

1141

M. T. R. COLLEGE, SUBAT

Manuscripts Library

No. ^{Vol.}
869

Title: Kala Nanyaya
Dipika

869

869

कालनिर्णयदीपिका (ज्योतिष)

: Kāla-Nirṇaya-Dīpikā		Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	:	: Year, Vols.
:	:	: Publisher
869	:	: (Astrology) : Remarks

विति। एतेन श्रीतेः पुरुषधर्मत्वेऽपि ज्ञानुग्रहकत्वेन सावविबलनमतां। प्रांतिलेखनं कावाः स्रुवितः धर्मज्ञानार्थमिति
 धर्मज्ञानेन धर्मानुष्ठानसाधनं हतो न्यायनिर्णयः काकृच्छ्राने अस्युद्यतमिति कतं स्य ज्ञानं धर्मज्ञानं अर्थः प्रयोजनं
 यस्याऽपि ज्ञानात्तद्विधानं न तितथा आतन्मइत्यत्रेव दर्शयन् अं उपयुक्तं तद्विस्तारं वा विना ततोति नार्थवाक्यं
 तित काकृच्छ्रानिर्णयः पिकामिति काकृच्छ्रानिर्णयस्य दीपिका प्रकाशिकाती अनन्तं धर्मनाम्ना काकृच्छ्रानिर्णयस्य प्रती
 पादोय काकृच्छ्रानिर्णयः स एवास्या विषयो दर्शितः। धर्मज्ञानं प्रयोजनं। ननु काकृच्छ्रानिर्णयस्य विषयप्रयोगे एव स्वदस्या
 अपि प्रयोगे विषयप्रयोगेनेतत्किं एव ग्रंथकरणेन वत्तत्राह काकृच्छ्रानिर्णयदीपिकामिति अतिविपुलत्वा न्यायबहुक
 त्वस्य सहसा तेन ग्रंथेन काकृच्छ्रानिर्णयोन प्रकाशते तस्त न्यायनिर्णयं निर्णयस्तोकेः शब्देन ज्ञेयने पात्रकाशयती
 वा त्येतावदेवोत्तरं प्रयोजने स्रुवितमिति शब्दः। धर्मज्ञानार्थमित्यनेन धर्मज्ञानासुरत्राधिकारीति निर्धारः। काकृच्छ्रानि
 यदीपिकेत्यनेनैव काकृच्छ्रानिर्णयार्थस्य अस्याश्च प्रकाशप्रकाशकत्वावः संबंधो बोधितः। दीपिकेत्यनेन स्रुवितं शब्दं
 वितेति तावः इति। संगठकरणेन स्रुवितं स्वरुतौ निरुद्धतान सहमानो दोषात् भ्रममलभमानः पुनस्तु कता दोषयश्च
 द्येन प्रत्याह यद्यप्यर्थक्यात्प्राप्तिस्फुटतायैकविक्रियं विदुः। प्रपंच्यते स्वशब्देन मूलकं ग्रंथानुसारत इति यद्य
 पि अर्थवशात्प्राप्ततथापि स्पष्टतायैकविक्रियं विदुः। स्वशब्देन प्रपंच्यत इत्यन्वयः। यद्यपि प्राप्तिज्ञानेन

त
र
वा
वा

धापितदर्थवशादेव स्रुवितः स्वशब्देन प्रपंच्यते विस्तार्यते। आधिकोर्थः सूत्रप्राय एवेति तस्य स्पष्टः। करणार्थं
 ज्ञेयं विवरणं न पुनरुक्ता दोषमावहतीति शब्दः। दृष्टव्यं भासापि किमिति गीक्रियत इत्यत आह। मूलग्रंथानुसारत
 इति तस्मिन् तत्प्राये। एवं ग्रंथे निःकृतं कता माला कथं प्रवृत्तं धर्मज्ञानसुप्रतियक्षादि धर्मानुष्ठानं काकृच्छ्रानिर्णयं
 वक्तुं तदुपयोगिमासत्वादि विविधानां लक्षयिष्यन् प्रथममास विशेषानुद्दिशति मासाः सावन सोरवांद्रजम्बर
 ति भध्नर्नाक्षत्रः। प्रथमः सावनो मासो द्वितीयश्चांद्रमस्यते। नाक्षत्रस्तु तृतीयः स्यात् सोरोमासश्चतुर्थश्च कृत्ति
 उपोतिः शास्त्रे। उद्दिष्टक्रमेण तान् लक्षयति अक्षरां विंशता संक्रमादा संक्रांतिसितादिपक्षयुगतः सर्वर्षं
 क्रमाक्रमेण विंशतादिनः सावनो मासः। संक्रमादा संक्रातिः। सूर्यस्य मेषादिराशयनु प्रवेशमासः सूर्याश्विन
 रश्मिरेवाप्यंतः सौरासितादिपक्षयुक्तगतः शुक्लपक्षादिः कृष्णपक्षादिश्चांद्रः। सर्वर्षं तु क्रमांश्विन्धादिरेव
 तनक्षत्रपरिक्रमेण तान् लक्षयति। तथैव ब्रह्मसिद्धांतः। अक्षरां शुक्लादिर्गोतः सावनश्च विंशतादिनः। एकराशोरविंश
 वत्कार्त्तमासः स्रुवित इति। विदुः धर्मान्तरः। सर्वर्षपरिक्रमेण तान् लक्षयति। दिवसविंशतान् लक्ष
 यद्वा दिवसां पिसावनादिवा तु विध्यमृत्तिदिशति नडां पश्चिमिमांश्विराश्वयुजं तद्विंशं राभाकतिथ्यं तद्विन्धा
 भावधिरवमेव दिवसः प्राक्चतुर्थो बुधरिति बुधरेवमेवमावनसोरवांद्रनाक्षत्रजद्विन्धादिवसश्चतुर्धा

पुनः ही। उक्तं वपितामहेत। देवकर्मणि पित्र्येव मासश्चांद्रमासः स्मृतः। न्येतिगर्ग्यः। आयुः दीयनिनामाश्च प्रायश्चित्तवि-
 द्वासावनेनेव कर्तव्याः। नृणां वायुपासना यथापीडने कोरवाणी। ब्रह्मसिद्धाते। अमावस्यायां हि नो मासः स्यात्
 स्मृतः स्यात्। सीकृतिपौर्णमासीत्येतथैव नृपवेद्ययोः। एते पुरीकेषु आदिश्वेनयस्मिन् कार्योत्तरं वचनां तेषु ह्ये-
 रिमासाविनिमुक्तास्तरेव कार्यमुपादीयते नान्यत्र तदुक्तं यन्मासत्वं त्वित्यादिना एवमासादिविशेषणोक्तं कार्यमासा-
 दितिशेषेण कार्यमित्युक्तं यत्र तु सामान्येनोक्तं तत्र किं कुर्यादित्यत आह वांद्रमानमुरीक्योद्विशेषेण वेदिति उ-
 रीकुर्यादंगकुर्यात् कृतशक्तिवैत्रादिशब्दानां चोद्वैवमुक्तत्वात्। देवकर्मणि पित्र्येव मासश्चांद्रमासः स्मृतः।
 जितानहेन सामान्येनाक्तत्वात् उ इति श्रीकाकनिर्णयदीपिकाविरणे मासत्वादिविशेषणोक्तं कार्यमासा-
 गनिरूपणं क अथमकमासनिर्णयः तत्राधिमासक्षयमासरूपमकमासस्यैव रूपमाह वांद्रस्याद-
 र्शकमेपरहितो मासः सितादिक्रियाबाध इति क्रियाबाधो नाम मकमासः। गृह्यपरिशिष्टे। मकिं मवत्स-
 सोवमकिं पोपदं भवः गहितः पितृदेवस्य सर्वकर्मसु तत्पदेदिति मकिं नस्य क्रियाबाधत्वमुक्तं। रविसेत्रेनेपरहि-
 तरहितः सितादिश्चांद्रमासः क्रियाबाध इत्येकस्वरूपं। तथा ब्रह्मसिद्धाते। चोद्रमासोपसंक्रांतो मकमासः।
 त्वित इति। असावधिमाससंज्ञ इत्याह असावधिमासक इति असौ क्रियाबाधः अधिमासः स्यादित्यन्वयः। तथा

इति। राशिस्थिते सुखे यदा दर्शक्यं भवेत्। तदा कवनिष्ठायाः सदा श्रेयोधिवांसात्। दर्शक्ये दर्शात्त-
 द्वातेक इति दर्शक्यं तत्रैव मुख्यं। संगमश्चात्यं भाष्ये वाते स्वरूपोत्तरं। तत्रास्ति स्यात्सिद्धि-
 या ममासे ससितादिश्चांद्रादिसंक्रांतिक्रियाबाध इति द्वितीयस्वरूपमिति। तत्रास्ति स्यात्सिद्धि-
 तिसंक्रांतिक्रियाबाध इति मकमासः सविज्ञेयमासे विज्ञेयमेवेति। काले मकमासत्वमु-
 त्तय इति स्यादिति। द्विसंक्रांतमसः क्षयाख्यः कदा विदित इति। सिद्धात्त अहिमा-
 तामाह अरिमासो मकमास इति सपुनर्न विज्ञेयमासे सन्ने चोद्राशब्धितुयदिति।
 ममासमेव स्यात्तु च दियुतः पोडशमिह स्वरिते सगंधाविरामराते सति सोधिमासः।
 यावत्वासिष्ठसिद्धिः। द्वात्रिंशदिगते मसि द्वितीयोऽवधिः। घटिकानीकृत्योप-
 ति। अनेन द्वात्रिंशमासैर्वा गसंक्रांतो अधिमासो लभ्यते इति। सर्वविनामलतज्जा-
 यध्यातुदिवसे मसः कथितो नादरायणे। पूर्वमर्धपरित्यज्य त्वेव्यावोत्तरादि। न्या-
 यमाससर्वधर्तनोक्तत्वात् उतरगससंज्ञाकः क्षयगससंज्ञाकः। ममास-
 त्वेवमासः क्षयाख्यः। प्राक्पश्चाद इति। अधिमासोऽस्ति मतावस्थामधीन इति

रेणसिकार्योऽहं । प्रसवाहोमवशेन जातेऽपिरेकः । स्वतः शक्तिमत्तनिर्णयकृताव्याख्यातः । कात्यायनः । अथ कथं यो
 ल्येन समानार्थत्वात् । पञ्चमवाः पञ्चमहायज्ञः । अतः नष्टः । नृगताभ्यां धानं । अग्नेनाग्नेन तस्मै व वायश्चित्रया
 तुमरा धानं । अनारतैर्वितरणं नित्यं दत्तं । तथा सत्कृतं दत्तं पराशरे । प्रेतमाल्यादिभारभ्यश्चापि दत्तं । क्रियाः ।
 तत्सर्पिः शकृत्तया । अथ यथा कालमुपस्थिताः । यवव्रीहिति कहेमि जातवर्मादिकाः । क्रियाः । मधु । त्रयोदशी । श्राद्धं प्रत्यु
 पस्थितं तु कौ । अतन्मयातिक्रमेन कर्तव्यं स्यात् । मन्त्रिभूवे । मम । गजैर्वाधुर्गिके । नृत्ये श्राद्धकर्माणमासिके । सपिण्डे
 वरणे नित्येनाधिमस विवर्जयेत् । एतद्वाक्यगोक्तं तत्तु तं मघात्रयोदशी श्राद्धं न युगादिविषयं । युगादिविषयत्वे
 युगादिवत्तुष्टयमध्ये एतत्करणमेव न प्राप्तोति न शेषत्रयं तथा सति द्वाहुरास्वित्यादि वक्रसिद्धौ तवाक्यविरोधात् । श्रीः
 अतो मघात्रयोदशी श्राद्धं यत्क युगादिवत्तुष्टयश्राद्धानि एतदिति विवेकः । ब्रह्मस्यतिः । नित्येनेमि त्रिके कुर्यात्प्रयत्नः
 सन्मन्त्रिभूवे । तीर्थश्राद्धं गजकायाप्रेतश्राद्धं तथैव वाग्दत्तपरिचिते । अवपुष्टकारहोमश्च पूर्ववाययणी तथा । मळमा
 सपि कर्तव्यं कात्यायने । अथ यत्कारहोमा अग्निहोत्रोपस्तनवे श्वदेवादयः । पर्वदशपौर्णमासी रस्तुत्यापा
 नौ । आययणमाथयणोष्टिः । सप्तमि । नै । तथा वा । वै । सूर्य । भस्वे । वमरणे पुत्रजन्मनि । मळमासगिरेयं स्यात् । दृष्टं
 दत्तमक्षयमिति । प्रसगात्मकमसिद्धं कृत्वा ल्यादिके वनिषिद्वा न्याह । अथ । अन्याधानमस्तु त्रतोऽन्यन नृपाणिषे

केमहा दानादीन्मृतिहेतुकेतरदृष्टोत्सर्गप्रतिष्ठासर्वान् । वेदादिव्रतचालदारकरणादीनप्यनावश्यकांस्तीर्थदानम्
 पूर्वमत्रमन्त्रिनेनेवावरेहार्मिकः । देवालोकनमथ पूर्वमधिकेनेकीतिके विदुषाः । मुक्तश्चाविरवाल्मनाशसमयसर्व
 पिनर्कतितत् । आधानाद्युदितं वनवतनुयाकुस्यवाल्म्यादिके मुक्ताकैयहणादीति । वं । स्तुत्यं ग्रहणव्यतिरेकेण
 मळमासे मुक्तवाल्म्यादिके व । अन्याधानादीनि । अनावश्यकानि वक्ष्यामि । आवश्यकानि कर्तव्यानीति प्रायश्चित्तं आदिवाह
 दित्वाण्यपि दानादीनि । वेदादीत्यत्र आदिवाहेन वेदव्रतमहाव्रतमहानाम्नीव्रतापनिषद्गतानि । दारकरणादीत्यत्र
 दिशब्देन सर्वाणि मांगल्यानि । प्रसिद्धस्वयं भेदेवालोकनं । अर्कग्रहणादीत्यत्र आदिवाहेन वेदग्रहणापुत्रजन्मादियानं
 तथैव दृष्टमनुब्रह्मस्यति पवीनसिन्धोतिः पराशराः । अन्याधेयं प्रतिष्ठाव्यसदानव्रतानि वा । वेदव्रतदृष्टोत्सर्गविज
 करणमरवकाः । मांगल्यमग्निपुं वमळमासे विवर्जयेत् । क्व विदुषस्तदमप्रतियरानिति पावः । वाकवायदि वाहृदमु
 के वास्तमुपागतं । मळमास इवेतानि व्रजयेद्वदुश्निमिति । उक्तवाल्म्यादिके यन्याधेयादिनिषिध्यते । मळमास इवे
 तन्नीत्यभिधानात् । अथ मळमास एव निषिद्धात्साहचर्यात् । अथा । पुष्टयिर्वाश्वत्सरादन्यतः । यात्रावाप्तं तन्निवे
 द्यत् । निषिद्धीरपर्वत्सर्वात्मजं नोपाकर्माययणप्रतियरमुखात् । पुष्टीष्टिस्तुष्टकाः । उक्तस्तरमास्यनुष्ठितमपि
 स्याद्यत्सुकाके कर्तव्यं तन्नित्याद्यापि पापमासिनः कृज्जातसिमादिर्क । कन्यास्त्वस्त्र नवातदादिनकरा । साधयप

१००
 १०१
 १०२
 १०३
 १०४
 १०५
 १०६
 १०७
 १०८
 १०९
 ११०
 १११
 ११२
 ११३
 ११४
 ११५
 ११६
 ११७
 ११८
 ११९
 १२०
 १२१
 १२२
 १२३
 १२४
 १२५
 १२६
 १२७
 १२८
 १२९
 १३०
 १३१
 १३२
 १३३
 १३४
 १३५
 १३६
 १३७
 १३८
 १३९
 १४०
 १४१
 १४२
 १४३
 १४४
 १४५
 १४६
 १४७
 १४८
 १४९
 १५०
 १५१
 १५२
 १५३
 १५४
 १५५
 १५६
 १५७
 १५८
 १५९
 १६०
 १६१
 १६२
 १६३
 १६४
 १६५
 १६६
 १६७
 १६८
 १६९
 १७०
 १७१
 १७२
 १७३
 १७४
 १७५
 १७६
 १७७
 १७८
 १७९
 १८०
 १८१
 १८२
 १८३
 १८४
 १८५
 १८६
 १८७
 १८८
 १८९
 १९०
 १९१
 १९२
 १९३
 १९४
 १९५
 १९६
 १९७
 १९८
 १९९
 २००

१००
 १०१
 १०२
 १०३
 १०४
 १०५
 १०६
 १०७
 १०८
 १०९
 ११०
 १११
 ११२
 ११३
 ११४
 ११५
 ११६
 ११७
 ११८
 ११९
 १२०
 १२१
 १२२
 १२३
 १२४
 १२५
 १२६
 १२७
 १२८
 १२९
 १३०
 १३१
 १३२
 १३३
 १३४
 १३५
 १३६
 १३७
 १३८
 १३९
 १४०
 १४१
 १४२
 १४३
 १४४
 १४५
 १४६
 १४७
 १४८
 १४९
 १५०
 १५१
 १५२
 १५३
 १५४
 १५५
 १५६
 १५७
 १५८
 १५९
 १६०
 १६१
 १६२
 १६३
 १६४
 १६५
 १६६
 १६७
 १६८
 १६९
 १७०
 १७१
 १७२
 १७३
 १७४
 १७५
 १७६
 १७७
 १७८
 १७९
 १८०
 १८१
 १८२
 १८३
 १८४
 १८५
 १८६
 १८७
 १८८
 १८९
 १९०
 १९१
 १९२
 १९३
 १९४
 १९५
 १९६
 १९७
 १९८
 १९९
 २००

तत्राद्यास्कंदपुराणे ॥ प्रतिपत्प्रभृतयः सर्वत्र उदयादौ स्याद्वेः ॥ सैर्पूर्ण इति क्रिया ताह रिवासरवर्जिता इति ॥ असे पूर्णादि
 नक्षत्रसंबन्धिनी सैरवर्ज ॥ तत्र संपूर्ण निर्णयान्तरं सैर्पूर्णत्वादेव ॥ खंडा तु दिनत्रयगतत्वेन संधिघटनान्निर्णयान्
 त्यभिप्रेत्य प्रथमं प्रतिपत् निर्णयमाह ॥ शुक्लास्यात्प्रतिपत्तिः प्रथमतः स्यात्पराक्लृप्तत्वेदिति तसिः प्रथमया सा
 प्रतिपत्तेदपराक्लृप्तत्वेतर्हि प्रथमा स्यादित्यन्वयः ॥ प्रतिपद्यमावास्यातिशुक्लायां प्रतिपत्तिसामान्यतर्कविज्ञायां प्रति
 पत्तिसंख्याकार्यायां नैवेदापराक्लृप्तीति तर्कः ॥ पुराणवचनादपराक्लृप्तापिनी सर्वविज्ञेयत्वात्त्यर्थः ॥ कृष्णायां निषाद
 र कृष्णात्प्रभृतोऽधिकेति अखिला अपराक्लृप्ता अन्यावा सर्वा कृष्णा प्रतिपदुत्तरत उत्तरायायां प्रतिपत्तिसंज्ञा
 यत्तुदित्वा प्रतिपद्युतत्यापस्तंबवचनात् द्वितीया निर्णयमाह अथगदित कृष्णाद्वितीयादिमाह पूर्वा कृष्णादिसंज्ञा
 समष्टौ न्वयः प्रतिपत्तिसंख्याकार्याद्वितीया प्रतिपद्युतित्वा सामान्यतः प्रवृत्तस्य वाक्यस्य शुक्लपक्षेति धिया यस्याम
 त्पुदितोरविः कृष्णपक्षेति धिया यस्यामस्तमितोरविः इति मार्कंडेयवचना समानार्थत्वेन कृष्णद्वितीया विषयत्वस
 ति प्रतिपत्तिसंख्याकार्यायां नैवेदापराक्लृप्तीति तर्कः ॥ पूर्वाक्लृप्तीति तर्कः ॥ पुराणगत विशेषवच
 नेन प्रवृत्तत्वायाः कृष्णद्वितीयायां प्रवृत्तत्वमुक्तमिति भावः ॥ सिता तु पक्षः सैवति सिता शुक्ला सर्वा पूर्वाक्लृ
 णा अन्यावा द्वितीया परास्यादित्यन्वयः ॥ युगमाग्रातिपुंगववाक्यवत्तादित्यर्थः ॥ द्वितीया निर्णयमाह ॥ द्वितीया तु या

[illegible][illegible]

योगिन्यानास्तेषु द्वितीति यदा युग्मदिने स्तमयसंबंधिनीमयुग्मदिने तदा स्तमयसंबंधिनी तदोपयसंबंधिन्या प्रा
 शस्त्यात्संबंधित्याह अथ ग्राह्यायास्तमयोदयस्य गितरा युग्मानि धावात्यजोदिति इतरा उदयास्तमयसंबंधि
 ति का युग्मानि धारो नरुत तमपित्यजोदित्यर्थः । अनेनोदयास्तमयसंबंधिन्याः प्रशास्यमुक्ती युग्मदिने व्रतप्राप्तौ प्रात
 र्दश कल्प इत्याह प्रातर्युग्मदिने व्रतस्य तनुयात्संकल्पमिति प्रातःसंकल्पे यदि हानुपवासव्रतादिके इति वचनात्
 अन्यत्र तु प्रातरे विधीतं तत्र व्रततिथेरिति अत्र ननु तनुयुग्मदिने विहिततिथेः प्रातरे तं संकल्पं विधीतव्यमिति
 त्वर्थः । उक्तापक्षे रतिदिने प्रवृत्तं तत्रापि यणे । पुनरामधेयनक्षत्रे रत्नोपात्तसमी व्रतमित्यादि स्वनेः सप्तम्यादि काकसी
 कल्पप्रवणादिति शक्यं नोक्तो विशेषो यदीति यदि व्रतविशेषणं संकल्पकाकविशेषो नोक्तः यदा तु काकविशेषो न
 तदा तत्काकसंकल्पकुर्यादित्यर्थः श्रीमद्वाङ्मयादि व्रते सार्वतुपदेशात् युग्मवाक्यं युग्मानि युगनृतानां पणमुन्याकु
 र्यात्तु यदा रत्नोपात्तं युक्तावतु रस्यावधारिता । प्रतिपद्यमानावास्यातिथ्यो युग्ममहाफले एतद्वास्ते महादोषे इति पुण्यं
 पुनरुक्तमिति । युग्मद्वितीया । अग्निस्तृतीया । युगीकृतं थशः । भूतपंचमी । षट्षष्ठी । मुनिः सप्तमी । वसुः षष्ठी । रः प्रीतुवमी
 रुद्र एकादशी । द्वितीयादि प्रतिपदास्तु क्रमेण प्रयोक्तव्यो युग्ममहाफले न पुनर्न्यस्तीति धीतर युग्ममित्यर्थः । अनेन यु
 गमसप्तकेन पूर्वातिथिरुत्तरविह्व उत्तराश्वि विह्व आद्येत्युक्तं भवति एवमेव मृगशिरा युग्मतिथेर्लोके युग्मतिथिर्विह्वो
 गद आद्येत्युक्तं भवति । तत्र निर्दिष्टतिथेर्निषिद्धं वेधं त्यजेदित्याह वेधनिधतिथेरुपजोद विहितमिति अविहितमिति

ह । तमेव घटिकाप्रमाणमुक्तमाह दिग्गुतनागातिगानाजः पंचदशोपरं न्युरपरा मष्टादश दशो वेधो र्यगदित्यति हि
 कद्वामी १०० तत्तु र्दश १०० नगाः पंचमी ५ आसामितं गार्भत्यानाजः क्रमात् पंचदश अष्टादश दश १०० १०० १०० अ
 परा मुक्तातिथिः न्युर्वेधोपरा नारायेयुरित्यर्थः तथा च नागोद्गादशनाडी निर्दिष्टं पंचदश विस्तृता । भूतोद्गादश
 नाडी निर्दिष्टं पंचदश तिथिमिति उक्त्यदिने कर्मका कल्पस्यैव युग्मवाक्यं स्वप्रवृत्तः एकस्मिन्नेव दिने काक व्याप्तो क
 र्मणो यस्य काक इति प्रवृत्तं घटिका कर्मका कल्पव्याप्ता व्याप्ता वसुमेव वेधं त्यजेदित्याह घटिकापिसमयव्याप्ता व
 तावेति धेने काकान्य विधौ त्यजेदमुमिति न काकान्य विधौ न कौकलको पवासव्रतव्यतिरिक्त विधौ उदये उपवा
 सस्य न कस्यास्तमयतिथिः मध्याह्न्यापि न प्रात्या एकं व्रतं तिथिरिति बोधायनेन काकनियमस्योक्तत्वादित्यर्थः
 अथात्यन्तोपि वेधं तिथेः निधः स्यादुपवासकर्मणाति पंचदशार्धं त्रिजार्धं वास्त्वल्पं वा दूषयति तिथिमिति यदि
 वान्तमुपवासव्रतविषयः । व्रतोपवासनियमो घटिके कायदेने वेह । सातिथिः सकृच्छ्रयापि त्रयं वा परा क्रीतिरु
 दपुराणेन परदिने घटिका मात्रं संबंधिन्या उपवासविधानादित्याह शयः । तिथिर्योऽत्र सवारादिभिः पुण्योक्तादि
 मुहूर्तगण्युपवसेनामिति यातिथिर्न क्षमं युक्ता वरयोगेन नारद । मुहूर्त इयमात्रापि सापि सर्वा प्रवृत्त इति
 गोष्ठि लववनाह अतएव ववनाह धदायः कवक तिथि विषय एव न नक्षत्रादियोग इत्याह वेधदोषोऽनेति अत्र

नसत्रादियुक्तितथो। इयताप्रवर्धनवतादिसकलकर्मसुनिर्णयमुक्तापिने कर्मणि कर्मका केवायादे
पित्रेष्वप्युद्यादिपार्वणामुवेष्टिहास्त्वकाकेऽरिविकेऽत्येवातिष्ठतिरेनि यातिथिरकस्मिन्नेवादे
काकेऽरिविकेसर्वस्मिन्नेवकाकेऽत्येवातिष्ठतिरेनि यातिथिरकस्मिन्नेवादे
स्वादिनावसकलमौगलिकाऽत्रादुधधियावणामुवेष्टित्यत्र पूर्वशब्द एकादिष्टाद्यमीगलिकुवाद्वाधे। वितीयादिपु
युगमानोपुपनानियमादिषु। एकादिष्टादिहृत्वादीनासहृत्वादिरोदनेतिव्यासनिगमवाक्येनयुग्मानादरेणपि
कासदृष्ट्यादिदिधानात्कर्मकाकव्यापिनीयाहृत्वादिनाकादिनद्वयेवर्मकाकस्यव्याप्तनव्यासोस्पर्शविनिधेय
इतिविमलतयोः परेत्याह वैक्यहृत्वादिनामयव्याप्तनव्यासोस्पर्शविनिधेय
साकेकोपुहिसमलगेऽप्युक्ततइति तथान्वयाच्चः। रवर्गोद्वेष्टतथाहिंसात्रिविधैतिथिलक्षणी। रवर्वदणपु
ज्योतिःसायात्पूर्वकाकिमीति। रवर्वः साम्या। दृष्टोद्वेष्ट। हिंसाक्रास। सायादयेत्रिमुहूर्तगतिस्थिरुर्ध्वमूर्ध्व
त्रायतिदिशति अथोपादुहूर्तत्रयोऽस्यस्यस्तमयेप्रजाततमेवास्तेसमयेवसर्गितव्यायदपीहकर्मसमयेनस
त्युपानीमतमिति यदपिइतिथिद्योऽस्मिन्नेकर्मणि। उक्तमैरण्वित्यतदाहमाह मन्वादिगहणातरेष्टादय
माह वेवसत्सुत्रिज्ञानोतेषांसकलत्वमिहमणि। सायात्यस्त्वतः। व्यास। रवर्गोद्वेष्टतथाहिंसात्रिविधैतिथिलक्षणी। रवर्वदणपु

क्वाकिमीतद्व्यापनस्युज्जमसुतिथेःसादृशान्वयपनेति यहमहमस्यस्यस्योऽपतोव्यनपातःसागेदयस्त्वत
इतिसायेकलोद्वेष्टकाहस्तित्वात्तथावन्नाहृये। पारणेमरणेनृणांतिथिनात्काकिमीद्वेष्टतथाहिंसात्रिविधैतिथिलक्षणी। रवर्वदणपु
स्यज्जनादुधधियावणामुवेष्टित्यत्र पूर्वशब्द एकादिष्टाद्यमीगलिकुवाद्वाधे। वितीयादिपु
योऽप्युपानीमतमिति यदपिइतिथिद्योऽस्मिन्नेकर्मणि। उक्तमैरण्वित्यतदाहमाह मन्वादिगहणातरेष्टादय
माह वेवसत्सुत्रिज्ञानोतेषांसकलत्वमिहमणि। सायात्यस्त्वतः। व्यास। रवर्गोद्वेष्टतथाहिंसात्रिविधैतिथिलक्षणी। रवर्वदणपु
क्वाकिमीतद्व्यापनस्युज्जमसुतिथेःसादृशान्वयपनेति यहमहमस्यस्यस्योऽपतोव्यनपातःसागेदयस्त्वत
इतिसायेकलोद्वेष्टकाहस्तित्वात्तथावन्नाहृये। पारणेमरणेनृणांतिथिनात्काकिमीद्वेष्टतथाहिंसात्रिविधैतिथिलक्षणी। रवर्वदणपु
स्यज्जनादुधधियावणामुवेष्टित्यत्र पूर्वशब्द एकादिष्टाद्यमीगलिकुवाद्वाधे। वितीयादिपु
योऽप्युपानीमतमिति यदपिइतिथिद्योऽस्मिन्नेकर्मणि। उक्तमैरण्वित्यतदाहमाह मन्वादिगहणातरेष्टादय
माह वेवसत्सुत्रिज्ञानोतेषांसकलत्वमिहमणि। सायात्यस्त्वतः। व्यास। रवर्गोद्वेष्टतथाहिंसात्रिविधैतिथिलक्षणी। रवर्वदणपु

तत्प्रमाण

[illegible][illegible]

उपेतिके विद्वदनुसर्वात्रयोदशीति यदोदयादरभ्यउदयान्तरायापतिविर्बन्ततसावक्यनोतरात्परातदा तिथिस्तत्राव
 चरितुं तिथ्याधमार्थिकमेधुर्धर्मनुये । विनिर्गत्यापिबन्तनियमदस्यतोद्विमुपतिपक्षइतिविष्णुधर्मनिरात । तथा
 यममिकिमुहोमासोदवस्तथात्रः । तदातिथिस्तथासर्ववृद्धायाद्यासदोत्तेतिस्मृत्यंतरात्र परवत्याविकययु
 न्नाकेलुयकर्मतकाक्यापिनीतिथिरितिक्वनादहोरात्रनिष्पादस्यापवास्तस्य सर्वेद्यः सकळकाक्यापित्वातदिवारात्रो
 ज्ञापयत्तुमेकतिथौगतं । तस्यामुभययोनिधामाकरतदुतं प्रवृत्तिक्वनाच्चतिथिः सत्राक्यत्पस्येवचकादश । विषय
 तत्तयधामलिम्बः पूर्वइत्यस्यरवर्दपुपोपरावित्पुनेनसमानविषयत्वाच्चपूर्वत्याह । अथोदस्तायात्रयुक्त्यज
 दपिबताम्वत्रहणोस्तिवेदिति यदोपवसनीयातिथिः पूर्वदुर्निधतिथिर्विद्वा अपरेद्युर्चटिकामत्रातदा पटिका
 ध्वित्रिगार्वाक्यत्वेवाहपयतिथिः । यैकाव्यधुर्दृष्टोपरावाविडकोयथेतिषट्त्रिंशन्मताह । तथा । वृत्तोपवासनिय
 मेचटिकेकायवत्तद । सातिथिः सकळाहोयापिचयैवापराहिकीतिविषयपुराणाच्चपरवत्याह । ग्राह्याहोदधिकी
 द्यापिमिता । तत्रान्वितानिधयानिथ्याह । इतिवेदिति यदासर्वद्युर्विहपरद्युरुदयेनास्ति तदा अविहानिनि
 विहये नलस्यतेदिनानित्वा मुरुतैः पूर्वविहोदयाहोत्वेकादशीतिथिः । तदर्थविहान्यन्यानिदिनान्युपवसन्तरइति
 चयार्थगव्वनानिषेदिति पूर्वघटीविहपिग्राह्येत्याह । अथोत्तरदिनेनोवत्प्रशस्तादिमा । नहोपवकवेधवत्
 पाति पूर्वघटिकाविहोदयानिषेत्तमाह । ततोवधाधिकत्वेनहोदी । रदधपिवायमुज्यतनुयात्त्रोपवासवतीति

अः
 १८

अविहानामत्रोद उपयोदधिकानिवास ह्येवाल्पमनीया उपवासस्ततोवेदितिक्वनात्तत्रोत्तरमुपन्यस्यति कयपो
 तापावयोपवास्त । तथाहि । नर्कहृदिया नमनोदनेवाफळीका । होरमथोबुज्जं । यत्तवगव्येपदिवापिवायुः प्रवास्तमवात
 रमुत्रवेति । इति कलनिर्णयटीपिकाविवरण उपवासनिर्णयः । अथोदस्तायात्रयुक्त्यज । यदादिनह
 येऽस्तमये कलनसंज्ञयादिनद्वयेन तथा पूर्वदिन एवास्तमयसंबंधिवातदा पूर्वदिन एवास्तमयसंबंधितदोत्तरदिन
 ताह । स्याद्विपूर्वमहर्द्वयेस्तमययुक्तनोवातथाहर्द्वये स्याद्यक्नेवतयान्यथातुपरतोयाहीतदेतेनुकिरिति । न
 त्र आयेक्नेवतथापूर्वमिनेवेदिनस्तमयसंबंधिनोस्तिमित्यर्थः । तथावकाकनिर्णयकारैरुक्तं । उपाधितव्येनसर्व
 येनास्तंवातिभारकरः । यत्रवायुज्यतेरामनिशायः । त्रिगार्वाक्यासोतिविष्णुधर्मवर्नन । यत्रार्धरात्रादवाकुनक्षत्रेप्राप्येति
 धो । तत्राह । सत्रव्रते कुयादो । तत्राणीनेवेदिति सुमन्तुवर्नमपिवाहूर्वपक्षवनिरस्यतस्मादेवैव्यवस्था । यदापूर्वमि
 नेवेदिनस्तमयसंबंधितदातदेवापवसनीयं यदादिनद्वयेस्तमयसंबंधितदा पूर्वनिवयदादिनद्वयेपिनास्तमयसंबंधि
 तदातयैवयदापूर्वधुरक्षत्रसंबंधिद्वितीयदिनवास्तमयसंबंधितदाद्वितीयमिति । अ इतिनक्षत्रोपवासनिर्णय
 इ । अथकलाहमीनिर्णयः । रौहिण्यमहारात्रेयदाहोत्तराहमीनवत । तस्यामव्ययवर्ननोदोहोतिपापीत्रं
 कलाहमित्यादिवाकोराहियदस्यहोत्तरात्रेयमस्यप्रवास्तमयसति यदादिनद्वयेय धीरात्रेगहोत्तराहमीनोतिपापीत्रं
 तिवातदावर्ननोयात्रयत्नेनसप्तमी संयुताहमीसत्राहोपनकर्मव्यासप्तमी संयुताहमीतिवृत्तवैवर्तवनात्परवत्याह

रोहिण्यामहिता निवाधमुत्तमाया नवसंस्पृशेत्साष्टमस्युत्तरगर्भमृतोपवत्तनं यामातगच्छेत्तमदधुदिने
 राजा धनं धर्मं प्रवृत्तादितीये किंचिदिकानां मुहूर्तमात्रं वारोहिणी स्यात्तदोत्तरं त्याह अथो धनिना धातुवत्
 अथ यथा धनिना तत्र दिक्सेना डी मुहूर्तार्थं दिवा रजस्यात्सापि परेषु तदिति नाडीमित्यत्र काका धनोरिति द्वितीया तथा वत्
 दोत्तमस्य स्युताष्टम्या भूत्वा न भवेद्विज्ञोत्तम प्राजापत्ये द्वितीये किमुहूर्तार्थं न वेदादि तदाष्टम्या मिहं ज्ञेयं प्राक्तं व्यासादि
 जिहुरेति पात्रेपि मुहूर्तार्थं नापि संप्रुक्ता संप्रुक्ता साष्टमी न वेत् किमुन न वमी युक्ता कुक्कोद्यास्तु मुक्तिदेति अथ न्यु
 त्तोत्तमवस्मृतासाव्रत इति यदीत्यादितीये वन्युता नक्षत्रयुक्ता न प्रवृत्तदात्याव्रतस्मृता विष्णुरस्य प्राजापत्ये स
 युक्ता कृत्वा न भवति याष्टमी मुहूर्तार्थं मयि लभ्येत सोपोष्या साम लफकेति तस्या एव वास्ये प्राशस्त्यमाह सापिण्या दु
 धसोमयुग्यदितदाती वप्रशस्तेति तथा स्वपद्मपुराणे प्रेतये निर्गतानी तु प्रतर्त्तना शितनेरः ये कृतप्रावणे मासि अष्टमी
 रोहिणी युता किमुन बुधवारण सोमेनापि विशेषतः किमुन न वमी युक्ता कुक्कोद्यास्तु मुक्तिदेति उक्तविहामुक्ता सर्व
 दिहमाह अथ याष्टवैव युता निवाधमुत्तमाया नवसंस्पृशेत्साष्टमस्युत्तरगर्भमृतोपवत्तनं यामातगच्छेत्तमदधुदिने
 तातो सवमुपावसेत् प्राजापत्ये स्युक्ते त्यादिवा कोस्तस्यामहा फलदाहं यान्न सर्वदि न एवा धरात्रे नक्षत्रयुक्ता मापि
 सर्वमुपवसेत् रोहिण्यामहिता त्रैवेत्यादिवा कोस्तस्याः पापहृन् रत्नाभिधानात् यस्य दिनद्वयेपि रोहिणीरहिताता मापि

वी.

वी० मुपवसेत् दृष्टपक्षेष्टमी वैवृक्षपक्षे वतुष्टी पूर्वविह्व कर्तव्या परविह्वानकस्य विदित्वा दिवा कवकादित्यर्थः
 नक्षत्रादेः स्वकान्त्यनं सूक्ष्मान्त्यनं वज्योतिः वास्त्रे प्रसिद्धं तत्र स्वकान्त्यनं व्यवहार प्रसिद्धमिति तदेवाश्रयणीमिति त्याह इ
 ह्यथ तद्वै केन जाद्याश्रयेत इति इहा सिद्धास्त्रे स्वकैर्न मार्गेण भादिनक्षत्रादिनाश्रयेदित्यर्थः तथा ज्योतिः वास्त्रे
 स्वकैर्न जानकं यदेत ज्योतिर्विदांतद्य व्यवहारमिह स्तस्मिन् प्रवक्ष्ये यमुनिप्रणीतं विवाहयात्रादिफलप्रसिद्धं इति पर
 यनिर्णयमाह शक्त्वेति विज्ञावसानसमये कुर्वीत तत्पारणं अंतोत्तस्य तिथेर्द्वयोरुत्तरं वेदय धरात्रे बुद्धिः शक्ता
 स्यादिति यदा तस्य नक्षत्रस्य तिथेरष्टम्या तु त अथ वा द्वयोस्तिथि नक्षत्रयोरंतः समाप्तिरस्ति तत्र वेत्तदामध्यरात्रे
 बुद्धिः शक्ता स्यात्तत्तया चोक्तं तिथ्युद्भवार्थं दक्षिणेन क्षत्रीयं तथापि वा अक्षरात्रे यवाकुयात्परणीत्व परेहनीति असम
 र्थे एकविगमेति श्रुत्योपारयेदिति असमर्थोदयोरंतोत्तरणी कर्तुमशक्तं तिथ्युद्भवार्थं एकविगमे एकस्य समाप्ता
 पारयत्तपारणी कुर्यात् तिथिरष्टगुणं हति नक्षत्रं वतुष्टी तस्मात्प्रयत्नतः कुर्यात्तिथिजीते वपारणमिति वनं वव
 दस्वर्न शक्तविषयं नीते कुर्यात्तिथेर्वीपिशस्तीभारत पारणमिति वक्तिपुराणी तत्र शक्तविषयमिति नवः प्राजापत्ये स
 युक्ता श्रावणस्यामिताष्टमी वर्षवर्षतु कर्तव्या तु शुभं वक्रधारिण इति वीशाश्रवणावतुष्टीयं देवकी सूनोर्न यतीस
 उर्व्वर्त्तनं कर्तव्यं विदितमानेन नक्षत्रात्तज्जनेरपि अकुर्वन्त्यातिनरकं यावदंशश्चतुर्दशति अकरणदापश्रवणावतुष्टी एकादशी
 ततश्च यती व्रतस्यापि नित्यत्वमाह वीशातोऽकरणवदोपकथनादकादशी वन्द्यां काम्यत्वेपि निर्वृत्तिर्निर्गदिते

२२

क्षकां क्षितिः तथा। द्वामी निष्प्रिता सर्वा द्वासी। यदि तु यत्। एकादश्यामिमांसा। न च। सुद्वैव द्वासी। रात्रि
 पद्यमोक्षकां क्षितिः। पारणं तु त्रयोदश्यां प्रवृत्तिना न दत्तं। नित्यादिका। सादिस्वने मुमुक्षुर्न परदिने उपवसेत्। कुर्वीत
 तस्य। उक्तं भिक्षुसमवादाशिकाया निगमसाह। यदि न च। उक्तं भिक्षुसमः। सर्वेषां परत इति। उक्तं द्वासी। तथा च तत्
 सागरे। द्वादश्यां द्वासीयत्र सगता त्रिदशाधिपातामुपायततः। कुर्वीत त्रयोदश्यां त्रिपाणामित्यादि वनविधानात्। तथा च
 रदीयां पूर्वविद्वान् कर्तव्यात्। तथा पद्यापि चित्तः। असम्पेकादशी। तत्तामिकमाथमोक्षिनि रित्यादि निषेधानात्। तथा च
 निने उपवस्य इत्यर्थः। विहाधिकं न्यूनं द्वासीकाया विषयमाह। अथ सर्व्वरियुकविहाधिकं न्यूनं द्वासीकाया विषयमाह। तथा च
 भुक्तान्युपवसेदित्यं पट्टहीत्वस्वरतः। न कर्तव्यं तदादिमा मुपवसेन्मोक्षाय निवृत्तिरिति। सर्व्वरियुक न्यूनं द्वासीकाया विषयमाह। तथा च
 विहाकामी विहासायुज्यकामी अर्था परा मुपवसेत् इत्यर्थः। तथा च। एकादशी द्वादशी वरात्रि शेषे त्रयोदशी। त्रिदिनिषि
 तिथिः प्रोक्ता सर्व्वा पत्रणाशिनी। उपवासः कृतस्तस्यां महापातकनाशनः। द्वादश्यां तु यदा भूपदिक्ष्यति तिथिर्न वर्तते। न
 तदोपवासः कर्तव्यो विहासायुज्यमाश्रयात्। एकादशी द्वादशी वरात्रि शेषे त्रयोदशी। उपवासः कृतस्तत्र मोक्षमेव प्रय
 कृतीति वचनादेतत् कामिनां परेति शब्दः। तथा च। कर्मपुराणे। एकादशी द्वादशी वरात्रि शेषे त्रयोदशी। उपवासं गुरु की त उ
 त्रयोत्रसमं न्वित इत्यादि निषेधात्। तथा। द्वादश्यां द्वासी विहा द्वासी विहाय गता। क्षीणात्मा द्वादशी द्वासी न कर्तव्यं विहा

श्र

२२

वि

यते इति द्वादशात्तातेन विधानात् द्वासी तत्र न कर्तव्यं मेवाचरेदिति शब्दः। विहाय विहा विहाया परतो द्वादशी न च। अ
 विहापितथा विहा परतो द्वादशी यदीत्यादि सामान्य वचनवत्तेन मोक्षाय निवृत्तिरिति द्वादिमां विहा कादश्यामुपवसेदिति
 त्याशयः। उक्तं न्यूनं न्यूनं द्वासीकायाः। उक्तं न्यूनं समं द्वासीकायाः। उक्तं समं समं द्वासीकायाः। उक्तं न्यूनं न्यूनं न्यूनं
 विहाद्विहायाश्च प्रतिपत्तेरत्रावात्सर्वः। उक्तं द्वादश्यामिवापवासः। कार्य इत्याह। नत्वा स्तविमतिरुक्तं भिक्षुः। उ
 द्वातुल्यत्वयोरिति। एकादश्या इति शेषः। एकादश्याः। उक्तं न्यूनं त्वं उक्तं तुल्यत्वयोः सतो हिरावनधिकं द्वादश्या
 मन्त्र्यां समाया वासत्यो मेकादश्यामुपवासे विमति विप्रतिपत्तिरिति स्तीत्यर्थः। उक्तं न्यूनं नाधिकं द्वासीकायाः। उक्तं
 कोधिकं द्वासीकायाः। उक्तं समं अधिकं द्वासीकाया विहा न्यूनं नाधिकं द्वासीकाया विहा अधिकं द्वासीकाया विहा
 हसमाधिकं द्वासीकायाश्च निर्णयमाह। उक्तं न्यूनं नाधिकं समं नावनुवा विहातथैकादशी विहा द्वादश्याधिकं तदाप
 वसेत्तथा। एकादशी द्वासीति। उक्तं द्वासीकायाः। उक्तं नाधिकं समं नावनुवा विहातथैकादशी विहा द्वादश्याधिकं तदाप
 विका समं नावनुवा इत्यर्थः। तथा च। उक्तं न्यूनं नाधिकं समं नावनुवा विहातथैकादशी विहा द्वादश्याधिकं तदाप
 याः। सर्व्वरिति शेषः। उक्तं द्वासीकायाः। उक्तं नाधिकं समं नावनुवा विहातथैकादशी विहा द्वादश्याधिकं तदाप
 येकादशीत्याज्येति सर्व्वविषयी। द्वादश्या पाण्यानाव इति। हि विषयमिति काठ निर्णयः। उक्तं न्यूनं नावनुवा विहातथैकादशी विहा द्वादश्याधिकं तदाप

स्रष्टुर्गणिकादृशमत्र प्रजाते पुनरेवसासमैरेवोत्तराकार्यावर्तोद्गारादि। पञ्चगुणे। अविह्वलितमप्याविह्वलित
 द्वादशीयादि। द्वादशी। देवकार्यानुपारणायकरादि। तामुपोष्यमहोपाकनगर्भविशतेपुनरिति। लेगण। त्रय
 यद्वाज्जन् द्वादशमास्तककोनवेत्तातिथिसककावेतिवसिष्ठः प्राहधर्मवित् इत्यादिवचननिवयवकेनसर्वे
 रेयवोपवसेनयाद्यतिशयः। द्वादशीशेषसंयुक्तोयदित्यादरुणोदयः। वेत्तवेत्तुकर्तव्यंतदिनैकादशीव्रतमितिन
 यत्पुराणादरुणोदयवेधपरित्यज्यद्वादश्यामेववेत्तवेत्तद्वादशीव्रतकार्यं तथा अरुणादयवकायां द्वादशीयादिम
 ता। रविवकाधमात्रापिद्वादश्यासमुपावसेत्। तत्रकलुशतपुण्यं त्रयोदश्यानुपारणमित्यादिवचननिवयवकेन
 वयतिरिक्तैकान्यैकादशीव्रतवेत्याह हित्वावल्बरुणोदयेपिद्वादशीवेधंव्रतवेत्तवाद्वादश्यातनुयुस्तथेतत्त
 कामव्रतवेति अरुणास्यस्तवतस्त्रोदिकाप्रातरुणोदयउच्यते इत्यादिवचनादित्यः। अधिरात्रिपिपि
 द्वादशमविधउच्यतेइत्यभिप्रेत्याह अथवेत्त। दिग्बोस्तिनिशोथयुकव्रतविधावाद्येसर्वर्षाभवेदिति दिग्दशमी॥
 ओदोआद्यदिवसे उपसंहरति संधिप्योक्तनिर्देशव्रतनियमाद्यन्यत्रपश्येद्बुधइति बुधोविद्वाद् अत्रकारण
 व्रतैकादशीव्रतनियमादिनियमसंकल्पाद्यापनानि अन्यत्रव्रतवैजादोपश्येत् कुतोऽयतोऽस्मादिरिपेकादशीप्र
 करणसंधिप्यसंगृह्योक्तं संधिप्यधिकारिणामस्माद्विस्तरकथनमनावश्यकमितिभावः यास्याद्विजयाजिता
 हरितिथिर्नाम्नाभवेत्त्रिष्टयासंख्याधिकमस्तिपर्वपुरतश्चतुर्दशवर्त्तन्यथ॥ उन्मीलित्यपिशुद्धवृद्धवयुगमज्ञान

२१
 २२

२१
 २२

शुद्धाधिकावंदुल्लभ्यथपुथ्यविलुप्तपुनर्वस्वात्मभूतान्विता। द्वादश्येवनेवेज्जयावविजयातद्दुज्जयंत्यस्तांनान्निन्येवम
 न्नाष्टकाम्युपवसेदष्टोमहाद्वादशीरिति याहरितिथिर्द्वादशीरुद्रएकादशीजयात्रयोदशीतद्युक्तासानामाविष्टशा
 नवेत्। नान्नाष्टवेदित्यष्टस्वपिसंबध्यते। सीरुणीधिकपर्वद्विष्टमिमादशीवापुरतः प्रतिपदिअस्तिवेत्तदाहरितिथिः प
 क्षवर्त्तनी२ शुद्धोत्तरैकादशीतद्युक्तरितिथिरुन्मीळिनी३ शुद्धाधिकासद्वादशीवैज्जया४ पुथ्यथयुताद्वाद
 श्येवज्जया५ विह्वलव्रवणःतद्युक्ताविजया६ पुनर्वसुयुक्ताजयेती७ आत्मभूतरोहिणीतद्युक्ता८ अस्ताश्विनीपा
 पताश्विनी९ एवमर्द्धकुशाणनाम्नी१० अष्टोमहाद्वादशी११ अनीष्टकामीतत्तुक्तफलाजित्वापीउपवसेदित्यर्थः। तथा
 ब्रह्मवेवर्त्तनी१२ उन्मीळिनीवैज्जयावविजयतीपापनाश्विनी॥ जयावविजयावेवज्जयतीपापनाश्विनी॥ द्वादश्यष्टोमहापुण्या
 सर्वाः पापहराः स्मृताः। तिथियोन्ननजायतेवतस्त्रधापरस्तथा। नष्टत्रयोगात्प्रवर्त्तपापप्रशमयतिताः। एकादशीतुसं
 पूर्णावर्त्ततेपुनरेवसा। उन्मीळिनीतुगुप्तेष्वकथितापापनाश्विनी॥ द्वादश्यामुपवासस्तद्वादश्यामेवपारणीवैज्जया
 मसाधोक्तोहत्यापुतविनाश्विनी॥ अरुणोदयआद्यास्याद्वादशीसककेदिनं। अंतत्रयोदशीभद्राविष्टशासाहरेऽपि
 याथकुहुराकेयदावदिप्रयातिपक्षवर्त्तनी॥ विहायेकादशीतत्रद्वादशीसमुपावसेत्। पुथ्यव्रवणपुथ्याद्युरादिणी
 संयुतास्तुताः। उपोविताः समपकाद्वादश्यष्टोदयकथनित्यादि एवंविस्तरणानिरूप्योपसंहरत। एवंस्तत्पुर

म

राहर्षिर्वैवर्क्या शिवरात्रिः शिवप्रियरित्यादिवनपर्यालोचनया हिराक्योपरि न्यामोर्गनिषेधकमित्याशयेनाह
 जतस्तत्राविज्जयानिर्वायसमयाह धर्मतदीत्यादितेति असौ शिवरात्रिर्निर्वायसमयाह धर्ममथरात्रस्यापरिजयया
 त्रयोदश्यामुक्ते युक्तावेतदीत्यादित्योदितेत्यन्यत्र पूर्ववापरथास्मृतेति अपरथाअर्धरात्रस्यापरिजयया
 गानावयविकल्पः संभवति तत्र पूर्ववन्निनिः स्मृतेत्यर्थः । यद्वत्तुर्दशीदिनस्ये प्रदोषव्यापिनी त्रयोदशीविदिनप
 र्याप्तातदा त्रयोदशीयदादेविदिनमुक्तिप्रमाणतः । जागेरशिवरात्रिः स्यान्निशिपुर्णामितुर्दशीति शिवरहस्यवचनात्
 वैव । यद्वत्तुर्दशीपूर्वदिनएव प्रदोषव्यापिनी त्रयोदशीविदिनपर्याप्तातदा । प्रदोषव्यापिनीयाद्या शिवरात्रिः शिवप्रिये
 रात्रौ जागरणीयस्मात्तस्मात्तस्मिन्पोषयेदितिवचनात्पूर्ववैव । यदावतुर्दशीद्वितीयदिनएव प्रदोषव्यापिनी । कथायाग
 श्रीः श्राद्धरात्रात्पूर्वतदा अहोरात्रात्पूर्वतदा विनिवचनात्पूर्ववैव । तिमावः । पूर्वविदोषव्यापिनी कते उत्तरस्मिन्निनेव्रततिथि
 २६ यद्वारात्रावयसितदा कृष्णमासकृष्णशिवरात्रिश्चतुर्दशी । एताः पूर्वपुनः कार्यास्तिथ्यन्तेपारणीजवेदितिके । वि
 धानान्मध्यरात्रेपितिथ्यन्तेपारणाविधेयाः भूताहम्योदिवोक्तकारात्रौ नुक्ताउपर्वणि । एकादश्यादिवात्रात्रे नुक्ता
 वीप्रायणश्चरेदितिकात्यायनवाक्येनामाह मयारात्रौयः प्रायः । जने निषेधस्तस्यरागतः प्राप्तोजनेन निषयत्वात् वि
 धिरहृष्टेजने निषेधाप्रवृत्तेः विधिवैषम्यविकल्पादिप्रसंगदत्ता शोनीयाहिसादिवदित्यभिप्रायाह व्रताति

येरतेनिगाथेपिगभापादिति व्रततिथिश्चतुर्दशी । प्रतिमासशिवरात्रिव्रतेतु यतः प्रतिवतुर्दशीपूजापत्तेनमेकता । त
 थाजगारणीयसो सन्निधौ मेहृततदा । तेनकर्मविपाकेनमुक्तेसोपातकेनवतीश्वरवाक्याप्रवोपूजाजागरयाविधानाह
 ऊरात्रियुतायाद्यासामान्येनरात्रियोगेसतिशिवरात्रिर्ज्येतीवकायेभद्राज्यान्विते इतिवाक्यात्पूर्ववैवत्याशयेनाह
 माघगतेतराऽसितवतुर्दश्यास्तरात्रिद्वये । अस्तित्वेवऊरात्रियुक्तमुच्यतेसाम्येत्तुपूर्वस्मृतेति । कृष्णमासराहिणी
 वशिवरात्रिस्तथैव । पूर्वविद्वैवकर्तव्यातिथिर्जातेवपारणमित्यादिविधानात् शिवरात्र्यादितिथिव्रतेनसत्रव्रतवैतिथ्य
 तेनसत्रीतवपारणमित्याह इत्यादिषु सतिथिव्रतेषपितिथेर्नस्यक्षयेपारणमिति । क इति कळनिर्णयदीपिका
 विरले शिवरात्रिर्निर्णयः क अथपर्वनिर्णयः तुयोधिः खलुपर्वणः प्रतिपदाथाद्यास्त्रयोशायजेः काकः प्रात
 रिति पर्वणः पूणिमामावास्यास्तयश्चतुर्थः । धिरेराः प्रतिपदाथाद्यास्त्रयोऽशाः एतावान्युज्येयस्य काकः खलु ।
 सवप्रातः प्रातः कावेवर्तमानोयाह इत्यर्थः । खलुप्रसिद्धोऽतथाप्रसिद्धिः । पर्वणायश्चतुर्थोऽशमाद्याः प्रतिपदख
 यः । पाणकलः सविज्ञेयः प्रातरुक्तामनीषिरिति कात्यायनवचनादितिमावः ननुस्मार्तयागकाके दद्यामाणे स
 द्योयजेतेति श्रुतिविरोधः स्यात् । मेव सै रतिसहस्रत्वात्तत्रस्मीगप्रयोगानुपपत्तेः । सैधिरावेनपर्वसधिस
 निहितस्य कर्मानुष्ठानवीयोग्यस्य सर्वापरकाकस्यलक्षितत्वात् । अतएवकृत्यंतेरसैधिमजितोयजेतेति । तथा

॥ तत्रायतः । सध्मन्वासीधिकाकस्यसेधेर्विषयकः । सामान्यविषयं प्राह पूर्वगात्रपरणवा । एवं संप्रसारितं ।
नक्षत्रकान्तिधाने जातिव्यवस्थानाह । नुतिः । सर्वद्युरिक्षावर्हिः करोति यज्ञमेवारत्यगृहीत्वोपवसतीति । तथा सर्वद्य
रम्यादृक्कालाति उत्तरमह्यजतीति । गोत्रिलोत्पि । प्रस्ताता उपवसन्त्याः पश्चाद्व्याधि । ४ व्याजने । पश्चाताः पश्चाद्व्यस्ता
स्वन्वाधानादिकं कर्तव्यं पश्चाद्व्यः प्रतिपदस्ताभ्यागः करणीय इति यावत् । ततश्च सर्वोपवसतीति । नुतिः । पश्चात्
यश्चतुर्थोऽश्वत्थादिस्मृत्युक्तं पर्ववत्तुर्थांशादिकं यागकं कर्त्तव्यं करोतीति । न विरोधः । तदतदन्ति प्रत्येकं तु योऽपि
त्यादिना । अथ रात्रिसंधौ परेद्युर्गाः सर्वस्मिन्नन्वाधानमित्याह । अथ क्षपाविरतिमत्यर्वाकृतस्मिन्वृत्ता ।
यागः शशिर्दर्शनेपीति । क्षपाविरतिस्त्वस्या रात्रिस्तस्याविरतिरवसानं तद्वत्पर्वपरणिमार्शोयस्मिन्नह्नितस्मि
न्वृत्तमन्वाधानं चः परेद्युर्गाः । तथा वृत्तलोणादिः । अपराह्नेथ वारात्रोयादिपर्वसमाप्यते । उपोष्यातस्मिन्नह्नितश्च
तेयागः । अथ तद्वत्तुर्थांशं अन्वाधाय सर्वद्युरिक्षावर्हिः करोति यज्ञमेवारत्यगृहीत्वोपवसतीति । श्रुत्या अन्वाधायोप
वसन्त्यनित्युक्तत्वाल्लक्षणया उपपत्तिः । वसतिरन्वाधानादिकर्मवाचकोऽज्ञेयः । तथा च स्मृतिः । उपोष्यातस्मिन्नह्नितश्च
यस्तजसोऽप्युपवसतिः । उपवासः सविज्ञेयः सर्वत्रोपवसतिर्वाक्यं । तथा च निर्वहृत्प्रतिपदवसतिर्वाक्यं । अन्वाधानं
व्याख्यातम् । अतएव नियमावलीतत्रोपवासादिपुण्यकमित्यदिधाना उपोष्यातस्मिन्नह्नितश्चोपवासादिपुण्यकमित्यदिधाना

दिकर्मणावयवे कृतं तद्वैद्योऽथ नृगृहोपयसतीति श्रुत्यान्वाधाव एव स्तुत्यमित्येकं नृकं कर्तव्यं तथावाह
श्रुतायनं । अथपर्वणः स्वातीपादस्तस्य दृष्टिर्पोषमासात्प्राप्तुमवासरं इति । तदेव स्वधी कर्तव्यं कारिकायां । नृ
नृणां मानह न्येवमां सप्तधा दिवा जितं । निश्यधः पृथग्यत्प्राती ईषती मौथु न नवेति । ननु रात्रौ पर्वसं धावपि यदा
तिपदि मुक्तं तृतीयातदा त्रिमुक्तं तृतीयात्प्रतिपद्या परात्किं । अन्वाधानं ननु ईश्या परतः सोमदरा
नादि तिक्वतात्पूर्वद्युयोगः स्यादिति चेन्न अस्मिन्नेव विषये रात्रिसंधि नारत्रस्य सावकाशात्वात् । कृतना
व्यापिन्यां प्रतिपदि तु पश्चादप्योनियमवशा इत्यनेन परदिने यागप्राप्तेः पूर्वदिने प्रातः पर्वतुथं शिवावायमा
प्रवाचनं न तसावकाशात्तत्रानन्यथा सिद्धत्वात् । इदं न वक्तव्यमपि प्रतिपदि यागप्राप्त्यर्थं च तत्र रात्रिसंधि
द्वात्रिमुक्तं तृतीयात्प्रातः विषयीतमेव वक्तव्यं । तदेव तद्वैद्योऽथ नृगृहोपयसतीति श्रुत्यान्वाधाव एव स्तुत्यमित्येकं नृकं कर्तव्यं तथावाह
यगि इत्यर्थः । अपराह्णपि पर्वसंधौ परद्युयोग इत्याह । अथ नवेदावर्तनाह धृता पर्वति परताय ऊदिति । अ
नादि वर्तनात्संधिर्यदा वर्तनमित्युक्तत्वात् तदेव किं पराह्णयोः संधिरावर्तनं अत्रोक्तमित्यर्थः । तस्माह धृतिः उपरि
तमपराह्ण इति यावत् परतः परदिने अर्थात् पूर्वं नृगृहोपयसतीति श्रुत्यान्वाधाव एव स्तुत्यमित्येकं नृकं कर्तव्यं तथावाह

तद्विदित्वा यो वेदि त्यादिवचनात् तथा नयः कर्म नुन भवेत्त्यागे प्रतिपदः कवि रस्य निरुद्धि पतिश्रुतेर उन्मातमी
 ववन निवन्त्या दपराह संधिवाद्यानि नुरुत्तादिशा विप्रपयः च तत्प्राप्त्याये प्रातः स्तुतं
 रिंदोक्षणी ॥ स्य उत्र तदादिनेत्यविरित्ते येने कृत्यवर्णनं अस्या चैवैतु योऽतः परदिने आदिन
 निःतेवैः प्रक्षीण उदियाद्यदि प्रतिरघाति स्यात्तं ततो यजेत तथा पर्वणोऽनुरीये तु कर्तव्यं यदि द्विती
 ज्ञातिभिः द्वितीयासहितं समाहृत्या बलापना इति तस्मादविहितोऽपि पर्वणोऽपि आदि दिक्से यजेदित्येति ॥
 अर्थात् पूर्वदुरन्वाधानेन ॥ स्वाह्नेत्यध्याह्नौ यदि पर्वसमायते उपोषातत्र पूर्वद्युस्तदुपयोगिदयतः ततो मा
 श्रीः २५ शिक्खनमपि प्रेत्याः प्राह्ना वननयेस्ते पर्वपरितोयागो कृतस्मिन् प्रामिति प्राह्ना वननये पर्वसमया
 प्रयोक्तृ पर्वपरितोयागस्ताने ध्रुवनिश्चितं तस्मिन् नरुत्तादि सीधे दिक्सेयम् अर्थात् पूर्वदुरन्वाधानेन ज्ञेयं प्रातः परा
 विष्टत्वा यदि त्विष्टः समीमायते पुनः प्रणीय कर्तुं हेतुत कुर्यान्नुनान्यथेति गर्गवनेन पीवद्व्यामिष्टिसमा
 धनयमि विधानात् पराह योजियष्ट्या इति ववन नियमाच्च परे दुर्यगि इति केषां चिन्मर्तं तन्निमुहूर्ता द्वितीयावेदि
 त्यादि वक्रवाक्यविरोधात्तु उर्वकमित्याशयेनावायैरुक्तं ध्रुवमिति ॥ यदासी हणितुं द्यौर्पर्वद्वी प्रतिपदा
 स्तमयात् पूर्वसमायते द्वितीया प्रवृत्त्या त्वेति कक्षयस्तदा पूर्वद्यु रे व्याग इति काक निर्णयकारोऽस्मिन् प्रेत्याः सा

यात्रागपि पर्वणः प्रतिपदश्चांते द्वितीया प्रवृत्त्यंत तापवयेति धेयं निरमावास्यादिनेत्रस्मृतेति सायात्रागिर्ज्ञा
 तात् पूर्वपर्वणो मावास्यायाः प्रतिपदश्चांते द्वितीया प्रवृत्तिरिति धेयः अत्यन्तापवयेव सति अत्र अस्मिन्मावा
 स्यादिनेयं जिर्या गोमुनिभिः स्मृतं तथा वस्मरणं ॥ वतु ईदीतुरी सणा द्वितीया क्षयगामिनी ॥ वरु रिहिरमा
 वास्या भूते कव्यादिकी क्रियेति ॥ प्रातर्घाति पराह संधिभुयजेः काकोऽहं हस्या तथा नैवस्या दुभयत्र पूर्व
 दिक्सेयागस्तदापीथत इति यद्यपराह संधिभुसत्क यजेर्यागस्य काकः व्यहेदिनद्ये प्रातः प्रातः काकेस्या
 तत्तथा अपराह संधिभुसत्क उभयत्रदिनद्वयेनैव स्यात्तदस्यादेव तदा पूर्वी दिक्सेयाग इत्यत इत्यन्यः ॥ इत्यत्र
 कृतं ॥ यदा पूर्वदिने प्रातः पर्ववतुयं शिः उत्र दिनेव प्रतिपत्तृतीयां शः तदा अपराह संधिभुसत्क यजेर्यागस्य काकः व्यहेदिनद्ये प्रातः प्रातः काकेस्या
 यत्प्रातः तन्न चतुरस्रं त्रिमुहूर्ता द्वितीया वेदि त्यादि वक्रवाक्यविरोधात् तथा पर्वणोऽनुरीये तु कर्तव्यं यदि द्विती
 दिक्सेयाग इति ॥ द्वितीया संहितेयस्माद् दुर्यगि कर्तव्यं तत्तथा पर्वणोऽनुरीये तु कर्तव्यं यदि द्विती
 पूर्वद्यु रे व्याग इति ॥ तथा यदा पूर्वदिने पर्वतृतीया शः परदिने प्रतिपत्तृतीयां शः तदा अपराह संधिभुसत्क यजेर्यागस्य काकः व्यहेदिनद्ये प्रातः प्रातः काकेस्या
 काकोऽहं वेदशीर्षमास विधायक ववनसाम थ्यात् पर्वतृतीयां शः प्रतिपत्तृतीयां शः तदा अपराह संधिभुसत्क यजेर्यागस्य काकः व्यहेदिनद्ये प्रातः प्रातः काकेस्या
 एतत्तु योऽहं इति प्रतिपत्तृतीयां शः तदा अपराह संधिभुसत्क यजेर्यागस्य काकः व्यहेदिनद्ये प्रातः प्रातः काकेस्या

मन्त्राद्यप्यप्रणावर्तनस्तत्तत्कृत्वादिर्बेदात्। कर्तव्यं प्रकृतीष्टानंतरमिति तरणेः सूर्यस्य अत्राति
अपराक्तसंधिदिने। तथा चोक्तं। अर्धदिनेषु वतिनियतं पर्वसंधिः परस्तात्कृत्वा तस्मिन्ननुपपन्नस्य एव
हवा। आरंभ्याथ प्रकृतिस्थवत्पर्वसंधिः दूरस्तात्कृत्वा तस्मिन् प्रकृतिमथ वस्यात्यग्रेः सद्य एवेति। एकीकृतसंधिर्विहित
काकासीनवातसद्य एवेत्युक्तं। अर्धवाविहितविशेषकाकसुर्विकृतिषु पशुपुत्रनिर्णयः। यत्र तु काकविशेषो ह्येकाक
त्वं गच्छते तत्र तथैवानुष्ठानमित्यर्थात् व्यमितिकाकनिर्णयकारोक्तैरिति भावः। यद्यपि दर्शयामास विध्यति दद्या
त्पञ्चादिर्विकृतेः पर्वतुर्धारात्काकः प्रतिभाति तथापि यद्युद्यमिदं पुनर्यादि सोमेन यजेतामावास्यायां च वयो
र्णमासी वा यजेत त्यापस्तं वनविकृतौ काकविधानात्पर्वदृश्यामेव योगसमाप्तिः तत्रादौ स्याद्विकृतिरित्यादिना
३१ श्रुतिक्रमे वेति ज्ञेयं आययणेष्ट्याः काकविशेषमाह अर्धदिनेषु पर्वक्षये दर्शयामास विध्यति दद्या
३२ र्णमासी वा यजेत त्यापस्तं वनविकृतौ काकविधानात्पर्वदृश्यामेव योगसमाप्तिः तत्रादौ स्याद्विकृतिरित्यादिना
धानदिने वज्र्यान्वाहपरिशिष्टे। शार्कमौसंमसूरववर्णकैरेह पकात्। माषमधुपरात्तानि वर्तयेदोपवस्त कश्चि
इति काकनिर्णयपिकाविकरणे पूर्वनिर्णयः समाप्तिः। अर्धदिनेषु काकनिर्णयः नास्तीति
कृत्वा यत्प्रसृतः पूर्ववदुक्तेर्येनानायाहणेनैव शशिन इति रवेर्लगे यत्प्रसृतः यदप्यप्रसृतः पूर्वयामानी
३३

त्सर्वं
वतुक्षेत्रादिनेषु हणेनैव न श्रियादित्यन्वयः। तथा च दृष्टोत्तमः। सूर्यग्रहे तु नाश्रियात्सर्वयामवतुष्टयं। चंद्रग्रहे तु या
मांस्त्रीनृवाकहृद्वातुरेविनेति। ग्रहणं तु भवेदिदं दोः प्रथमादधियामतः। भुंजीतावर्तनाहर्ध्वप्रथमे प्रथमाहर्ध्व इति भावः
उपवनेन तु यस्मिन्वा मेषहणं तस्मात्सर्वयामत्रयं परित्यज्य भुंजीतेत्युक्तं नवतीति काकनिर्णयकृद्भिर्वाग्यातं अत
एव ग्रहप्रसृत इत्युक्तं यस्तोस्तगत्वतुतो। दृष्ट्वा तु परादिभोजनमिति अन्यस्य यस्तास्तगत्वं न घटत इत्यर्थे
प्रयोश्चंद्रसूर्ययोर्ग्रस्तास्तमितयेतौ चंद्रसूर्योदित्वा आलुत्यस्नात्वा परे क्रिमेजं दुर्गादित्यर्थः। तथा चोक्तं। ग्रहादि
तुनाश्रियात्स्नात्वा मेषानुभुक्तयारित्युक्तास्नात्वा दृष्ट्वा परे न्यद्यात् यस्तास्तमितयेस्तयोरिति अर्धदिनेषु
त्यर्कः। प्रसृताद्युर्ग्रहयामतः प्रसृत कश्चि। अर्धकावाकाः। नाद्युर्न भुंजीरन्। सायाश्चैव ग्रहणं वेत्यादपरास्तनो
जनी। अपरास्तनमध्याह्ने मध्याह्ने न तु सैगवो भुंजीत सैगते वेत्यान्तर्ध्वमोजनक्रियेति भावः। इयवाक्यं दृष्ट्वा दिवि
षयं दृष्ट्वा दृष्ट्वा तुरेविनेति वृत्तगोतमाह रिति भावः। अर्धदिनेषु वीथे हृत्वा प्राक्प्रहाराग्रहप्रसृता वा
द्यास्तनोपावसेदिति वेत्तुं नानुगृहीतं सयहात्प्राक् प्रहरो प्रहर्हयं हित्वा त्यक्त्वा परतधवाग्रहणाहर्ध्वम
पिवाऽद्यादश्रियात्तनापवसेत् उपवसेत् न कुतश्चिदित्यन्वयः। तथा चोक्तं। सायाश्चैव ग्रहणं वेत्यादपरास्तनो
गवाहर्ध्वः। मध्याह्ने परतोश्रिया नोपवास्तोरवियह। शारदाऽपरास्तनो यदपरास्तोपशारद इति श्रुतेः। रविग्रह

दहिणं मेऽर्कं स्मृतं । एतस्मिन्नुपरागः स्यान्मेऽर्कं सोमसूर्ययोः । इति धामयनावास्तु प्रज्ञानामिति निश्चयः । असागिअ
 र्कं दहिणं निवत्तारि वपुनर्वसुः । सोम्यं देवाधिदेवत्यं वायव्यं मेऽर्कं ववत् । सामय्यं सूर्यवेवदुर्जिह्वं स्मृतं । निरातव्याधि
 शस्त्रादिकोपधर्मं मेऽर्कं स्मिन्नुपहवति । तत्र तु । इमापाको विदधीत शीतिरिति । तथा च वपुः प्रपेनेतान्येव मेऽर्क
 मुक्तोक्तं । आपनेये कारयेत् शीतिं कुर्यात्तु वारुणो वायव्ये शीतिरिथेत माहं ननु कारयेदिति । अथाकनेराको धिह
 तत्वात्तेनेव शांतिः कार्येत्युक्तं । अथस्याच्च होजं नमेतत्पूर्वतिरयान्नयिष्यतनुयाकीति स्वहारासुचति । होराज्यं
 तथावोक्तं । होरायीष्टयस्य नक्षत्रेवानिशाकरः । प्राणसं देहमाप्नोति सर्वा नीमरणं स्मृतं मिति । तथा । यस्य चि
 न्नतं नक्षत्रे यस्येतेरादिना स्करौ । तज्ज्ञातनीं वदती जयेन्नाः शीतिवर्जित इति । कार्ये न्नवर्कं त्रयोदशतिथिं ३१
 २२ प्रारभ्य मागल्यके वर्ज्यं चंद्रविग्रहे शुभं गडरिति । चंद्रविग्रहं पुंसस्तु त्रयोदशतिथिं प्रारभ्या न्नवर्कं मागल्यका
 र्ये वर्ज्यं गडरित्यन्वयः । तथा वाङ् । त्रयोदश्यादितो वर्ज्यं दिनानीनवर्कं ध्रुवं । मागल्ये पुंसमस्तु पुत्रहणे चंद्रव्य
 योरिति । प्रकसीतरेणाह । केचित्तु वर्ज्यं । द्वादश्यादिकमपि तिथ्यधिकं । वेधं वस्तु यद्वा प्रारभ्येति तिथिं वस्तु यद्वा धि
 कमिति । द्वादशतिथिरेकादशी तथा स्मृतिः । द्वादश्यादितृतीयातो वेधं । पुनरुस्मृतं । एकादश्यादितृतीयात् पुनरु
 तः प्रकसीतितेति । रवेऽयहत्वेतयोः । प्राक्पञ्चाददिने तथा यद्वादिनिर्दिष्टमिति । अहरेव उग्रहत्वेतयोरिति वचनात् । वे

धनिष्वरुद्धमाह । नरुपाहतावृत्तसर्गजपहोमयशुकरणे वेधो यमावश्यं कुडति । तथा च ववनी । नित्यमेमिति केडा
 ये होमेयशुक्रियासु । उपाकर्मणि वात्सर्गग्रहवेधानविद्यत इति । क । शतिका कनिर्णयदीपिका विवरणे अरुण
 का कनिर्णयः । क । अथोपाकर्मकाः । तत्र सर्वेषां सामान्यतां मुख्यकाकमाह । वेदोपाहृतिरोषधिप्रजन
 ने पक्षे सिते श्रावणस्यादिति । वेदानामुपाहृतिरुपाकर्म श्रावणमासिसिते पक्षे ओषधिप्रजनने ओषधीनी प्रा
 दुर्जा वेसति स्यादित्यन्वयः । तथा च याज्ञवल्क्यः । अथ्याथानामुपाकर्म श्रावण्यी श्रावणनवा । हस्ते नोषधिप्रजाव
 द्वापंचर्या श्रावणस्यत्विति । उपाकर्मकेषामधिकारिणी स्यादित्याकांक्षायामाह । ब्रह्मव्रतिनोऽष्टाश्रमं कुर्व
 वेति । ब्रह्मव्रतिनी ब्रह्मचारिणी । तथा च वेदानकः । समावृत्तो ब्रह्मचारिकल्पेन यथान्यायमितरेऽप्योपेयीत्येक इति ।
 समावृत्तः स नृज्योपेयी गृहस्थः । इतरे ब्रह्मचारिणः । अथोपेयुः श्रावणी । श्रावण्यामिति । अथातोऽथो
 योपाकर्मोषधीनी प्रादुर्जावे श्रावणेन श्रावण्यापौर्णमासीमित्यादिशौनकादिवाक्ये यद्यपि सामान्यं न प्रवृत्तं
 तथापि बहुत्सामगयोः काकविशेषस्य विधास्यमानत्वात् । द्युवेदिनी । अ । वण्यी पौर्णमास्यामुपाकर्मविशे
 वितनिति नाह । अस्मिन्कर्मणि प्रवृत्तौ विहितः । अस्मत्तु विधेः प्रवृत्तौ काकः स्मृत इति वक्ष्यमाणत्वात् । य
 ति पौर्णमासीतं कर्मकाकं दिनद्वये व्याप्नोति नव्याप्नोति वातदापर्वण्योदयिके कुर्तुः श्रावणं ते त्रिरीयकाः । बहु

॥ श्रवणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं इति बहुवचनपरिग्रहात् तैत्तिरीयाणी परा इतरेषां तु हर्षव्याह ॥ ८ ॥ चरुगातुद
 मस्यमयं याज्ञो तिसावे नवाकार्याः ॥ इति तिसृणां विधिः परदिने पूर्वतरे याज्ञोपवेति सांख्यिमा इतरेन्ये
 यं ज्ञाप्यैव द्वौ विधिः ॥ बहुवचनः श्रवणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं इति बहुवचनपरिग्रहात् तैत्तिरीयाणी परा इतरेषां तु हर्षव्याह ॥ ८ ॥ चरुगातुद
 तिस्रो विधौ रिति विज्ञेयं इति श्रवणं इति याज्ञोपवेति श्रुतिः श्रवणः तथा कौतिवर्जितं
 यो हस्त्युत्तरां षाड्भागं कर्मणि वैलंबे ॥ धनिसामिधिते कार्यमुपाकरणं सीद्धिः तमिति ॥ सिद्धे वोतु पुण्यं शेषं विधिः ॥
 रेहृदि ॥ इति द्वागामिधितः कुर्युर्हस्तं सर्वं ब्रह्म ॥ इति कुर्युर्हस्तं इति उपाकरणं ॥ परा कर्ममिति गगनं ॥ त्सां नोद
 स्ते उपाकरणं कार्यमित्याह ॥ अथ सामविधिमाह हस्तं वैदध्यात्रियामिति सामविद्वान्मवेदी ॥ इमां उपाकरणं कर्म ॥
 तद्धै धेपरविह एव विहितं कुर्यादिति तद्धै धेतस्य हस्तस्य धे धेदिनद्वये उक्तं काव्यापित्वे ॥ तथा वपरिग्रहे ॥ धन
 सा प्रतिपद्युक्तं त्वाष्ट्रं क्रुद्धं समन्वितं ॥ श्रवणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं ॥ तस्यैव उपाकरणं ॥ त्वाष्ट्रं क्रुद्धं समन्वितं विनासी
 युक्तं हस्तं इत्यर्थः ॥ अथोपाकरणं ॥ कावेस्तोय हस्तं कर्मोयदि नो मासः सितार्थं ॥ याज्ञोपवेति श्रुतिः ॥ यो हस्तं
 श्वे हस्तं न्विता केवकावा न्या हस्तं युतातिथिर्न कुर्वेतेति ॥ अथ यद्युपाकरणं ॥ श्रावणं इति नोक्तस्योपाकरणं ॥ कावे
 य हस्तं कर्मोयदि नो मासः श्रावणं गस्तस्य हस्तं न्विता केवकावा सितार्थं ॥ अथ

श्रावणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं ॥ अन्त्यातिथिर्हस्तं न्विता न्वतु सावाजसनेयिबद्धचमुरैवैर्वा हस्तं न्वयः ॥ तथा वस्तुतो उपाक
 र्मन कुर्युर्हस्तं कर्मोयदि नो मासः श्रावणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं ॥ इति श्रुतिः ॥ श्रावणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं ॥ इति श्रुतिः ॥
 द्वागामिधितः कुर्युर्हस्तं सर्वं ब्रह्म ॥ इति कुर्युर्हस्तं इति उपाकरणं ॥ परा कर्ममिति गगनं ॥ त्सां नोद
 स्ते उपाकरणं कार्यमित्याह ॥ अथ सामविधिमाह हस्तं वैदध्यात्रियामिति सामविद्वान्मवेदी ॥ इमां उपाकरणं कर्म ॥
 तद्धै धेपरविह एव विहितं कुर्यादिति तद्धै धेतस्य हस्तस्य धे धेदिनद्वये उक्तं काव्यापित्वे ॥ तथा वपरिग्रहे ॥ धन
 सा प्रतिपद्युक्तं त्वाष्ट्रं क्रुद्धं समन्वितं ॥ श्रवणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं ॥ तस्यैव उपाकरणं ॥ त्वाष्ट्रं क्रुद्धं समन्वितं विनासी
 युक्तं हस्तं इत्यर्थः ॥ अथोपाकरणं ॥ कावेस्तोय हस्तं कर्मोयदि नो मासः सितार्थं ॥ याज्ञोपवेति श्रुतिः ॥ यो हस्तं
 श्वे हस्तं न्विता केवकावा न्या हस्तं युतातिथिर्न कुर्वेतेति ॥ अथ यद्युपाकरणं ॥ श्रावणं इति नोक्तस्योपाकरणं ॥ कावे
 य हस्तं कर्मोयदि नो मासः श्रावणं गस्तस्य हस्तं न्विता केवकावा सितार्थं ॥ अथ
 श्रावणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं ॥ अन्त्यातिथिर्हस्तं न्विता न्वतु सावाजसनेयिबद्धचमुरैवैर्वा हस्तं न्वयः ॥ तथा वस्तुतो उपाक
 र्मन कुर्युर्हस्तं कर्मोयदि नो मासः श्रावणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं ॥ इति श्रुतिः ॥ श्रावणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं ॥ इति श्रुतिः ॥
 द्वागामिधितः कुर्युर्हस्तं सर्वं ब्रह्म ॥ इति कुर्युर्हस्तं इति उपाकरणं ॥ परा कर्ममिति गगनं ॥ त्सां नोद
 स्ते उपाकरणं कार्यमित्याह ॥ अथ सामविधिमाह हस्तं वैदध्यात्रियामिति सामविद्वान्मवेदी ॥ इमां उपाकरणं कर्म ॥
 तद्धै धेपरविह एव विहितं कुर्यादिति तद्धै धेतस्य हस्तस्य धे धेदिनद्वये उक्तं काव्यापित्वे ॥ तथा वपरिग्रहे ॥ धन
 सा प्रतिपद्युक्तं त्वाष्ट्रं क्रुद्धं समन्वितं ॥ श्रवणं कुर्युर्हस्तं कौतिवर्जितं ॥ तस्यैव उपाकरणं ॥ त्वाष्ट्रं क्रुद्धं समन्वितं विनासी
 युक्तं हस्तं इत्यर्थः ॥ अथोपाकरणं ॥ कावेस्तोय हस्तं कर्मोयदि नो मासः सितार्थं ॥ याज्ञोपवेति श्रुतिः ॥ यो हस्तं
 श्वे हस्तं न्विता केवकावा न्या हस्तं युतातिथिर्न कुर्वेतेति ॥ अथ यद्युपाकरणं ॥ श्रावणं इति नोक्तस्योपाकरणं ॥ कावे
 य हस्तं कर्मोयदि नो मासः श्रावणं गस्तस्य हस्तं न्विता केवकावा सितार्थं ॥ अथ

प्रास्ताविकलुक्कल्पतोत्रविहिताबोधायनीपौर्णिमैरिति अत्रयहणारिदुष्टावणीसत्ताः। अलुक्कल्पः विकल्पः।
 सर्वेषां सूर्यसंवेदस्य समयागोणाः स्वस्वरूपेण विहिता इति अस्य मुख्यकाकस्यासंवेदस्वरूपेण विहितगोणाः समयागो-
 नाः सर्वेषां सूर्यः। तथावकाकनिर्णयकारः। तत्र कृत्वा अनुसारेण व्यवसितविकल्पापपत्तौ नाव्यवसितविकल्पाप्रयणं
 युज्यते इति ओषध्यप्रवर्गादिना तु घटते वेदुषणातिक्रमोपासास्य सितपंचमीश्रुतिकराजप्रसितं पर्वका। अत्र
 रेवयथास्वमिति सितं पर्वप्रणिमाजरोरुतः। यथास्वं त्रायद्रुः सामवेदितिः क्रमेण श्रुतिपर्वकरायाः। सर्वे सित
 पंचमीति। तथावमनुः। श्रावणीश्रोषपद्यां वा पुष्यकृत्ययथाविधि। युक्तः कदास्य धीवीतमासान्विश्रोधर्पवर्गाति
 अर्धः पंचमीयेषीततथोक्तः। अपिशिष्टेन जाद्रपदश्रावणपुष्यपंचमीनामुपादानं। अष्टम्यावधयस्तस्मिन्मासतुत्र
 वेतिवेदः। तदामाद्रपदेमासि श्रवणेन तदिद्यत इति वेदुषणपरिशिष्टात्। तथा श्रोषपदं हस्तेन उपाकरणमिति गात्रिलो
 के श्रोषपदं प्राच्यस्यर्थः। अस्यतुविधेः हवास्तकाकः स्मृत इति अस्योपाकर्मणः। तथावप्रवेताः। नवेदुगादिति
 पौर्णिमास्यां हवास्त एवतिविधिः। अथात्कषोभ्यवसामगान्यविदुषां काकस्य हवास्तवेदिति सामगान्यविदुषां
 सामवेदितिरिक्तवेदविदुषां। तथावकात्यायनः। उत्कर्षः काकहृदोऽस्यादुपाकर्मणोऽदिकर्मणि। अत्रिषेकादिहृदानी
 नवरुक्तेषु गदिदुः। यत्र स्य अर्धवर्गनी। इशरसुनोत्कर्षतुर्धविदुगादिदुः। उपाकर्ममिहवध्यासितेति दिष्टवपादि

तदिति छंदोगविषयं तेषां काकहृदवपि सिंहरेवावित्यादिगर्गवाक्येन सिंहर्के एवोपाकर्मविधानादिति भावः। त
 त्वोपाकृतिमभ्यसेकुतिगणपक्षद्वयेति श्रावणीश्रोषपद्यां वा उपाकृत्ययथाविधि। युक्तः कदास्य धीवीतमासान्विश्रोधर्पवर्गाति
 तमासान्विश्रोधर्पवर्गातिमनुक्तैः। तथावउपाकर्मप्रभृतिसार्धं स्वपुरोमासानुशुक्लकृष्णपक्षेषु निरंतरं स्वा
 ध्यायमधीयातेत्यर्थः इति काकनिर्णयकारे व्याख्यातं। प्रसंगात्सर्जनानंतरं वेदपवने विशेषमाह अथश्रुती
 रुक्मप्रपवेत्सितस्वनिगमं रुक्मेरहंगानिवेति सितेरुक्मपक्षे। कृष्णकृष्णपक्षे। रह एकति। तथावमनुः। अत
 र्धं तु कदासि सुक्लपुनियतः पवेत्। वेदीगानिरुक्ते वक्लपक्षे पुस्यपदेति कृष्ण इति काकनिर्णयकारे
 विकल्पउपाकर्मकाकः कृष्ण अथोत्सर्जनकाकः पौषस्यादिधिनेयवत्तदसिताष्टम्योरवत्सर्जनं सर्वं कृ
 इति विधिनेरोदिण्यां। तथावयाजवल्क्यः। पौषमासस्य रोहिष्यामष्टकायामथापिवा। कृष्णं ते हं दसीकृया
 तसंविधिवद्वहिति। अष्टकायां कृष्णम्यामित्यर्थः। तवत्तिप्रथमे हनीतिमनुक्तः। हवीं कृष्युक्तं अथन
 द्यादिहिकृत्तः श्रावणपुष्यकर्महाह। पौषाद्येकिसितवरदिदमयावेत्तश्रोषपद्यामुपाकर्मोऽकारितपः सित इति
 द्वाकृतं तदोत्सर्जनमिति तपामाह। तथावमनुः। पौषतुर्हं दसीकृयां हविरुत्सर्जनं द्विकृः। माघशुक्लस्य वा प्राप्ते
 हवीं कृत्तप्रथमे हनीति। श्रावणीपुष्यकर्मतदोत्सर्जनं पौषस्य शुक्लप्रतिपदि हवीं कृत्त अथश्रोषपद्यातिदामाह

[illegible][illegible]

त्रिकालनिर्णयः पिकाविवरणः समावृत्तः कालनिर्णयः च अथवा कालनिर्णयः गोपारविद्युत्ताडकेषु
 वृद्धाश्च पृथक् पृथक् स्मृता मतेऽष्टम्यसित्तपिकेऽष्टादितति तथा च कुम्भपुराणे अमावास्या एकादश्या पोष
 मासदिष्टु विधिति । तथा च पुनपुराणे । अग्निधातुपितृत्वात् नृणां पुनरनुवृत्तितायाः पृथक्
 परपक्षाद् कालेनोत्पत्तिरिति । प्रौषपक्षकाभ्यः पितृलोकेऽवस्थितिः । आधुरारोग्यदानित्यसर्वकामकष्टप्रदति ।
 त्रिंशोर्वमासाष्टकाः शौनकेनोक्तः । हस्ततिसिंशिरयोश्चतुर्मासः पक्षाणां सप्तमः पक्षकाः इति । अथेष्टम्यवस्य
 मितः । तस्मान्नामुदितः दुःखामुनिवरेण्वष्टकारव्या इति । एषामासानामसित्तमस्यामुनिवरेण्वष्टकारव्य इति
 ताः तन्वष्टमासादस्तु ताः । अष्टकानामनुपष्टाद्वर्तीत्यनेनान्वर्थनायासेषु मासेषु पक्षकाः वर्तन्ते इति तद्वान्वष्टका इति ।
 नवः । वेदित्येवार्थः । मासिति । आस्वष्टकान्वष्टकास्तु पार्वणिनेरु । तच्च नित्यमासकः । इति मितियावत् । तथा च
 वसिष्ठः । आश्वयज्यमासोऽथोऽथान्वष्टकास्वपि पितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । अमा । तस्याव्यतीपातेऽपि तस्मात्
 पृथक् । अथवा । आश्वयज्यमासोऽथोऽथान्वष्टकास्वपि पितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । मास्येष्टम्यवस्यमिति । अ
 त्तः आदौ । तथा च वेदकः । अष्टकास्तु चक्रेत्तन्वष्टकास्वपि पितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । अमा । तस्याव्यतीपातेऽपि तस्मात्
 अथोऽथपितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । अष्टकास्वपि पितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । अमा । तस्याव्यतीपातेऽपि तस्मात्
 अथोऽथपितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । अष्टकास्वपि पितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । अमा । तस्याव्यतीपातेऽपि तस्मात्

यजोतत्रापि पुण्यादमाभार्गश्चावर्णमाधनाद्रूपद्वयस्तद्व्यपत्ता इति । तथा चोक्तं पितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । अमा । तस्याव्यतीपातेऽपि तस्मात्
 पातइत्यादिना । तथा च विष्णुधर्मोत्तरे । आश्वकाळमसावास्या नित्यं पाथिवसूतमा । पौर्णमासीतिथामाधीधावर्ण
 नृपात्तमा । प्रौषपक्षकामतीतायी तथा च कृष्णयोः पक्षी । आयहायण्यति कांतो ह्युक्तास्तिस्त्रैहिकास्तथेति ।
 त्रिकालनिर्णयः पिकाविवरणः अष्टकानिर्णयः च अथवा कालनिर्णयः गोपारविद्युत्ताडकेषु
 तोऽसर्गप्रतिष्ठा मरवारं जेष्ठात्मजसंस्क्रियासु वयं जे नारी मुखारव्या न्यित् इति । तथा च कुम्भपुराणे । कुम्भ
 पयथाभ्युदयिके मांगल्येवातिगोचरे । जन्मन्योपनयने विवाहे पुत्रकस्थवा । पितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । अमा । तस्याव्यतीपातेऽपि तस्मात्
 वेतो धिपर्वकः । तथा च वाङ्मनः । यज्ञोदाहप्रतिष्ठासु मरवकाबंधमोक्षयोः । पुत्रजन्मवपःसर्गहृदि । आश्वकाळम
 मावेरु । तथा च विष्णुपुराणे । कन्यापुत्रविवाहे पुत्रकस्थवा । पितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । अमा । तस्याव्यतीपातेऽपि तस्मात्
 सीमंतोन्नयने पुत्रपुत्रारि मुखद्वीने । नांदी मुखपितृगणं पूजयेत्प्रयता गृहीति । गन्धोधातु मुखवक्रियासुत
 नया घोदाहकनोवाधिष्ठान्यवत्स्वपितृलोकेऽप्युत्पत्तिरिति । अमा । तस्याव्यतीपातेऽपि तस्मात्
 स्कारपु । तथा च कात्यायनः । स्वपितृभ्यः पितादद्यात्सुतसंस्कारकर्मसु । पित्रोऽहं नान्तेषां तस्या भवेत्
 त्रिकालनिर्णयः पिकाविवरणः अष्टकानिर्णयः च अथवा कालनिर्णयः गोपारविद्युत्ताडकेषु

भोदयात् शेषसंस्कारवर्गोऽस्ति सुत एतेति धर्मेति मन्त्रिकं प्राद्विकनीह पलकं ॥ ३ ॥ उच्यते यत्तु यत्तु
 धात्विति वसिष्ठोक्तिः सन्निप्रत्याह मातृशरीरं यमेति कर्मदिने मृगयितुं णामये इति प्राद्विकनीह पलकं
 विभजेन्मातृशरीरं त्रिभिः परेधाविकर्मदिनानेतरदिने पृथग्विद्वद्वशकं ॥ ४ ॥ स्मिन्मृगयितुं प्राद्विकनीह पलकं
 कर्मदिने अथ कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने
 ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

तज्जर्ध्वसुतुर्वायदह संपद्यते इति यत्तु संपद्यते यस्मिन् नरुनि प्राद्विकनीह पलकं ॥ ३ ॥ उच्यते यत्तु यत्तु
 निवेत्ति यत्तु तदा अमास्याह काह इत्यादि विधानात् प्राद्विकनीह पलकं ॥ ४ ॥ स्मिन्मृगयितुं प्राद्विकनीह पलकं
 कर्मदिने अथ कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने कर्मदिने
 ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

(नवकर्म) क्योदस्यामुपक्रमेण नहस्तत्रयस्य प्र... (कृतं तितस्यते इति) अन्यतु सपि उआ कृतिपवस्य
 ययमाड... अयनहितये आरुवि उशो द्वयि बभा। युगादि पुनसर्वो सुपि उनिर्वपणाद त इति पुनस्य वचनात् भाद
 सायप सत्रयोदस्याधुना दिवा दिति कावः अपरे काम आह पराणि निनिषेव वाक्यानीति मन्यते यत
 का नसि बह्वेव आह दोष स्मर्यते। तथा हि म... जानानी न... कुर्वन् आह त्रयोदशी नावश्यं तु युवानाम वन
 चान्तनरादह। तत्र सत्रयोदश्याव ऊपुन... मत्रोदरानी योयस्तु युवमारिणर कन वतीति व्यासापस्त राली
 आह कर्तुं जातिथै वा बह्वुत्रत्वादिकर्तुं। तस्य व्याधुवमरणलक्षणा दोषस्तत्र वा क इत्यादि बुद्धि रिते न
 एतत्तत्रैव तुर्दशी निर्णयः भूतादि ब्रह्मरस्तैस्त्रविप्रगस्का वन्मुद्देधतायादिलिने शानो नरुदं द्युग्ं य
 नशना ध्या... लोहापलैः विद्युर्दुःनगाधिरोहणमुरवः पायोपघातेर्नृपा प्रतनामजरावती च स्वये च कानि श्री
 त्तेऽमिने। प्रसादयेत्र विशेवत इति असिते तत्तत्कृत्तुर्दश्या नोदपदेक कृत्तुर्दश्या विज्ञापत ग्या
 व्याहानि दुस्यार ताव व व म प्रराणे। प्रायो नश कशस्त्रा निविषा धनि नीतया। वतुर्दश्या तु कर्तुं यत स्य
 गितानि च याना गस्वदं पि। येषां वरास्तु पुरया दप मृत्युरथापि वा पुनः गी नृतानी व विषाम् तमु
 पयुषां सपेवा प्रहतानी। मृतस्यो द्दं च नैरपि। आह ते यो प्रवर्तते वतुर्दश्या नराधिपतेपीत पि निनेद

श्री
 ४६

श्री
 ४६

सिन्धुतस्तत्तय स्रका मेव। अपमृत्युरका कवत्तु। हनी मृत्यु रिति यावत्। यस्त भूता धु पत्त शा नोय ह मर्या त इव सती
 नारण। तत्त स्रका सर्व सिन्धु पत्त स्रया ल तिस्तावतीत्यर्थः। मरी विरस्ये। विष शस्त्र वा पंरा द्वि तिर्मर ब्राह्मण चा
 तिनी। वतुर्दश्या क्रियाः कायी यथा मृत्यु र्निर्गहितः। विषादि निध्यातये वाम स्तिते तथोक्ता। प्रवेतो अपि। वृत्तरोह
 पलो सुदो रिदु द्वा का विषादि निः। नस्विदं द्वि विपन्नानाति पीरास्ता वतुर्दशीत्यादि अथ नत दान्य गोपि हृण
 मिह आह स्थादिति तदा अपर प स इह वतुर्दश्या। तथा च या श वल्क्यः प्रतिय भूतिषे को व र्द यित्वा मृतु र्दशीप
 शस्त्रेण तु हताय वतं भ्यस्तत्र प्रदीयत इति अत एव वेध मरणे व द्धि प्रवेशा कृते। स्त्रीणां न स्यादिति यतः
 पायोपघातेर्नृपा प्रताना मित्या युक्तं ततो वेध मरणे नार्थ नियम इति सूचितं। तथा च। ऊका गितस्य विपन्नानां
 ते सन्यासेवा गुरुपथि। आह कुर्वन्ते पां व व र्ज यित्वा वतुर्दशी मिति शाकटायन वक्त्र प्रायश्चित्ताद्यर्थे विहितं ज
 गत्यादि विषय मिति का क निर्णय कृत्तिरुक्तं अत एव हते रीति प्रवशा कृते वेध मरणे स्त्रीणां इह वतुर्दश्या व
 ज्ञा आह नास्ति। तथा च का क निर्णय कारा। अत एव प्रमति गत्या विहितानि प्रवशा विधिनाऽनुमरणादह
 तीयापितामपि न वतुर्दश्या आह मिति अथ नुमरणे प्रायापक शतथा वेधे यथा तनुयाद्यजिस्मृतिवकाद
 इति नृपः स्यामः। जाति भेदा त्रयोदश्या वतुर्दश्या तु सुप्रा ज्ञा। प्रीयते पितर आस्यया चेशर अहता रणा

मयत्रतिष्ठेत्तमिभ्रंदद्यात्तिलम्पः प्रयतोसमुत्थशति। सिकमविभुवायनानाम्याहर्वधारास्य। तथास्वविभुधर्मत्रिरे।
 आहैसिकमणीजानोः प्रशस्तेष्टयिरीयते। विभुवदितयैतत्रायमनेद्विविशेषतश्चि आहैकान्यमपीहनिर्त्यमुदित
 मिति इहसिकमादिष्टाआदिश्यसिकममिल्यादिनकाम्यत्वोपिउपयुवेनैदमसइतिउनरपितत्रेवावश्यकत्वविश
 नाहैतहोत्रवत्काम्यत्वनिर्त्यत्वयोरविरोधः तिभावः पिंडोर्हानैवेदिति यदाहब्रह्मपुराणे। अयनद्वितये
 आहैविभुवदितयेतथा। सिक्रतिभुवकर्तव्यपिंडनिर्वयणादते। तथापितकल्पेरेवैरसैकतोयस्योपुव। अत्रापि
 विनाआहैदृष्ट्याहेण्डमादिशेदिति। तथा। तीर्थवापरपक्षेवैवदस्तयेयहेतथा। एकनकुपाकनपिंडान्दद्याद्धनपाति
 काठसंज्ञावेक्षयाविकल्पः नत्वत्रान्यनिमित्तकेपितयजोपिंडप्रहाणीस्मृतमिति अन्यनिमित्तकमृताहृदि श्री
 निमित्तकेपितयजोआहैप्रसंगात्सिकमादिष्टापतितेषुपिंडप्रहाणीपिंडस्यहोनस्मृत। तथासायनद्वितयेआहैरि
 त्यनेनतनिमित्तकमेवआहैमवगम्यतश्चिभावः दृष्टेजिन्मदिनेवबीधवमृतोमाध्वीप्रशस्ते। अनेविप्रवामिलि
 तेमघास्मरतिथौतीर्थेयहेः पीडने। कार्येआहैनवश्येमेष्टुगदितंडः स्वजदृष्टोतथाआहैवनिस्त्वाविति तथा
 वहूर्मपुराणे। अमावास्याष्टकास्तिस्त्रः पौषमासोदिष्टुत्रिष्टुतिस्त्रयान्वष्टकाः पुण्यामाधीर्षवदशतथा। त्रयाष्टा
 मघापुत्रावर्षस्त्रिविशेषतः। तस्यपाकआहैयोग्याकाकाः प्रोक्तादिनेदिने। नेमित्तिकैलुकर्तव्यग्रहणेवैदस्य

सप्तकाः आहैकाका

योः। बांधवानंसमरणेनारकीस्यादतोन्वथा। कान्यानिवेवआहैनिर्वयतेग्रहणादिष्टु। अयनेविभुवैवव्यतीपाते
 यनंतर्कः। सिक्रित्यमस्येवआहैतथाजन्मदिनेष्वपीलि। मार्कंडेयपुराणे। विष्टोष्टब्राह्मणः। प्राप्तिःसूर्येउग्रहणयने।
 विभुवरिसैकतोव्यतीपातेयुगादिष्टु। आहैरिष्यसैपतोतथाउः स्वजदृष्टिनि। जन्मर्हणपीउस्तुथाइकु वरतवे
 क्येति। इहयाआहैशतित्वया अयोयदिगजकायातदापिस्मृतमिति गजकालेति सत्तत्कोतस्यार्था
 हंप्रकल्पयेदिति गजकायालक्षणवाक्यशेषादितिभावः अथगजकायालक्षणी सूर्येहस्तगतैवशेदशति
 अइमयास्तेगजकायोत्तकैरगोतुसूर्यशशिनोदृष्टितदासाथवा। दशतिग्रहणंरवेयीदिगजकायेतिसान्यस
 तेति। तथावस्करे। यदंडः पितृदेवतैत्येहसश्चैवकरेस्त्वत। तिथिर्वैश्वणोयासगजकायेतिसास्मृतैति। पि
 तृदेवत्यमघा। हंसः सूर्यः करारुहः। तत्रैवणीत्रयोदशी। तथा। हंसैहसस्त्वितयातुअमावास्याकरान्विता। स्त
 इयाकुंजरकायाइतिवाधायनोब्रवीदिति। हंसः सूर्यस्तैवतत्वाहस्तनक्षत्रमपिहंसः। करान्वितावैश्युक्त
 हस्तान्विता। तथा। सैहिकेयोपदा। सूर्ययस्मृतपर्वसंधिषु। गजकायेतिसात्रोक्त। तस्यीआहैप्रकल्पयेदिति। सै
 हिकेयोराहुः। अथप्रकीर्णिकआहैकाकः। अथापि। यश्चरेहिणीषुगदिर्नआहैतथाप्रत्यहं। नैदावैधृतिरु
 क्यशतनयोत्पत्यादिकेष्टर्णिमास्त्राधिण्यादिककार्तिकीपरमितेकरके नवैवस्मृतै। योविष्टिष्यतिपायतयोरवि

दिने योगः सपञ्चाभिधः कुर्यात्तत्रावरोधतः पितृयज्ञि कनो वक्रन्यादि तानवान्नेवनो देकेन वट्टप्रकाशनेकीर्तिताः
 शिष्टमीसमया इति प्रत्यहं नित्यं ब्राह्मणित्यावहातनयोत्पत्त्यादिकं ज्ञातकमादौ ब्राह्मणित्यर्थः। प्रथिमा
 सुदृष्टुः। विष्टिपतीपातयोः रविदिने योगः सपञ्चाभिधः। तथावरीवोयदाविष्टिपतीपातोऽननुवास्तयेवव। पञ्च
 र्जनामतत्त्वोक्तमयनात्रवतुर्गणमिति। अमी आर्द्रादिवः आर्द्रमयाः काकाः प्रकीर्तिताः। अतएवमत्स्यपुराणी अ
 तः परं प्रवक्ष्यामि विष्णुनायडदीरिती। आर्द्रसाधारणं नाम भुक्तिमुक्तिफलकं। अयने विष्टिवेद्युग्मे सामान्ये नार्कः सैकमे
 अमावास्या एकायी वल्लपक्षे विशेषतः। आर्द्रमघा रोहिणी शुक्लपक्षे ब्राह्मणसंगमे। अथवा यतीपाते विशेषः
 तिकासरे। वैशाख्यामुपरागे शुभुतोत्सवमहालय इत्यादि। तथा नक्षत्रपुराणी आर्द्रदेयमुखाती एतासिमासी उ
 सीकृत्योऽर्पणमासे पितृ आर्द्रकर्तव्यं सप्तगोत्रे। नित्यं आर्द्रादि मन्त्रं यैरिह गीयते। इति आर्द्रकर्तव्यं ज्ञात
 कमादि के बुधैः। कन्यागते वसवितरिदिनानि द्वापेन च। पावणेने। विभिना आर्द्रतत्र विधीयते। ज्ञातकुर्य। य
 हापरागे वसुते वज्राते पित्र्ये मघायामयन द्यपे च। नित्यं वरं रवेतथैव पदे दर्शनं वेनिष्कसहस्रतुल्या। नित्यम
 हरस्य विज्जी वमित्यर्थः। पित्र्ये मघायामिति आर्द्रपदापरपक्षादि स्थितमध्यायामित्यर्थः। आर्द्रिनस्यापरपक्षे
 धमे कार्त्तिकस्य च। यस्तु आर्द्रसदा कुर्यात्सोऽन्वमेध फलं लभेदिति। ज्ञाततपः। नवो देकेनवान्ने वट्टप्रकाशनेकीर्तिताः

नवगोहप्रवेशने

पितरः स्पृह्यंत्यनं वर्षा सुवर्मा धातुवेति अथ तिथिकाम्यश्चाह काकः अथो निगदितं यद्यत्काकांशया। अथि
 न्यादिषु भेषु पक्षतिमुरवास्तुर्कं तिथि धर्तिनां वारे धर्कं मुखेषु पित्र्ययजनं वीक्ष्य निर्वधेऽस्ति वळमिति अर्थिनी
 सकामानी फळाकांशया च। क्षतिथिवारे धुयद्यपि त्र्ययजनमुक्तं सर्वनिर्वधे काकनिर्णये वीक्ष्य। तथा वकाठनि
 र्णये विष्णुधर्मोत्तरादि स्थानि वाक्यानि। स्वर्गं ह्यपत्यानि तथा ब्रह्मवर्चसमेव। तौ प्राणी कर्मणां सिद्धिं भुवं उहितथास्त्रि
 वत्था कृषि। समुद्रयान्तर्गतं सर्वान् कामांस्तथैव। अथ कामांस्तथा सर्वां वळमारोग्यमेव। कुर्याद्द्वीष्टं गाव
 नुः। कुर्वन् प्रतिपदि आर्द्रसुस्तान् लभते सुतान्। कन्यकां द्वितीयायी तृतीयायी त्रुर्दिनः। पशुं वधुं वी वतुर्थं ति
 पवर्था शोभनां स्तुतान्। पश्याद्विद्विषं वापि ससम्पत्तिं लभते वरिः। अष्टम्यामपि वाणिज्ये लभते आर्द्रसदा। स्थान
 वम्यामि कसुरं द्वाभ्यां द्विरुर्बुज। एकादश्यां तथा रायी वक्रवर्धस्त्वनः सुतान्। द्वादश्यां ज्ञातस्त्वेव जर्तकृषमव
 व। ज्ञातिश्चार्धं त्रयोदश्यां वतुर्दश्यां तु सुप्रजातीं त्रियंतं पितृस्थाय च वैश्वरूपं लभते। इत्यादींश्च विनिर्दिष्टानि विष्णुका
 ल्मनसः प्रियास्तु आर्द्रपक्षे दश्यां सतु सर्वां कामांस्तमभुत इति। बीदिनः स्तावकां वारं भुतं विष्णुधर्मोत्तर। आरा

ग्यमथसौ नार्यसमेरे विजयतथा। सर्वान्कामास्तथा विद्यां धने जावितमेव च। आदिदिने चैव च। ई कुर्वन्सदान्।
 मेणे तदवा नोति नावकाया विवारणेति। सार्पव्रजमभाकरारविदिनस्यु चतुर्दशपितः पुत्राथ विधिना समर्थतपने च।
 द्वारे न्मध्यमपिंडात्परसमापयेदिति। तथा धि विध्यतु रागा। सैवतार जेवद्युन भर्गवावध्वज। वार उदवदेवस्य
 वासरः पुत्रः स्मृतः उपवासो न वनत्र भाई कार्यतथा न वेत। पुत्रिनी वापि पिंडस्य मध्यमस्य प्रक। तिते। सापवासक
 वैभक्त्या जयेवु वगोपति इत्यादि। पितरं राहिये जेवा न वेत। ताराणा निन सत्राणि। अशो गोरप स च जेयस्य सः
 उपवासः शानि वरे। तत्र आह दिने विधिः काक निर्णयः। अथ वीसप्तमं देव कुजे स्या चैव नति पिण्डा कुज
 दिने वावे चतुर्थे न वेव। एताः स्युस्ति स्युः पुत्रा पितृयजाविति। तथा वरु मंडराणे। अमायायिदि सोमः स्या सप्तम्या
 वैदिवाकरः। चतुर्दश्या चतुर्थ्या वा वासरो मे गक स्यतु। तदा आह प्रकृते विधिः पितृणां तद्विधिः कृता। पितृर्वर्षसह सापि
 पितृर्वर्षातानि व। न दीति पितरः स्वो विमान वरमा चित इति तथा पञ्चपुराणे। शुक्राचार कपुताया चतुर्थे जायते य
 दा। अहवा आह कादि प्रानवेतो जायते इति। पित्रादिका तृत्रिकोत्सुर्न दी मुखवर्षे इका परतरा स्ता न्या ३०
 पद्यायते तदा आह वर्यमिति। तथा च वरु मंडराणां नादी मुखवर्षा प्रत्येक न्यारादि गतेर वो। पौर्णमासी तु कर्तव्य
 कराह वचने यथा। ये स्युः पितामह धंति तु नीदी मुखवर्षे इति। पितामह शब्द न प्रपितामह लभ्यते। तदुक्तं। पितरपि

श्रीः
५०

तामहर्षे वतथैव प्रपितामहः। त्रयोऽथ शुभमुखवर्षेते पितरः संप्रकीर्त्तिताः। ते स्यः सत्रियो ये तु ते तु नीदी मुखवर्षा अपाति। इ
 र्यनी दी मुखवर्षे शाद्रपद शर्णिमानि मित्र आह विषयति अन्यतां दी आह एते न्या इत्याह अथान्यनी दिक् विधोपि
 त्रादिकां चानिति। तथा च काक निर्णयकारः। अस्य नीदी मुखवर्षे तत्पौर्णमासी निमित्त आह विधिने क वाक्यता
 परत्वाद्वाही तर्नीदी मुखवर्षे न प्रपितामह त्परनयाद्या इति। इति आहार्हाः सतयाः स्मृता इति। इत्यनेन प्रकारे
 ण अमावास्यादि आह काका उक्ता उक्ते इत्यर्थः अथ कस्मिन् आह काखेति धियायेति प्रकरणे मार स्यते इत्याह अ
 धाति धिः आह पुनिण श्यते इति अथ सामान्यत आह ति धि निर्णयः तत्र पार्ष्ण बह परास्तु गाया साया स्याह यस्मि
 त्च परास्तु गोति धिरसौ काकः स्मृतः पार्ष्णि इति तथा च दक्षः। सर्वस्ते देवायाणि मनुष्याणां तु मध्यमा पितृणां
 परास्तु कायाव्यतानि यत्नतः श्रित्य परास्तु स्य प्राशस्त्या बह परास्तु व्यापिनी ग्रास्यत्यर्थः। यदा दिन द्ये अपरास्तु व्या
 प्या पिनी अव्यापिनी वा तदा विधि श्ये सर्वत्याह व्याप्ये स्त आह परास्तु समयेनास्त्येव वासायदि ग्राह्या हर्षदिने स्वा
 यदिति धे रिति तथा हि मनुः। यस्यामस्तेर विर्यति पितरस्ता सुपासते सापितृ स्यायता दत्ता ह्य परास्तु स्वयं भवेति। यस्या
 अपरास्तु सैव सत्यस्तमयानुवृत्तिः सापितृ कार्यया स्येत्यर्थः। एतद्वाक्ये दिन द्ये काक व्यापि विषयः। साया कत्यापिनी
 यानुपार्ष्णे सा उदाहृत्यादि गोत्रिणा दिवा स्यानि तु दिन द्ये परास्तु व्याप्य अवविषयाणीति जावः। तनु मनुना यस्याम
 स्तेर विर्याति। त्यनेन अपरास्तु व्यापिनी ग्राह्यत्वेन अतो दिन द्ये अपरास्तु व्याप्य नाव आह न कर्तव्य अनधि धिकारा

गोविन्दमिति सगिरीकरणद्वयकुर्याच्चालिषाड्येति स्वनादात्तक कर्मात्पेडा करणकाश्च स्वात्सा
 मसग्निकर्तृकमनयेः हर्षवर्षेति तथावर्षेयपुराणे सपिंडीकरणकुर्याच्चादममोदसगि माव अनादि
 तान्ते वेत्स्यपूणे वृत्ततर्पणेति ततः धामयन्दीयागमेति बालमोडा विवाहादौ ततोऽपि प्रागपिकर्तृक
 पुनः सर्वेऽन्ते सपिंडीकरणं बरारुद्धं स्मृतं। एतस्मिन्मीनीवेत्यात्तु प्रागपिकर्तृकं यदिह यवयवसि
 त्तुः कुर्यात्समर्थं कुर्यात् अथानुगतं केन सपिंडीकरणं न कुर्यात्तस्मात्तु वस्मरेवित्तुयादेकादशोद्घादोदति तथा
 नपिलः पूणे सिकसेषणमासे विपक्षे वा यदुद्धरायद्यतति। ततुर्वैशतिमते सपिंडीकरणं वावसी प्रजे सुदयेति
 ततः आदशाहेतुकेन विस्मृतं कादशाहेतुकेन ततः। आनंत्योत्कृष्टधर्माणीं ईसाविवायुषः स्यात्। अगिउतश्च
 रास्ययास्यत्तुः अशरणाशत न्यूनादपि उनेत्वपि पूरास्यात्प्राडाशानीकृतिः। आह्वानमिति। ईसापूर्वकृतिक
 रणी। तथाववृक्षसिष्ठः पाडाश्राद्धं विना सपिंडीकरणं न स्यादित्याह। आह्वयाडाकादशो कुर्यात्सपिंडीकरणमिति
 अनुमासिकानि तु वरे तान्येकसापिंडीकरणं पश्चाद्वा द्वादशेति तथावलोगादिभिः यस्य सैव द्वादशो कुर्यात्पिंडीकरणं
 पीत्रेव। आसिकं वादृक् भवेदप्यतस्यापि क्लृप्तमिति साम्निकस्य पुनिरग्निश्चेत्सापिंडीकृतिः। अस्यैव यथा
 रास्यतु यथावदस्मृतिः वेनिरग्निः साम्निकस्य सपिंडीकृतिस्तु यात्सपिंडीकृत्युयादित्योद्घातानां

स ५

लघुहरीतः अतस्मिन्स्त यदा कुर्यात्कर्तृभवे कुर्यात्तदा गृही। प्रेतश्चेदग्निमांस्क स्यात्स्यात्रिपक्षे सपिंडीकरणमिति अ
 धानिमांस्कताः नृनि सपिंडीकरणे तदिना कुर्यादिति नेहादशेति ननु यादित्यत्रापि संबध्यते। तथावर्तक। यद्वा
 नोनिमांस्तराज नृप्रतश्चानग्निमांस्कवत्। द्वादशाहे नवेत्कार्यं सपिंडीकरणं सुतैरिति पित्रोः प्रतस्तु निविधाय सक
 कामकादशादिजः। कस्मिंश्चिदिदधीते वाक्नि पुरतः सपिंडीकरणं मिदुक्षयादिति तथात्वेकात्प्रायनः। एकादशाहनिर्व
 त्यसर्वदृशं यथाविधि प्रकुर्वीतान्निमांस्त्रिप्रोमातापित्रोः सपिंडीकरणमिति। एकादशदिने नवेत्तमावास्याया तदा सपिंडीकरणं
 तस्यामेव सपिंडीकरणं कार्यमित्याह स्वाशोचोत्तरदृशवास्तरदृशं सपिंडीकरणं इति तथावर्तकवाक्निः। सपिंडीकरणं कुर्यात्
 र्वेदोऽग्निमांस्कतः। परतो द्वादशरात्रस्य पूर्णं वेत्तु तथापरइति अथतद्वाश्राहकतोऽर्चमंत्रमुदितं श्रुत्स्ववदशे
 इति तथावर्तकः। मंत्रयजं हि त्रहशीं शणो द्वादशाहनिर्कृतिमिति। एतदमावास्याया आहकारिरेव विषयमिति
 दृष्टा इति काकनिर्णयकराः। अथस्याहनिर्णयः पुराणासिति योचयत्र निधनं तेन्मासपक्षलिखितता
 प्रत्येदं मृगिकाकिं कीति धिस्तो तस्य द्वादशः स्मृतइति यत्रयस्मिन्पक्षे दानिधनं प्रत्येदं तन्मासादौ लिखिततायाह
 निकाकिं कीति धिस्तो तस्य द्वादशः स्मृतइति यत्रयस्मिन्पक्षे दानिधनं प्रत्येदं तन्मासादौ लिखिततायाह
 नि। प्रत्येदं ततथाहर्तक्षयाहर्तस्यर्तविउरिति ननु विधमासेधवकोमास इत्याकीं शायामाह यद्वा द्वादशवर्तुसा

स ५

[illegible]

स्तपुरतइति साम्येन द्वयोः परास्तुत्योर्नागं युनक्तीति धरास्तुभागायुः कः अतो तिथिः परतस्तिथेर्द्वौ उत्तराश्विनस्य
मासयोः पुरतः पूर्वत्यर्थः । तथावक्ष्यामीति विषयः कृत्यबोधायनः । अपरास्तुत्यव्यापिन्यतीतस्य सप्तम्यतिथिः । अथ सर्वानुक्तं
व्यावृद्धौ कार्यतपोत्तरं । अतीतस्य सप्तम्यतिथिसाम्यं तु सुमूर्तः । धरैतु व्यापिनी चेत्स्यान्मृतास्य सप्तम्यतिथिः । सर्वव्यापि
निर्वपेत्तिथिं इमिल्यां हि स्तत्रापितमिति । अथोनापरास्तुत्ये शेषद्वयाखिवकमभ्युतं धरुगतामासं वदाद्यात्कृतं तति
थावदिनद्वयेथपरास्तुत्यापिनावेमनुः । न धरुव्यापिनी चेत्स्यान्मृतास्य सप्तम्यतिथिः । सर्वव्यापिनी चेत्सुमूर्ता
पिनावेव । तथापदाक्षिदिनद्वयेथपरास्तुत्यापिनी । तदा धरुतु व्यापिनी चेत्स्यादित्याखिवनात्परेति भावः । अथैतद्वय
णमास्तेतकृतपेयद्वयकठि इति । तथा नमस्त्यपुराणे । मध्याह्नि सर्वदायस्मान्नीदी भवन्ति रास्तरः । तस्मादन्ते कः
इत्युक्तं । रास्त्रो विक्षिप्यत इति । तथावविष्णुः । यायस्य विहितः काकः कर्मणस्तदुपक्रमः । विद्यमानो न वेदगन्तव्यः । तोपक्रमेण
त्विति । अथ सत्याहोत्रान्यतमः सप्ततनुसमयस्त्वयोपरास्तुत्युधेरिति । अत्र स्याहोत्रापरस्तुत्युत्तसम्येन
त्रैप्रदीप्तादिकाके अन्यतमः एकः स्वल्पापरास्तुत्युधेरिति । तथावकाकनिर्णयकरः । अत्रापरस्तुत्युत्तसम्येन
प्रदीप्तादिकाके प्रकरणे वक्ष्यमाणे वै । धरुपरास्तुत्युत्तसम्येन तमावेदितव्य इति । अथ स्याहोत्राने निर्णयः । पदमासिनेन
नेथानविदितं तन्मासोकाद्वीत्यात्र तपःशगताद्याखिविषयकृत्तुपदास्मृतोः । आद्यासो तिथिरिदं सदायदिनं

कर्मजन्तुमासैवापकर्षवनेत्युक्तत्वात् ॥ २ ॥ कर्षवने मरणप्रस्थानम्भव ॥ कर्षेण केनायुपन्नं लोभननं ज्ञातीत्य
 अथ यस्य निधनेनान्यन्त्ये दायते ॥ ऊर्ध्वपर्वदशावृत्तप्रतिकृतिरसंस्कृत्य ॥ तत्र जरे दैत्यं कर्मसम्बद्धादि
 वसः स्यादिति निर्णयति ॥ यस्य प्रोषितस्य निधने मरणं अन्यत्र जीवने वा ॥ तथा वक्रात् कर्षः ॥ पितरि प्रोषिते यस्य
 तवात्रानेव वागतिः ॥ ऊर्ध्वपर्वदशावृत्तप्रतिकृतिरसंस्कृत्य ॥ ऊर्ध्वपर्वदशावृत्तप्रतिकृतिरसंस्कृत्य ॥
 निशेषकर्मणि सर्वेदिति ॥ पितरि त्वेत्तत्प्रोषितमानस्योपलक्षणम् ॥ अथ मघाश्राद्धनिर्णयः ॥ पित्र्यपुत्रवतामपि
 उमुदितं श्राद्धमघास्त्विति ॥ तथा ववायुपुराणे ॥ मघासु कुर्वन् श्राद्धानि सर्वां कामानेवाप्नुयात् ॥ प्रत्यक्षमर्चितास्तन
 र्वति पितरः सदेति ॥ तथा ॥ सर्वां कामानुपवसेन पारयेन वज्ररत ॥ मघा ॥ पंडनेन न ज्येष्ठः पुत्रो विनश्यतीति प्रविष्टतु
 राणावचनात्पुत्रिणीपि उवर्जितं श्राद्धमिति तावः ॥ उत मघास्त्विति ॥ एतन्मघाश्राद्धं ॥ तथा ववायुपुराणे ॥ पितापिता
 मरुश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥ जातं पुत्रं निरीक्षते शकुता इव पिप्लवं ॥ मधुमांसेन रक्तेन हविषा पायसेन वा ॥ एष नोद
 स्यति श्राद्धं वर्षासु च मघासु वेति ॥ अथो विजक्तु सहजाः कुर्युर्मिलित्वैव तदिति ॥ सहजाः सोदराः ॥ तथा ववा ॥ वि
 भक्तावविभक्तावाकुर्युः श्राद्धं सदैव हि ॥ मघां चासु च ततो न्यत्र नाधिकारः पृथग्विनेति ॥ अथ शौवादिनिमित्तेषु
 श्राद्धकाळः ॥ आशौवापहतो तु मासिकविधेरशौवकाळात्ययः ॥ शस्तौ चोत्तरमासितदिनमभावस्याऽसिते कादरा

उक्तावाप्यनुकल्पतो वगदितेति ॥ मासिकविधेरशौवोपहतो सत्यांतु ॥ अत्र मासिकविधौ शौवकाळात्ययः शस्तः
 श्रेष्ठः ॥ उत्तरमासितदिनादिवा अनुकल्पतो गोपत्वेन गदितमित्यर्थः ॥ शुद्धनंतरकाळस्य मुरवकाळप्रत्यासन्नत्वाद्देष्ट
 त्वे इतरेषां काळानामप्रत्यासन्नत्वाद्गोपत्वमिति तावः ॥ तथा वक्रमध्यमः ॥ देवपितृणी श्राद्धे तु आशौचं जायते यदा आ
 नौवेतु गतिकीर्तते भ्यः श्राद्धं विधीयत इति ॥ तथा वाचिः ॥ तद्दृष्ट्वा उच्यते केनचित्कृतकादिना ॥ सूतकानंतरं कुर्यात्पुनस्तद
 र्ववेति ॥ पुनः पुनरमासितं पूस्तस्मिन्नेव दिने इत्यर्थः ॥ तथा वषट्त्रिशन्मते ॥ मासिकाद्देतुं संप्राप्तं अंतरामृतस्तुतके ॥ व
 दिति ॥ उद्देत कार्यं ददावापि विशेषत इति ॥ मरीचिपि ॥ श्राद्धविघ्नसमुत्पन्ने अविज्ञाते मृतहनि ॥ एकादश्यां तु कर्तव्यं क
 त्तपश्च विशेषत इति ॥ कल्पपक्षे विशेषत इत्यनेन उक्तापक्षोऽप्यनुज्ञातो भवति ॥ अथो वार्षिकस्योत्तरमासिततिथिर्म
 तरणसमयास्तु शौवविघ्नघमी इति ॥ तद्दृष्ट्वा उच्यते केनचित्कृतकादिनेति ॥ तु मासिकश्राद्धविषयः ॥ तत्र मासस्य
 ष्टकाकाशोपपन्नतिथिमासस्य षष्ठ्यापि यावत्वादि ॥ इति काळनिर्णयकरोक्तेरुत्तरमासिततिथिर्विना आधिकस्य
 शौवविघ्नसति अमी सर्ववाक्योक्ताः ॥ काकागदिता इति तावः ॥ आशौवेत्तरविधितमृततिथोदशदिके वादिके
 कुर्यादिति ॥ आदिशब्दात्पुनः कृत्वा कदादयो यावत् ॥ तथा ववा ॥ श्राद्धविघ्नसमुत्पन्ने अंतरामृतस्तुतके ॥
 अमावास्यां प्रकुर्वन्ति श्राद्धं वै केमनीपिण्ड इति ॥ तथैकादशी विधायकं पूर्वाह्नं वनं ॥ उत्तरमासिततिथिमुखे काळ

देमासिकमिति तदर्थत्वं उच्यते तदादिवाक्यमासिकविषयमित्युक्तत्वात् तदादिके काठमासिके वेदिति भावः ।
आह विप्रनिर्मत्रणात्परमुत्तरं च त्रपाकादिना मृत्योर्जन्मनिवृत्तौ न्यग्रहो न गोप्यो दोषो न वेदिति अन्यथ
रुगे रूढाह उक्तव्यतिरिक्तं नवन जाते मृत्योर्जन्मनिवृत्तौ अशौचदोषो न वेदित्यन्यथ । तथा वब्रह्मपुराणे । निर्म
त्रिते शुविशेषु प्रारब्धे वा ह्यकर्मणि । निर्मत्रणादि विप्रस्य स्वाध्यासादितरस्य वा । देहपटुश्रुतिष्ठसुनां गोप्यं विद्यते क
दाह जन्मनात विप्रस्य वक्ष्यमाणत्वादेतदन्यविप्रस्य विषयमिति भावः । अज्ञातेऽपि न वेति । तथा च तत्र वा अपि
दाह न्यग्रहीतृश्च स्तुतके मृतके तथा । अविज्ञाते न दोषः स्याद्वाह्वादिषु कथं न । दाह न्यग्रहीतृश्च दोषो न स्पृशेति
त्यर्थः । तिरोषः । अथ दाहस्तवने कश्चिदिनस्येतदा मुक्तिं प्राप्य परादकात्मनतः मुक्तिं विज्ञानी स्मृत्येति तथा
वब्रह्मपुराणे । भोजनार्हे तु स भुक्ते विप्रैर्दातुं विषयते । यदा कश्चित् दाहं शिरोपहित्वा समाहितः प्रभाव न्यपर
कीयेन जकेतुं वयो द्विजोऽस्ति तृहतिरोषः । मध्ये यज्ञविवाहयो रभुविता चैव मन्त्रं परेर्दयमिति । तथा
वब्रह्मपुराणे । विवाहयज्ञयो रमध्यस्तके सति त्वीतरा । शेषमन्त्रं परेर्दयं दाहं शिरोपहित्वा न स्पृशेति रोषः
दानविधौ तु नारत्यभुविता सैकल्यितस्यायत इति । सप्तम्यर्थे तसिः । अथ त आदौ सैकल्यितस्य तु दोषविधौ अ
भुविता नास्ति । अत एव कतुः । सर्वसैकल्यितं द्वितीयमार्गं न उच्यतेति । तु यद्वा दुर्लभवारिणाप्याशौचात्क ।

नार्यतैसिति पञ्चमेव दिक्ते स्याद्वाधिकं नासिकं मासिकं पक्वान्नेरिति । तथा च स्मृत्येते । मृते हनि सै प्राप्ते यस्य भा
योरजस्वला । आह तदान कर्तव्यं कर्तव्यं पंचमेहनीति । यत्र अपत्नीकः प्रवासी वयस्य नार्योरजस्वला मिहान्नेन न
कुर्वीत आर्मेतस्य विधेः । यते इत्युक्तो वाक्यं तच्छ्राद्धविधौ द्विज्जातीनां आर्मेतत्र प्रकीर्तितं । आमा वास्या दिनयतंगा
स्सैवत्सराह त इत्यनेन हरीत क्वनेन समान विषयः । अतो मासिकं सांवत्सरिकं वा पक्वान्ने नैव कुर्यादित्यभिप्रे
त्योक्तं पक्वान्नेरिति । वज्रभाष्ये कस्त्वधिकृतं पत्न्ये तरेति धाति । कुर्यात्तद्धितयस्त्वमुख्यदिवस इति । अत ए
वोक्तं काठनिर्णयकृता । अधिकारिभ्यां तथुक्तत्वाधिकारानपगमात् मुख्यकाठ एव कर्तव्यमिति । स्वतुभा
यान्नं वेद्यामश्नाद्विधिं प्रवासि विधुराद्याश्चावरेयुर्द्विजा इति । अपत्नीकः प्रवासी । वेत्यादि सर्वाकांशक्यव
यादिति भावः । शकस्तत्र न वेदिमं विधुपुंके वपि । यं विधिं नार्यत्वादिषु पुत्रजन्मनितथादेयं द्विजासै न वे
इति । तत्र आमा भोक्ता । अत एव व्यासः । द्रव्याभावे द्विजाभावे प्रवासे पुत्रजन्मनि हेमभ्राह्मणकुर्वीत वस्य अया
रजस्वलाति । अथ सर्वाकादिका कविगर्गः । विद्यादक्षिणमुक्तं पंचदशकमिति । अज्ञातुस्तु विज्ञेय
श्रयं न्यसर्वेति प्रभासरवेडात् । एवंपराक्ता निधेत्वा ततो दिवसस्य मध्यसमयः प्राक्कात्र मध्याह्नक इति
दिवसस्याहोरात्रोदगीराक्ता निधेत्तः । अत्रास्मिन्पक्षे दिवसस्य मध्यसमयामध्याह्नः प्राक्कात्र मध्य ।

यत्तत्कालं ॥ विषद्वाना वानुराधा पुनर्वसुः सति सप्तवधुषु जनेर्वर्ज्ये क्रियेदावत इति तथावकाशयः ॥ फा ॥
 नाहितवरो हिष्यनुराधा पुनर्वसुः द्वे आपाद्विषावच नानिद्विचरणानिवा एगानि किंविदुष्टानि कर्षयेत्सति सप्तवधुषु
 दत्तं कुक्कुटं पुनर्वसुः सति विचरणान्येकादशीं यात्रां भूतनिंदयत्मा ॥ लज्जेदिति तथात्वमरा ॥ वि ॥ एकादश्यां तुर्नदायां मि
 नीवाल्मीक्योर्दिति ॥ नमस्तत्त्वत्वे तुर्दश्यां कृतिकारुविभुषः ॥ अवश्राद्धनकुर्वीत यदीषु प्रक्षनय्यात् ॥ स्वजानि
 भंतस्माप्रयोविंशकं दिग्मन्वांशुगलुल्यत्तान्यकुन दान्येकानोर्वशीतयेति दिग्मन्वांशुगलुल्यत्तानि जन्मभाद
 रामचतुर्दश्यां च नन सत्राणि ॥ जन्मतारात्रयराष्ट्रेन प्रत्यराष्ट्रेन वषट्कर्त्तव्यं नोक्तं ॥ नित्याधाणीत्यर्थः ॥ तुर्यदादशरादि
 गोष्टनगोष्टयोत्रकार्येनाशीति चतुर्थाष्टमेति वराहपुराणोक्तेरित्यर्थः ॥ नैदादेर्न निषिद्धता मृतयज्ञावकादशादि श्री
 ६१ क इति योर्लिलः ॥ नैदायां कुक्कुटवारे च चतुर्दश्यां चिज्जन्मनि ॥ एकादशाष्टप्रवृत्तिनेकोद्विष्टनिषिध्यते अथोमन्वा ॥
 दिपुगादि सैकमदिने दशेनिशोध्यं दिनमिति तथाचोर्लः ॥ युगमन्वादिसैकांतिदशे प्रेतक्रियायदि ॥ देवादायति
 तान्ननन सत्रादिशोधने ॥ एकस्मिन् दिवसक्रमो यदि न वेत्काले विदध्यात् ॥ दार्तत्रेण श्रपणी विधाय वयथक
 श्राद्धानि कल्पुक्तमादिति ॥ एकस्मिन्कां दिवसक्रमो द्योवर्तनीवोक्रमो मरणीयदि न वेत्त दार्तत्रेण श्रपणी द
 नैविवायमस्तु कर्त्ता ॥ एतथक श्राद्धानि विदध्यादित्यन्वयः ॥ तथाकठउः ॥ एककाकगतासुनी वरुनामथवाधयतां तत्रे

[illegible]

मीमुक्तामहाहमहाफकेति। ब्रह्मांडपुराणे। पौषमासियदोहमासि। यमदेवता। नशत्रिज्योतुपुण्यं यलोकेरादमुच्यते।
ते। नरातुसामहापुण्याज्यंती। अष्टमीस्मृतेति। अथमाषासिताजीभार्वनय्यादितेति। ब्रह्मपुराणे। माघमासि
सिताहम्यासितिकंभीष्मभतर्पणं। श्राद्धं वयेनराः कुर्युस्तस्युः सतति। नागिनः। तत्रमंत्रः। वेयाप्रपद्योगेवायसां कल्पप्र
वर्गं। कायका। अमुत्रायददाम्येतज्जुर्कंभीष्मायंतर्पणंइति। अन्यादौ। क्वापिबुधान्वितेति। महानारते। त्रिपुत्रसमायुक्ता
परिहृणीसिताष्टमी। तस्यांनियमकर्तारिनस्युः सर्वउत्तमपदः। शीरीषुत्रोबुधः। अथपुण्यानवमी। अथनवमीशस्तारि
केति। अरविंकासर्वमासस्त्वा। नवम्यीवसदासुज्यागौरीदेवीसमाधिना। वरदासर्वलोकस्यउविष्यतिनसेयकइति
सामान्येनवराहपुराणोक्तेः। इषेमधौ। कुर्वेत्तयत्रासितेति। ब्राह्मीवैत्रेनवम्यीकुक्कायांउदकाकीमहाव
का। योगिनी। तांतुसर्वसामाधियत्येति। देवीपुराणे। आश्विनेनवमीकुक्का। तस्यांकोटिगुणीसौफलं। तथा।
शुक्लपक्षेनवम्यीयः। कार्तिकेस्यसमाहितः। रत्नायादद्यान्नमस्कुयादक्षयंलगतंफलं। अथकुक्कादशमी। अथद
शमीज्येष्ठेसिद्धतापुण्यदति। देवीपुराणे। ज्येष्ठस्यकुक्कादशमीसर्वत्सरसुरवीस्मृता। तस्यांरत्नरत्नान्प्रकुर्वत
दानंवेवविशेषतः। हस्तेकोमदिनेस्मृतादशहस्तेरत्नवागियेति। हस्तेदशहरास्मृता। सर्वहस्तयुक्तेवज्रामदिने
अग्निपेतियाजवत्। ब्रह्मांडपुराणे। ज्येष्ठेमासिसितेपक्षेदशमीहस्तसंयुक्ता। हरतेदशपापानितस्मादशस्तरास्मृ

श्रीः
६५

तति। दशपापान्याहमनुः। पारुष्यमनृतेनैवपुण्यंवापिस्वर्गः। असंबद्धप्रलापश्चवाङ्मयस्य। तदुविधिः। अदत्तान्त
मुपादानं। हिंसावेवाविधानतः। परदारोपसंवत्सकाधिकं। त्रिविधंस्मृतं। परद्रव्यध्वजिधानंमनसानिष्ठस्वित्तनं। वितथा
जिनिदेशश्चत्रिविधं। कर्ममानसी। विष्णुधर्मोत्तरे। दशम्यीकुक्कपक्षेनज्येष्ठमासिकुजेदिने। गंगावतीणां। हस्तदोसर्वपापहर
स्तुता। अस्मिन्योगेगागरानात्मनात्रणसर्वपापहरास्यादित्यर्थः। अथपुण्येकादशी। अथोत्तमा। एकादश्याखिकासिता
त्विति। वराहपुराणे। एकादश्यातुनकेननरः कुर्याद्यथाविधिः। मार्गशीर्षे। कुक्कपक्षमारभ्याद्वैविश्रणः। तद्वतंधन
देवेषु। कर्तव्यंविप्रयकतीति। आतिफलादित्यर्हपुण्यान्वितेति। आदित्यर्हपुनर्वसुः। विष्णुधर्मोत्तरे। एकादश्याकुक्कप
क्षयदक्षैवपुनर्वसुः। नाम्नासाविजयाख्यातातिथी। नामुत्तमातिथिः। तथा। एकादश्यासितेपक्षेपुण्यंरंविजसत्तमाति
थोभवतिसात्रेकाविष्णुनापापनाशिनी। अथपुण्याद्वादशी। द्वादश्याखिकाशुभासितगतात्यग्याभुतिशान्निता। शि
कृशाशति। विष्णुधर्मोत्तरे। द्वादशीपुनर्वसुर्कुक्कासुवविश्रुतः। श्रवणनतुयुक्तासुतत्रापिदिजस्तन। विशेषा
द्दुष्युक्तासुकुक्कपक्षगतासुवेति। अथसंगावकायपुरपक्रयादौरन्विताश्रुत्यावाजपदनहृषदहनं। कादित्यपुण्य
भुति। तस्याञ्चरादिगताक्रमाबुत्ततराशति। भगः। प्रवी। अकीहस्तः। वायुत्वाती। सुरपोज्येष्ठा। व्यै। कयादनीश्वरं। प्रतिपद
सौध्वीताभुतिः। श्रवणः। आजपदं। सर्वाभाद्रपदा। स्यादवती। द्वादश्या। कुत्तिका। ईडुर्गः। आदित्यः पुनर्वसुः। पुण्यः प्रसिद्ध

वसः शिल्पज्ञानप्रदायकः कळौ युगेतिरुहः स्वः सृज्यते रसः सृज्यते निः। रुक्मवर्णा वह्न्येकरवर्जं चर्मकरद्वये। त्रासयन्त्र
 स्थितं विघ्नीपापहं ईक्ष्वाशयन्मिति अथ कृतधर्ममिच्छः स्मृतः। प्राक्तो गौतमकेन शारवन्निरितः पाराशरान्ये धिति
 अन्येषु त्रेतादापरकळिषु। परस्परः। कृततुमन्त्राधर्मस्त्रेतायीगोतुमः स्मृतः। दापरस्त्री खलिरिवितः कळौ पाराशरः
 तश्चि अथ कृतव्यमणिहमपदृज नितं कार्यासंज्ञं चक्रमात्र। देशास्त्रिपुत्रकं कृतयुगादाविति यदृशं दृष्टपदृश
 त्री। तथा वकाळोत्तरपवित्रारोपणे। कृतमणिमर्थकं त्रितायी सैनवी पदृजं दापरस्त्री कार्यासंज्ञं कळौ युगे संय
 यत्पुष्करं त्रैत्रं नैमिषकाननं कुरुकुरुक्षेत्रं वगंगां तथा। कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं। तथा कृतयुगा
 दोस्तानि क्षेत्राण्याश्रयत। विष्णुधर्मोत्तरे। पुष्करं कृतसेव्यं त्रेतायी नैमिषतथा। दापरतु कुरुक्षेत्रं कळौ गंगां समा श्री
 २० श्रयत अथ युगं देववर्ज्यानि देशायां मुकुटानि पातकिजनं चोसं क्रमादिति तथा वपराशरः। त्रैत्रं देवी कृतयु
 गत्रेतायां याममुत्सृजेत्। दापरकुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं। पापिनिर्वापास्यरी नो जनेधुरितहात्रिः
 कृतोदोपतेदिति उरितेहात्रिः पापच्छात्रिः। क्रमादिति मध्यप्रदीपिका न्यायनात्रापि कुर्या। श्रुतातपः। कृतसेनाया
 एतति त्रेतायी स्पर्शनेन। दापरतु नमादायकळौ कृतैव लिप्यते अथ कळिधर्मः तिथ्यश्चैत्रं स्मृतं हिर
 रास्यर्वालिधाकीर्तनमिति मध्वारते। यस्त्यो नमः शिवायेति मंत्रेणानेरीकरं। सकलकळौ समभ्यर्च्य सर्वपापः

ने

प्रमुच्यते। तथा। सदातीयज्ञतेयस्तु अथ ह्यामुनिर्गुणव। लिंगे वास्वं उले वापिकौ लुकी विधिपूर्वकं। युगदापं वि
 निर्जित्य रुद्रलोके प्रमोदते। अग्निपुराणे। कळौ कळिमळधंसं सर्वपापहरं हरिं। येन यं तिनरानित्यंतेपि वद्याय
 याहरितरिति व्यासः। ध्यायन् कृतयुज्यं स्वतायी दापरस्वयन्। मदाज्ञातिताज्ञाति कळौ सैवीत्येकरावमि
 ति स्वर्गाधी विबुधा कयांकित पुरग्रामान्नृपः कार्यतश्चि विष्णुधर्मोत्तरे। देवतावेशमध्वर्यानि नगराणि ग
 कळौ युगे कर्तव्यानि महीपाळेः स्वर्गलोकमग्नी शुभिरिति अथ कळिधर्मोत्तरे वज्र्यंगो नरवज्रिमेधकर्यां
 मदीविवाहः पुनर्वर्षायाश्च कळौ कमंडलुधृतिर्ब्रह्मव्रतं नैमिषं। ज्येष्ठांशो हरणीवरातिथिमुद्राद्यर्थं पशोर्हिस
 नं। भ्रातृस्त्री पुनियोगतः सुतजनिस्तद्वनस्त्राश्रमः। स्तेयान्याधिकृपापि कुडिरपसंकोचोऽपेक्षया सुह
 र्दयातया स्वविप्रहननं विप्रस्थशामिच्छं। विप्राणामप्येककृतिमरणयुक्ते सगं दोषामहा प्रस्थानोपगम
 स्त्र्यहानशानिनामन्नाहतिरिततः। उदाहो जननीसपिंड उहितुर्दत्तोऽसा न्यामजस्वी कराय सवर्णजापरि
 णयः सोमस्य सैविकृपः। वित्रैकं राकु नोपयावितकयोः सामुद्रिकोपश्रुतिस्वजादश्च सुराय हस्यपु कृतिर्विज्ञ
 वसोत्रामणा। इत्यादीनि कळौ त्यजदिति स्तयान्याधिकृपापि कुडिरः। सुवर्णस्तेयि व्यतिरिक्तमहापातकित्रा

यद्विदुः। अथ सौम्ये उवाच। तेषां भ्रातृणां विप्रस्य। तस्मिन्नेन प्राप्य विप्रस्य नता। उवाच। तस्मिन्नेन प्राप्य विप्रस्य नता। उवाच। तस्मिन्नेन प्राप्य विप्रस्य नता।
 कर्मो मर्यादायुक्तमरणं ता। जननी सपिंडो मातृ सपिंडः। आदिशुभं। समुद्रमातृ वाना। तस्य पुनः संयहादी निविनिव
 ज्योतिः। तथा वादित्यपुराणे। दीर्घकाव्यं वस्तुवर्षं धारणं च कर्म। उवाच। गोत्रात्मातुः सपिंडं विवाहं गोत्रं वस्तुवर्षं।
 नराश्वमेधौ मदीयं कौबज्यं हि जातिभिः। तथा च। ऊढायाः पुनरुवाहं ज्येष्ठां ग्रीवां वस्तुवर्षं। स्मृत्यंतरं। विधवाया
 उतात्पत्नी देवस्य नियोजनी। वाकायाः क्षत्रियोऽप्यस्तु। कोऽपि न्येतस्मिन्नेति। कन्यानामसवर्णाणां विवाहश्च हि
 मन्त्रिः। आततायि विजाय्याणी धर्ममुद्धेन हि सनं। हिजस्या होतु नो यातुः शोधितस्यापि संप्रदायः। मन्त्रिणां त्वसव
 षां कर्म उल्लिख्यारणं। महाप्रस्थानं मनोरोषं शक्तिश्च गोसर्वो सोममप्यामपि सुराग्रहणं त्वसवः। अनिहोत्र श्रीः
 श्रीः ३९ अलंकारः परियहः। वानप्रस्थाश्च। त्यापि प्रवेशो विधिर्वादिता। दृष्टस्वाध्यायसापेक्षमधर्मको वनेतया। प्रा
 णश्च त्रिविधानं विप्र्राणी मरणांतिकं। तैसर्गदोषस्तयान्यमहापातकि निष्कृतिः। नरातिथिपितृस्यश्च परराणां क
 राक्रिया। द्वात्रिंशत्तरेषां वपुर्वत्वेन। रियहः। सवर्णान्यांगना उवाच। सैसर्गः शोधितेऽपि। स्वयानोऽस्ये न्तपरित्या म
 गोशुभं। अथा। पुरोदेशात्सैः। न्यासः। उवाच। हिंसापि वक्तुं। प्रतिमाभ्यर्चनायां यस्यै कल्पश्च सधर्मकः। अस्मिन्
 वयनाहं। मिंगस्थाने मेव। शमित्रं चैव विप्राणां सोमविक्रयणं तथा। षड्भुक्तान् शनेना न्नस्त्रणीहीनकर्मणः। एता

निबोक्युष्ट्यर्थं कठेरादौ महात्मनिः। निवर्तितानि विदुः। द्विर्विस्वाहर्वर्कं बुधैः। समयश्चापि साधनी प्रमाणी वेदव
 द्वादिति। आदित्यपुराणे। शपथः। शकुनः। स्वप्नः। सामुद्रिकमुपश्रुतिः। उप्यावित्मादेशः। सैवर्तिकको वनिव
 तस्मात्तन्मात्रलाभेन कौक्यं नकारेयत अथमन्वाद्यः। अथसितोपनिषेवत्राद्रिस्थितः। उवाच। श्वस्ततपस्यथासित
 वारुजिद्विषयाश्चावणे। उवाच। धेनवमी। उवाच। दृशमी। उवाच। तपोपसितैकादश्यां सितेवजोमधुतपस्याषाढशुक्रार्जुनी
 उवाच। पर्वतपस्यगोननसिवादर्शत्रिमन्वाद्यः। शस्त्रेमी। कथिताः। उवाच। पितृयज्ञोदनादिके कर्मणि। अथ सप्तमी
 वसुधैव कुटुम्बकम्। उवाच। ज्येष्ठा। तपस्यगः। फालगुनवर्तः। दर्शः। नक्षत्रादिति योजना। मत्स्यपुराणे। अथ युक्तशुक्रनवमी
 द्वादशी कार्तिकस्य तु। वैश्वतुततीयाया तथान्ताद्रपदस्य तु। फालगुनस्य त्वमावास्यापोषस्यैकादशी तथा। आषाढस्या
 धमी कक्षा तथा षाढस्य षणिमा। आषाढशुक्रदर्शमी तथा माघस्य सप्तमी। कार्तिकी फालगुनी वैशी ज्येष्ठी पौषदर्शिता
 मन्वेतरादयस्त्वैतदस्याप्त्यकारका। पुराणान्तरे। आश्विने दर्शमी शुक्लैत्यारभ्य आषाढस्य त्वमावास्यापुर्णमासी तथान्
 नक्षत्रवाच्यमीदृशेति अथ कल्पादयः। स्युपक्षपमाः। क्रमात्प्रतिपदाद्याश्च त्रमासकमाः। इतो माघवर्गो मघौ
 तुमद्वनो ज्येष्ठश्चित्तपर्वणी। आश्विर्ज्येष्ठा दर्शमी शुक्ला शुभतराः। कल्पादयः। शुक्लगादिति अमी विंशति कल्पादयः। आ
 दित्यपुराणे। शुक्लगा। शुभतरा इति योजना। नागरसूत्रे। अथ कल्पादयाराजानित्यादिना कल्पादीनुक्तोक्तं। इति

विष्णुस्मृतिकल्पस्थायः परमेष्ठिनः। आरुतिथयस्तत्पुण्यः। पुण्यमात्रमात्राः। तासु प्राकृतपुण्यमात्रकल्पस्थायि
 कल्पतः। अग्नीराधतपस्ययोरसितगश्चैत्रवहः। कुल्लगः। दशैर्षिर्जसहस्रगत्सितामुन्यैकमाराः। कमात्सप्तान्य
 कथिताः। अमीमुनिवैः कल्पादयः पुण्यदा इति। राधतपस्ययोरैशखफाल्गुनयोरसितगोग्निः। कुभतृतीयवैत्रतुके
 जगोहिः। कुल्लपर्वमीदृशश्च। अथ कमाहर्जसहस्रगत्सिताः। कर्तिकमार्गशीर्षमाघशुक्ल। मुन्यैकमाराः। सप्तमी
 नवमीत्रयोदश इत्यन्ये सप्तकल्पादयो मुनिवैः पुण्यदाः कथिताः। मत्स्यपुराणे। वैशारवस्य तृतीयायाः कुल्लया
 फाल्गुनस्य। पौर्णमीवैत्रमासस्य तथैवात्यतिथिः परा। शुक्लपक्षे। दशमीमाघकर्तिकस्य सप्तमी। नवमीमार्गशीर्ष
 स्य सप्तमी। आरुत्यहः। कल्पानामाद्याख्येते दत्तस्याप्त्यकारका इति। अथ व्यतीपातः। आद्याविंशतिरधिया
 द्युत्तमानाः। अस्ततो विंशतिः सैकादशतारा परादशततः सप्तव्यतीपातके। दानादाविति व्यतीपातके त्रिसिद्धव्यतीपा
 ते दानादौ आद्याद्युत्तमा विंशतिर्धा विंशतिः नाशः अधियाः। ततस्तदनंतरं सैकाविंशतिः श्रेष्ठतरा ततस्तदनंतराः दश
 पराश्रेष्ठाः ततश्च सप्तअतिश्रेष्ठतमा इत्यर्थः। अस्मिन् ह्युत्तमा फलं लक्ष्ममुत्पत्तौ प्रमणकोटिरुच्यते। पतने दानकोटिरु
 पतिते दत्तमक्षयौ। उत्पत्त्यादिमानं ज्योतिः शस्त्रे। विंशतिर्द्विभुतोत्पत्तौ प्रमणवै कविंशतिः। पतने दानाः प्रस्तु
 तिते। पतनादिकारुतिः। अथ वृणाश्चिरे। अथ सुभाक्षेपादिमां प्रोच्यते। विारकस्य च वेदमावकुफकः सान्यो व्यती

पातक इति। दृष्टमनुः। अथ वृणाश्चिरे। अथ सुभाक्षेपादिमां प्रोच्यते। विारकस्य च वेदमावकुफकः सान्यो व्यती
 थमकरणे। एतच्च अथ वृणादिभिः प्रत्येकं संबध्यते। केचित्तु मस्तकं मृगशिर इति व्याचक्षते। तदपि प्रत्येकं मृगशिर इति अ
 थप्रकीर्णपुण्यकाळाः। अस्तस्याव्यतीपातवेधृति समारब्धव्यतीपातो वेधृतिरिति समारब्धानामपस्यतत्पातश्च शस्तस्यात्। ननुः। की
 म्यं यत्तत्तत् व्यतीपातवेधृति समारब्धव्यतीपातो वेधृतिरिति समारब्धानामपस्यतत्पातश्च शस्तस्यात्। ननुः। की
 तिसाम्यसमयः समीरितः सूर्यपर्वसदृशा मुनीश्वरैः। तत्र दत्तकृतजसप्तजनकोटिकोटिगुणसारभागविः। अस्यस्य
 दैवज्ञानमुपरिष्टाद्व्यते। अथ तिथिचर्यस्य रातियोवारः सप्तयोजनमइति विष्णुः। तिथिचर्यस्य सप्तत्यकोवारः
 स्यादवमैकितइति। अथ दिनस्य पुण्यः सोपि दिनक्षयावसमयस्तिथ्याः क्षयाया नवधारीते इति यदा तिथ्या
 क्षयस्तिथिर्क्षयावसाने वाराते नवति ससमयो दिनक्षयावसम्यर्थः। तथा वकाळनिर्णयकारैरुक्तं। अत्र दिनक्षयावमयो
 रियान्न सद् यत्र दिनक्षयावसाने वारावसाने सदिनक्षयः यत्र तिथिचर्येपि वारानुवृत्तिः सो वमइति। अथ तिथिचिवा
 रयुगसो तिथ्युदिरयोदितति तिथ्युदिरिथिर्द्विरिति यावत्। विष्णुः। विवारस्य कतिथिर्यत्र दिनैर्दृष्टतु व्यतइ
 ति स्यात्पुण्यस्तिथियोगप्रक्षरणादीन्सुकाकोरिनक्षिद्रारवइति तिथियाग्नस्त्व करणानी यथादय
 अताश्चते पुयः काळः सदिनक्षिद्रारवः। ननुः। तिथ्यधं तिथियाग्नस्त्व करणानी यथादय
 रव्योप्राह नार्गविः इति। तिथ्यधं करणं। केदांस्तः। अपुर्वात समयप्रमाणमाह सक्तस्तिथरवसितावां दोषजैस्त्रि

नमस्तुः पुत्रादिरित्यावत् । एतद्कोरनादिकं विधाय तत्सु कृतं प्रमीताय मृताय दद्यात् । व्यासः । तदस्य दिनरात्रौ
 त्रिदातुर्वेतरणीतुर्गा । रात्रौ ३ न्योः ३ रुतदातुर्दत्वा दद्यात् । अथ कित्तु निर्यदा समनयो दाने प्रियं
 पुण्यं ३ नित्यत्वादितं । कृतिरुत्पत्तिः श्वकारो मित्रक्रमः सप्तशत्यनंतयो ज्यः । आयुषा ३ नित्यत्वादितं तत्र दत्तः । मरु
 पुराणे । यत्तु गजायतं कित्तु वित्तं श्रद्धा समन्वितं । तदेव दानकाकं । अथ कित्तु नित्यं हि जावितमिति । अथ तिथि विशेषवा
 त्त्वानि । अथ नो विधुः सितयुगपरेय प्रवोसि । अथ गच्छति । मरु उच्यः । सिंहादित्युक्ते पक्षे वतुर्थ्यं विप्रदर्शनं । नि
 य्यामि हर्षितं कृत्वा तस्मात्पश्ये नतं सदेति । सप्तम्यीति कृतं पृथगेन कर्तव्यं । तल्लं कुर्जिताम्बुके निवप्राशननी । क्व
 खविधृतीस्मानेव धात्री फलैः । व । त । ऊरस्यादिति । वज्रं शिवा विषयतिग्यास्य इति णिनि । तद्योगे अवकाशेना
 न विषयदा धर्मण्योरिति पृथगेन विधातु कर्तव्यं नित्यादादिति सादृश्या । अविषयपुराणे । सप्तम्यीनस्तृतीया तल्लं नीलवस्त्रं
 नधारयेत् । नवाप्यामकैः स्नायान् कुर्यात्क कर्तव्यं । निवस्य नक्षत्री तल्लं तिलैस्तर्पणं मेजनी । सप्तम्यीनेव कुर्वत
 तादृश्यात्वेव नो कर्तव्यं । अथ पर्वानुष्ठेयं । अथ कृतदर्शं विसेकीत्यष्टमं । पूर्णिमाः । पर्वारब्धा इति । विष्णुपुराणाव
 तु द्वयष्टमी वैवस्वमावास्याथ पूर्णिमा । पर्वण्येता निरर्जं प्रविसेकीति रेवति । गदितोत्राति विधेयं होमसि
 त्तेरक्षतैर्गायत्र्या नियमेनेति । अत्र पर्वसु नियमेन होमो गदित इति परस्योक्ता । मनुः । सावित्राच्छीति होमसि

कुर्यात्पर्वसु नित्यं इति । सावित्रात्सविह देवताकात् । अतएव गायत्री मंत्रोत्राविलुः । पर्वस्ववर्षेति लोमाव कु
 र्यादिति । कर्तुः शरीरनियममाह । भूषितं वपुः स्यादिति । विष्णुः । अकं कृतस्तिष्ठेद्वमावरसेवी स्यादिति । पर्वद
 त्र्यास्त्वधोग्नेः पश्चाच्च द्रायीत निर्यगकितावारः शुक्लिर्गन्धिमिति ८५ । पर्वदत्रयोः पूर्णिमामावास्यायोरुक्तं अनाहि
 तत्वारः ब्रह्मवर्षे वा वपुः पवित्रः उप्तिमावरश्चावात्र । अग्निः पश्चात् अग्न्याधानानंतरमिति यावत् । अधः भूमेशयी
 त । कात्यायनः । पूर्णिमास्याममावास्यामधः स्वापाविधीयते । अनाहितान्तेरेव पश्चाद्गन्धे विधीयते इति । अनाहि
 ताग्निरेव स्नातो निमात्र । आपस्त्रैः । दिवा आदित्यः सत्वा निगोपायति नर्तुं च द्रुमास्तस्मादमावास्या निशाया
 साधीयसीमात्मनोऽग्निमिच्छेत् । प्रायत्य ब्रह्मवर्षे का कनवजायया सदेतीरात्रिं स्यात्विधमसौ वसत इति । मा
 संस्याज्जपेदेव पितृयजने याव्यः सदर्शितो दर्शयति । लादर्शदर्शितः समासे जयादो याव्यः स्यात् । मास
 नित्यं तस्यैवागदित्या । षाड्द्रिंशन्मते । मासि नक्षत्राभीमा कस्यायां वा दर्शयति । अथ सदसकर्म सुसुजा
 दर्शनं स्यात् इति । यो नक्षत्रसिद्धो आहवः स सदसकर्म सुसुजा । तथावाह । मासं नक्षत्रमावास्यातस्योद
 र्शयः स्मृतः । अयातयामास्तु दर्शं विनियोज्याः पुनः पुनरिति । अथ पर्ववर्षेति । उद्धृतं पर्वसु दत्तकाध
 पिशितसौराणि वीरुं किं दीप्तिं लोचययनानीति । उद्धृतं पर्वसु पितृर्मासी वीरुं किं दीप्तिं लोचययनानीति । मनुः ॥

बहुर्दस्यमीदृशोपमास्यकसंक्रमे। एषुस्त्री तेलमासातिर्दतकोष्ठा निवर्जयत्। हारीतः। तेलमासं क्रीडा
 रं पर्वकाठेषु वज्रयेत्। बोधपनः। पर्वसुनाधीयीतति। विह्वलः। पर्वसुनलपमापि विह्वल इति अमासुल
 शिवापेष्टपराणीत्यजेत्। विह्वलान्वसमिह्वलादिहुरितेपि च्यादिकार्यं विनानोधाये वसनं नवनलपुनर्मुक्ति
 तराधे त्वेति स्मृतिसमुच्चयात्। सायं शय्यापानं विह्वलनमेधुन। तेलमासं शिवापिष्टममारबीववर्जयेत्।
 सूर्यः। क्षणतिसामेपरान्नेपोहिष्ठयते। तस्यमासकते उपपन्नान्नेतस्यतद्वत्। तथामाकंडयः। अमावास्यासु मग
 सुनवक्खनधारयेत्। तथाच। अमावास्यानसेवतारात्रेनोजनमेधुने विह्वलनात्। नामावस्याहरिते विह्वला व्यासः। अ
 मावास्यानतु विह्वलात्तु शाश्वसमिध्वरतथा। सर्वत्रावस्तिनः। सोमो हि सायी ब्रह्महन्तवेत्। पित्र्यादिकार्यं विह्वला
 घ्राणव। कुशा शाकं वपुष्याणि गवार्थे विह्वलादिके। आहरे देवपित्र्यं ममावस्याहनि द्विज इति तथैव सर्वमुक्तत्वा
 दिति अथकाठविशेषवर्ज्यानि अष्टम्यादिभुनालिकेरकमलांघ्राय्यपटोळं क्रमान्निष्पावांश्च मसूरिकाः
 रिहरेष्टं ताकवमोक्षने इति स्कंदपुराणे। शिरः कपाठमंत्राणि नृक्कर्मतिकास्तथा। एतानि क्रमशो नित्यमष्टम्या
 दिभुवर्जयेत्। दृष्टे कृद्ममासते तैलुरत क्षौराणि धर्मात्यजेत्। इति आहोरे भृगुराध्याहरितियो क्षौरा
 यो वज्रयेदिति राधेविशारदा। हर्णागतेयमघात्राज्यवधेष्टे इतिमिति हर्णातिथिः। आप्तेयं कृत्रिकावु

३०
 ३५

३०
 ३५

षाकारः। संक्रमे विह्वलवरीडनं हरितियोपक्षास्तानेत्यजेदिति अंवारपीडनेस्तानानंतरं वस्त्रनिष्पाडनीपक्ष
 वसानं स्वदशी। नैदात्वाष्टकुराजने पुनर्मुक्ति तेलमिति नैदातिथिः। त्वाष्टं वित्रा अजुः श्रवणा। विधोत्रेज्या
 कप्राठपदस्तु नवपिशिते सवेतति विधोत्रेज्या जयातिथिः। प्रोष्ठपदानोपपदा। रिक्तास्तुतापसत्पीडुरकर्म
 तेलहरिते दसं त्यजेदिति रिक्तातिथिः। पक्षेति प्रतिपत्। हरिते सादृष्टिणादि भूमिजत्वार्थं गंपिशितमिति भ
 मिजोमंगलः। रवौ तु नवतुल्ये दसते लं चजेदिति स्पष्टं नैदाजन्मादिना धरेषु नियमः। आहवपातेत्यजेत् तेलव्या
 षट् तथा वनविधीन्यलोत्थाप्रोषिते इति नैदातिथिः। अधरायागः। नियमावती। आनिर्वमीसी। व्यासः। पश्चाष्टम
 अमावास्यापक्षयवतुदशी। अत्र सैनिहितं पापं तेलमासं धुरेज्जेत्। तथा। सैकांती पर्वदृश्यं त्वदादृशी आहवासरः।
 वस्त्रेति ध्यायते नवधुरेणापि न हि स्यते। व्यासः। तेलं न सैष्टशामं दृष्टादींश्च ह्येनं च। पक्षादोक्ता बोधश्रीरिति
 यो वतपतिथो। दामनपुराणे। नैदास्तुनात्येगमुपचरेत् क्षौरं च हिला सुजयास्तु मांसं। हर्णा सुयोपित्य रिवर्जनीयत्
 दास्तु सवाणिसमाचरेत्। नात्येगं कर्म नवनमिधुने क्षौरं च कुजेवमासी। बुधवयाशी न समाचरेत्। पिपुस
 वाणिसवरे वकुयात्। वित्रास्तु हस्ते श्रवणावतुलं क्षौरं विशारवापतिपुनः सुवर्णं। मूकमृगमाध्रपरास्तु मांसं यदधि
 मज्जाहृतिभुसास्त्रास्तु। व्यासः। आहव्यं न नियमः। पश्चाद्विह्वलतथा। व्यतीपातवर्षे कांत्या नैदा च्छताष्टपरं सु। ते

३८॥ कात्यायनः॥ उच्छसनेत्रे प्रक्षाल्य सुविहृत्यासमभितः॥ परिज्वल्य मंत्रेण नक्षत्रे दधत्वा॥ श्राद्धं यज्ञं नियमं मा
 न्नाद्यात् श्रोत्रं च तर्जका॥ तथा च मंत्रः॥ आयुर्वेदं यज्ञोर्व्वः प्रजाः पशुं कुरु निव॥ ब्रह्म प्रज्ञीवमर्वावत्वं नो दधि वनस्पतं
 ति॥ पराशरः॥ प्रक्षाल्य रुक्षयेत् सर्वं प्रक्षाल्यैव तु तत्पुत्रं जेत॥ अथ संध्याकाळः॥ प्राकसीध्यापनास्तूर्यालोकांता प्रत्य
 गुपुषि॥ आशोचनपरा गेपु विरतारामानसी स्मृता॥ सोमवारं चेति प्राकसीध्यापनास्तूर्यालोकांता सूर्यदर्श
 नीता स्मृता॥ प्रत्यक्षपश्चिमासं ध्यापना उद्धुधिन ही वरुणांतेत्यर्थः॥ अथीत्युपरिज्वल्य मंत्रेण नक्षत्रे दधत्वा॥ अथीध्या
 इति पाणिनिस्मरणेन॥ उज्ज्वलं धृतस्य अधिप्रेष्यं दर्शनमिति यावत्तारः प्रणवः॥ सोमवारं ध्यापनास्तूर्यालोकांता सूर्यदर्श
 श्रीः सोमवारं ध्यापनास्तूर्यालोकांता सूर्यदर्शनीता स्मृता॥ यज्ञस्तुतः॥ जपन्वासी तसा वित्री प्रत्यगातारको दयात्॥ संध्या प्राक् प्रातरे वदिति च दस्य दर्शनात् वि श्रीः
 ३९॥ सुपुराणे सर्वकाळमुपस्थानं संध्यायाः पार्थिवे ध्यते॥ अन्यत्र स्तुतकां शोच विध्वंसातुर चीनित इति निषेधे प्रातस्तुतके
 स्तुतके वैव संध्या कर्मसंलज्जेत॥ मनसोच्चारयेन्मंत्रान् प्राणायामं विवर्जितानिति क्वेनास्तुतकां दोषानसा कार्ये
 त्याशयेनात्मा शौचं त्यादिना तथा स्तुतके तु सा वित्र्या अंजलिं प्रक्षिप्य प्रदक्षिणी कृत्वा सूर्यं ध्यायन्मस्तुर्व
 तेति पौनसिक्वनमन्त्रिरेत्योक्तं सोमवारं चेति अंजलिं प्रक्षेपः उच्चारयेत्॥ आशोच्यदिपुस्तुतकापि अंजलि
 प्रक्षेपणी सोमवारं मंत्रं कर्तुं समानमित्यर्थः॥ अथ संध्यावर्ज्यानि॥ अथ संध्यादिशानाहारप्रतियहान॥ निज्या

भस्मानपावाव संधाकोक विवर्जयेत् इति तथा चोक्तं॥ संध्यायां न स्वपेक्षेन न विद्यां समन्यसेत्॥ नर्जुजीत न रजसा
 तुरीयादि न वक्षिष्यत्॥ दाने प्रतिग्रहे वस्त्राध्यापने परिकर्जयेत्॥ दत्तावेन रंयाति ग्रहीता धो निगच्छति॥ अथ रात्रिद्वय
 वज्राणि॥ रात्रौ भस्मानादि कर्तव्यं नैव कर्तव्यं नैमित्तिकं विनति॥ नैव ध्यातुराणां रात्रौ भस्मानं न कुर्वेत्॥ दानं वैव विशेषतः नै
 मित्तिकं उक्तं॥ तस्मान्नेह नैव रात्रिषु अथ चतुर्थमथसेवा संध्यानिशाथमध्याह्ने न सेवेत चतुर्थमथमिति॥ मनुः॥ म
 ध्यादिनेह रात्रे वा श्राद्धं भुक्ता उसा मिषां संध्यायास्तथा ध्येन सेवेत चतुर्थमथमिति॥ अथ काळविशेषावकां कनीयान्
 कलाकनीयानि प्रातः पश्येद्योत्रियं गामग्निं वेद न ह मनी॥ मणि दर्पण उवाज्य मृदंगे नीबु पार्थिवान्॥ यज्ञान् दान
 विस्मिह वृद्धार्थिक सगराव॥ कपिली सत्रिणमिति॥ इतः सूर्यः अंबु उदकी कात्यायनः॥ श्रोत्रियं सुतगी गोवज
 निमन्त्रिष्यते तथा॥ प्रातस्तुतकाप्यः पश्येदापद्यः सविमुच्यं शोचनं वेद न ह म मृदंगं दर्पणी मणी॥ नृ॥ गुरुमग्निं
 वसुधैव कुटुम्बकमिति॥ प्रातस्तुतकाप्यः पश्येदापद्यः सविमुच्यं शोचनं वेद न ह म मृदंगं दर्पणी मणी॥ नृ॥ गुरुमग्निं
 थाष्टमः॥ एता नि सततं पश्यन्मस्ये च सम हितः॥ यज्ञमिष्टान् न दै सत्रिशाताधुर्धामिकं बभूवुः॥ शानसि स
 कासि हान्दृष्टा पापात्प्रमुच्यते॥ अग्निं विष्णुं पिलासवीरा कलिभुर्गं हृदि धिः॥ दृष्टमात्राः पुनर्त्यते तस्मात्पश्येच्च नि
 त्यशः॥ अथ न न उर्जगपापिनः॥ मत्तनासादि॥ भादीन पश्येदिति॥ तथा च स्तुतकापि पापि ह उर्जगमिर्न न नु कृत

१२
 त्रैलोक्याद्यानां सप्तमतेव वधस्य नोरो कृतुदीक्षणे वा विवाहकोकमृत एते वसेषु वरास्तु कर्मभेदे ३॥
 अथ वराणि विधा ॥ नवग्रहानामागत्य दारुणपुत्राने कुञ्ज प्रतिपन्न इति कति ॥ अथ सर्ववर्षिभा ॥ व्या
 स ॥ नवग्रहे ननु कुञ्ज इत्यसि ज्ञातो भवेन्नरः निप्रोक्ष्य पदयो कल्पने वा नैव तु नरः ॥ दारुणेषु कुर्मवपु उद्यताय
 उवमि ॥ वारावत नैवरादित्य नो मातीरात्रिमेव वेति थिं प्रतिपदीरितो विष्टि वव विज्ञेयत अथ विद्यारं
 विद्यारं उरु रूपे वमो वर्षे ३ एतन्मके काके पद्म रिती शनि कुञ्ज ॥ अनध्यायान्वितानत्वादेव त्रैथ कृतं गुरु मिति
 मार्कंडेयः ॥ प्राप्तेषु वर्षे नैव वर्षे अप्रसुप्ते जनादिने ॥ पक्षी प्रतिपदी वेदवर्जं पित्वा तथा एमी ॥ रिती पंचदशी चैव सारंगी म
 दिने तथा ॥ एवमुनिश्चिते काके विद्यारं तु करयेत् ॥ एतु पित्वा हरि लक्ष्मी देवी वैदसरस्वती ॥ स्वविद्यास्त्रकारा
 वस्त्रविद्याश्च विशेषत इति अथोपनयनकाकः वसुरुद्रार्क वर्षे शुभ्र लक्ष्मि विद्या क्रमात् माघादिर्षु
 हरि लक्ष्मी त्रय पुष्यने ॥ गगाश्चिपोला दिति नैव शुभे वारे तिथौ च वा ॥ स्ववेदपुत्रु सित नो मसौ म्ये घनु क्रमा
 ॥ व्रतबंध इति वर्षसंख्या कार्जुनि प्रोक्ष्य पिबिज्ञेया ॥ वाराष्टो निनक्रमः सवस्व वेदपुत्रु नैतरे ३
 एव ॥ ३ न्यजु सामाथर्व वेदिनामनु क्रमादेव वारे शुभ्र व्रतबंध इत्यर्थः ॥ आपर्तवः ॥ गगाष्टमे व्राणि नैतरे काद
 मोराकन्यगगा द्वादशैव इति ॥ विश्वामित्रयोश्चैव लक्ष्यौ ॥ गगाष्टमे एव वाष्ट ब्राह्मणस्थोपनयने ॥ राक्षसका

१३
 ॥ १ ॥ नौप्राणो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ ३ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ ४ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ ५ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ ६ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ ७ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ ८ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ ९ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ १० ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ ११ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ १२ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ १३ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ १४ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ १५ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ १६ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ १७ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ १८ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ १९ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २० ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २१ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २२ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २३ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २४ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २५ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २६ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २७ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २८ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ २९ ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व
 ॥ ३० ॥ अथो उग्र दूपा इति पक्षा ॥ युगदिवं नुर्व

दशसेके विशमेके यथा कु क मिति। अयं वसुध्याः काठः। काम्यस्त्वै गिरसा उक्तः। ब्रह्मस्त्वै सकामस्य पंचमे दृष्टिं
 नमः। आयुः कामस्य नवमे। कायं मौं जी निबधनी। मनुः। राशे बळार्थिनः। येष वंश्यस्ये राथिना एमात्यादि भना
 वश्य कत्वा द्यै काळो नोक्त रति ज्ञेयः। मासा दी नितु ज्योतिः रास्त्रे। मा प्यादि पुं वमासे पुं मौं जी र्वसु ग्रस्यते तथा।
 रुस्त त्रये पुष्य धनिष्ठयोश्च पौष्ठाश्विनौ ^{३०} म्यादिति विस्तुतेषु। शस्तेति थो वींद्र वके न युक्ते का यो दिजानी वत
 बंधमोक्षो। पुरु र्त्तु सुतो धत्री पुत्रः रावा धरात्मजः। स्युरेत सग्यजुः सामा यर्वणामधिपाः क्रमात्। शारवाधिपेव
 कितिके द्रगेतु मौं जी बंधस्तदीय दिवसेषु बुभुक्षायदो कृत्तः। अस्मिन् वके न रहिते तु पुनर्दिजानी स्याद्वर्णसंकर
 इति प्रवर्देति तद्वाः। ननु ज्येष्ठे ज्येष्ठा पत्यस्य किं वन। जन्मनो दिवसे मासेने इति वृत्त शर्तं। न जन्म धिष्ठान
 वज्रमना सिन ऊं न काठानदि ने विदध्यात्। ज्येष्ठे न मासि द्यमस्य स नोस्तथा सुताया अपि मंगलानि भ
 गावस्तगेरवौ। निरीशोस्तमिते वैदेः न ध्यायेतु गळं कयहे इति नेति पूर्वेषां संबध्यते। रत्नकोशे। नष्टे वैदे
 स्तुगळं कय निरीशे वैदे कास्करे। कर्तव्यं नोपनयेन नान ध्यायेत गळं कयहे इति। राशेः प्रथम भागस्थितः सूर्यो निरीशः
 अथ गळं कयः त्रयोदशी चतुर्थे वसुध्यादि त्रयै तथा। चतुर्थे काकिनी प्रोक्ता अष्टावैत गळं कयः। अथापनय

यथा। प्रातः संध्यायां निमित्तोत्पादे सज्जोतिर्या वत्सूर्यास्तमयस्तावे द्यान ध्यायो दिवेत्यर्थः। अपरस्यां तु यावे नष्टा त्रि
 तवेद्वरात्रा वित्यर्थः। शेषे कृतो तु यथा दिवान ध्यायेत् तथा रात्रा ध्यायेत् अहारात्र मित्यर्थः। अथान्यदपि वीक्ष्यं कुरुति
 अथ चतुर्थे प्रदोष मां जरा र्त्तु रागमनः देव के काक निर्णये विलोक्य। षष्ठी वद्वा दृश चैव। अर्धरात्रा न नाटिका।
 त्रयोदशे न त्रयोदशी तत्ततीमानवना उक्तेति नारदः॥ अथ उर्ध्वीया। चतुर्दश्यष्टमी पर्व प्रति पत्त्वे वसुध्या इति उर्ध्वी
 याम ज्ञानी तपस्वोर्त्तु। चतुर्दश्यष्टमी पर्व प्रति पत्त्वे वसुध्या इति उर्ध्वीया समान ध्यायस्त्वं तारागमने भुवेति अष्टकाः संग्र
 ह्यति भाद्रमासं चतुर्दश्यष्टमी पर्व प्रति पत्त्वे वसुध्या इति भाद्रमासं चतुर्दश्यष्टमी पर्व प्रति पत्त्वे वसुध्या इति भाद्रमासं चतुर्दश्यष्टमी पर्व प्रति पत्त्वे वसुध्या इति
 प्रष्टकाः शदेना। प्रष्टकाः समं गित्तः तस्य स्यादिति त्रिरात्र नुपलक्ष्यते अथ सोपपदा आश्विने दृशमी सुक्ता दित्ति यजु
 धमासेके। चतुर्थे दृशमी माघे एता सोपपदाः स्मृता इति स्पष्टं अथ सुगादि मन्वाद्यः पूर्वमुक्ता अपि सुख्य रूपार्थ
 मयस्वो कय नोच्यते। तृतीया माघे कुकु कु नवम्यर्जे र्त्तु दृशमी। कृत्तान्नस्ये माघे माकुतो दत्ते सुगादय इति
 स्पष्टं तिथ्यन्ती न तिथि स्थित्या राक्षसः तको यः। तिथ्यर्के निमित्तोः चोमा तिथी मन्वाद्यो मधोरिति मंश
 रितिलो ज्ञेये पर्वमी। मधुमासस्य तिथ्यादि र्त्तु दृशमीः पदे दृशमासानी मन्वाद्यो र्त्तु मः। तिथिः शणिमा अग्निस्त
 तीयावेत्तः। न वेशरे वमन्वादिनां स्त। त्यर्थः। तिथिः शणिमा ज्येष्ठे। तिथ्याशेषाणि मि दृशम्यो आषाढे। कृत्तान्नः कृत्तान्न

उदितं विज्ञानी यातत्र हेमं सकल्पमेदिति गौणकार्यवोधायनवाक्यपठति आसायकर्मणः
तरासथकर्मणः आकृतीनांतिपद्येत पार्वणी पार्वणीतरादिति अथट्टारुः पोषावणवैवारवम
लुनिवेगहमिति आरुतेतिवैषः। तथावविश्वकर्ममती। चेन्नेशोका कुलकतावसारवेधनानित
छेगहीविपद्येतनश्येतिपशवः मुचौ। आवणधनवृद्धिः स्यान्ननस्येनकस्तेह्री। ककहवाथ्विनेमसिभृत्या
नश्येति कातिके। मार्गशार्धधनप्राप्तिः सहस्यकाविसंपदमाधिनवेवकिमप्यफाल्गुने श्रीरनुत्तमासहस्यः पोषः मे
वालिहपतो विस्तरवैयाम्योत्तरानन। गोर्कुननक हरिने प्रत्यक प्रागाननमिति। अकिर्वथ्विः। गोः कर्क। न
क्रोमदरः। तथावविश्वकर्ममती। नक्रगे कुं नगे ननौ सिहगे कर्कगे तथा। हर्वास्थपथ्विमास्थवनदागे हप्रक लय
न। रुतगाळामपि। केकिनकरिर्कुं नतके पूर्वपथ्विममुरवानिटहानि। तौकिमेषदृष्टद्विक्रयातदधिगता
मुरवानिवदुयात् विधौ। मुदकानिकदवेवमनधुवधिति विधौश्रवणे। तथावगृहरीप्रदल्याकै। ध्रुवागतमि
त्तानिवाकर्मनेमतीतथा। वायव्यवैभवपुथ्यपोषसाविमवच स्थिरदुते। लगेपापे श्रीशरससीवः सौम्येस्त्रि
काणगेरिति पापेरापकयैः। श्रीशरससीवः स्तुतीयेकादशषष्ठेः तथासौम्येस्त्रिकाणगेनवर्षमगैर्युक्तस्थिरलनस्य
त्वयः। त्रिकाणकेद्रस्यापुपलभार्थः विष्णुधर्मोत्तरे। स्थिरलनस्थिरावतलुधोपवपानिते। तथा। यमममममममः

केद्रे त्रिकाणेष्वप्यगर्विपाणाश्चोपवयस्कानेतस्मिन्कार्यनिवेशनात्रिषडेकास्त्रास्त्रान्युपवयसीज निवृत्तानि वा
पाकपतडागानि प्रसिद्धाश्चामुतश्च ४। तसिः सम्यर्थः। अमुष्मिन्काकेवाप्याधारिणमपि कुर्वीदित्यर्थः। विष्णुध
र्मोत्तरे। आसादंघ्रमेवस्यात्कृपवापीयुवैवहिइति ननु। कन्यावापद्विमीनपटगेतपनेनगो। गुरोवास्तमितश्च
कन्याधनुर्मिथुनमीनकुंमस्तेह्येतथागुरोशुक्रवास्तमिते गृहंनारुणीयमित्यर्थः। विश्वकर्मा कन्याशस्त्रिवा
सम्यकनारुतगृहसुधी। धनुःस्थितेरेवकार्येनैवगेहकदाचन। तथा। यदागानुक्तमीनस्तेह्येतगेहंनकारयेत्। त
था। मिथुनस्त्वोयदागानुस्तदावैरमनकारयेत्। तथा। अस्तंगतेगुरोशुक्रेगृहरीजानवास्तयेत शेषंमूकेद्रुयहिसेय
रादिति शेषवास्तुत्रीर्षादिहृकेकाळनिर्णयेहिस्फुटंश्रुयंअपरंयहंयैथापतस्तस्मादित्यर्थः। अथसानान्य
प्रतिष्ठाकावः माघादिपंचस्त्विति एषुमासेषुप्रतिष्ठाशुभस्याहरेणान्वयः। मत्स्यपुराण। वैवाष्फाल्गुनेवात्रे
पिज्येष्वगमाववेतथा। माघेवासर्वदेवानां प्रतिष्ठाशुभदमिदिति स्मितीति अननपुष्टवद्रास्तिथयज्य
तेनशुक्रपक्षः। विष्णुधर्मोत्तरे। कृष्णपक्षत्रिंशत्तुप्रथमेस्यावृत्तावह। मध्याद्वितीयागोतृतीयाकर्तृनाशि
नी। शुक्रे त्रिंशत्तुप्रथमेदशनायशायक। त्रिंशत्। द्वितीयेनार्धेफळदातृतीयेनशुभतावह। धनधान्यवतीहरी

...मैगळादन्यवारविष्णुधर्मोत्तरेतिरुखिनीसूर्यादि
 ...नदीनाप्रदत्तवृक्ष...
 ...सोरेप्रतिष्ठासंहरादिति तिबो...
 ...नारस्य...
 ...नायकस्य...
 ...शिनी...
 ...एकादश्या...
 ...दश्या...
 ...करी...
 ...दश्या...
 ...अनुराधा...
 ...इदं...

...विष्णु...
 ...यैका...
 ...द्वय...
 ...भवत्...
 ...नकर...
 ...कं...
 ...लोक...
 ...लेन...
 ...गुण...
 ...गस्ता...
 ...संख्या...
 ...संख्या...

कथं च। कुत्रापि स्थिते उक्तं हरिः स्वाभ्यो नरैः सदेति नरसिंहपुराणे। अथ कुत्रापि काकोत्तरं बोधं मुखे वि-
 अनुक्तं कवलने वरारिः स्वाभ्यो नरैः सदेति नरसिंहपुराणे। अथ कुत्रापि काकोत्तरं बोधं मुखे वि-
 रुतरसिंहविक्रमा। मत्स्यपुराणे चैव स्वयं यदेदं शिष्याय नेति नृवं वक्तुं निर्णयमाह लगेकाठ इति तत्र त्व-
 क्तं यदिति वत्साव। स्वाभ्यो नरैः सदेति नरसिंहपुराणे। अथ कुत्रापि काकोत्तरं बोधं मुखे वि-
 विरुपायते। इति द्वाविंशत्यो महेन्द्राभतः स्वकाठ इति सिद्धिदायकं श्रुतिं। अथ वायादिप्रतिष्ठा अथ वा-
 यादिधनुः सिद्धाद्युवजिते। नृने सुतेति याज्ञिके इति वायादिवापी रूपतडागारि प्रतिष्ठामिति ज्ञेयं। आद्या-
 रिति तुराणे। तस्मिन्मालिलं सत्त्वं कति केशविशेषतः। तडागस्य विधिकार्यः स्थिरनक्षत्रयोगतः। वक्रि-
 तस्य तडागानां तस्मिन्कोके विधिः स्मृतः। सुदिने शुभे नक्षत्रे प्रतिष्ठायां शुभदा स्मृता। कर्कटे पुत्रलाभ-
 तुमकरं भवेत्। नीते यशोर्थलाभश्च कुंभे वसुवहूः। ह्येष मिथुने वृद्धिर्दृष्ट्वैव कथं ज्ञेयं। पितृमिस-
 यां देवतायां श्रुतिगतिः। सिद्धे नृपो धनुर्नाशं लक्ष्म्या ध्वजं यच्छति बहू देवाया दौकिक नियमनास्तीत्य-
 रूपस्य वक्रादुच्यते। वक्रकान्तेन सति रूपस्य प्रतिष्ठा कार्येत्यर्थः। रूपस्येत्येतदुपलक्षणं नितरपीति वि-
 बोधोऽयमनयः केचिद्विद्वेति अतीते वोक्ता यणानका कनियमस्तत्र प्रमाणीसालिलं यत इति अथ नाना देवतादीनां

काकः। इति तन्मन्त्रवर्णनं। इति वर्षं तु विना सर्वतुष्टिदीक्षा कार्येत्यर्थः। तथा च काकोत्तरे। शरदसंतयोर्यो वदता-
 कर्मविधौ सत्कृत्यापसंभवे वर्षं विना न्यत्रापि शस्यत इति एवं कलकाकमुक्ता मासानां मासिमासि वि-
 तति मुनिराकाः। तथा च काकोत्तरे। पूर्वाषाढे च मासे च आषाढे मासि शिष्यैः। दीक्षीत कास्येहीमान न्यसा स-
 काप्यव वर्षतादपिति विविदापनाह पवित्रकृतिथादिति तथा च काकोत्तरे। पवित्रकृतिश्चिध्या विदीक्षा कर्मविधौ व-
 ति काका विदापितनाह पर्वषड्वाति मुखे पुत्रेति॥ कार्तिक्या शुभे नक्षत्रे वैशाखी विषुवपरे इति काकोत्तरे
 दीक्षायामन्विषे केव तथा मंत्रपरिचये। अतः यत्पुण्यमाप्ते च द्वाविंशत्यो महेन्द्राभतः स्वकाठ इति सिद्धिदायकं श्रुतिं। अथ वायादिप्रतिष्ठा अथ वा-
 दाने तथा। स्वकाठ इति सिद्धिदायकं श्रुतिं। अतः यत्पुण्यमाप्ते च द्वाविंशत्यो महेन्द्राभतः स्वकाठ इति सिद्धिदायकं श्रुतिं। अथ वायादिप्रतिष्ठा अथ वा-
 र्धसिद्धिः। रिताय प्रथमी पूर्णा विनेति एतच्च तिरितासु तिथिषु दीक्षा कार्येत्यर्थः। तथा च रत्नावल्यां व-
 चंस्तव मे। प्रथमी प्रथमी वक्तुं दृशी। पूर्णमासी विना शेषादिना मुक्त्युत्तुमुत्तु। इति। अथ च उच्यते। स्वाभ्यो
 मत्स्यपुराणे। आदित्ये पुन वसुवहूः। विष्णवे धनुः। ब्रह्मणे शक्रः। इति चतुर्विधं। अथ च उच्यते। स्वाभ्यो नरैः सदेति नरसिंहपुराणे। अथ कुत्रापि काकोत्तरं बोधं मुखे वि-
 कोत्तरे। इति पृथग्विधं। अथ च उच्यते। स्वाभ्यो नरैः सदेति नरसिंहपुराणे। अथ कुत्रापि काकोत्तरं बोधं मुखे वि-

[illegible]

तत्रैवैविविधः प्रयुज्यते त्रींशत्तथावतत्रैव पुनर्वसो गुरो वारे वा दृश्यं प्रवृणोतथा। मृगशायेतदा यमो विदुः
सर्वार्थसाधकः निबन्धनेषां प्रयुज्यमिति द्वितीयायां यिदा सोमैकैतिकं संप्रवेत्तु विदुः। ग्रहयोगस्तदा कार्यः स
र्वकामप्रदायक इत्यादिका कनिष्ठा यैरेव अथ शेषपवित्रारोपणी अथोक्त्या संपवित्रारोपणी विविधा। कुत्रादि
त्रिभुमसि पुनः कुक्कुरताधम। दिन इति सुविशेषाढः। तथा बालककोत्तरे। आपाढीतं वतुर्दृश्यो न न स्यन्न सौ
धा। अष्टम्या वतुर्दृश्यो पक्षयो रस्योः समः। पवित्रारोपणी कार्यं न तु कालीतरहितमिति आपाढीत इत्यनन पा
णमास्यांतश्चाप्रविशतः आपाढवुक्कु वतुर्दृश्यामित्यर्थः। तथा वमोरुभरोत्तरे। आपाढस्य सितोद्दिष्टा
वमणस्य सितोत्तरेति आचार्यस्तु सर्वमाससंबंधिमुक्तु परंप्रयुक्तं तन्मुरव्यत्वाभिप्रायेण मितिकानी विशेषणमु
क्तु पक्षेभ्यश्च विधिति पुनः कुक्कुरताधममन्यथासम्यधानं प्रवृत्त इति कार्यः। गोदोहीतरिते कालेति थावाद्ये धिवा
नमिति तिथ्यात्। अधिवासत्रयोद्दृश्योति थावाद्ये धिवास्तु नमिति तिथ्यात्। अधिवासत्रयोद्दृश्योति थावाद्ये धिवा
द्वयं गोदोहीतरिते कालायादि स्यात्प्रमाणतः। वतुर्दृश्यो क्षणं कुर्यात्स्याधिवासं पवित्रं। सुपवित्रं पापमास्यांति
धिबोधेयं यैः कुरुमिति। अष्टम्या संपिवाहव्यः क्रमोयैः संप्रवृणोत अथ विष्णुपवित्रकालः आवणश्रवणविष्णो ह
व्यो वाहिवसरे इति विष्णो इति द्विसर्तनी यो मत्त आरुतिशक्ति निन्नेयवो को न्यूनं न सिद्धं विष्णो देव पवित्र

ज्ञेयं यत्तु देवसेनरा। अथैष्यपुराणे। अजवेन हि पुष्पापीपत्रापीपनिवेदेयता। फलानामप्यभावेन दृष्टा
 लभो धीरणि। ओषधीनामसावेतु सत्त्वावति सजितः। अथ अथ भुङ्क्ते कर्मकाः। कुकिदन्तविरा योऽस्त
 रावेनादिकाः बुद्धः। अष्टमोराशिरेत्याद्याः फाकाः सुः। भुङ्क्ते कर्मणीति स्वयमेव व्यावृत्तेः कर्मकाः विष्णु
 रसादिकरामुहूर्ति प्रारभ्यति गमकिरणकुठिकाः सुपुर्णि। व्येकानिवा सुमुन कर्मन ते विधियंते। च
 तदुपैति पतो विनाशं। तथाव। मन्त्रकदिग्बस्वतु वेदपक्षैरकां नुहते। कुठिका न वेति। दिवा निरेकं यथा
 भुते गहिताः कर्मसु शानेनेषु रति अथ सुविरः। गुरुव्यैरकं क्षेत्रतवारैव दिने यदि। तदिने स्वोऽकिरे
 र्णादिप्रतिक्रिया २० ताराश्च तिस्रश्च पूर्वोत्तराणि मध्यमं चोत्तराणि विवदेति तद्वा। भौद्रिकसुकोरगदेवता
 निन्कराणितेषु परिग्रहः स्यात् तेषां शिकं च यो विंशका फमिहिरादिर्न। दिवा विंशतं तु मंदाक्षरस्य। यम
 कीर्तिः। कुजोऽस्य अष्टमोराशिः। उत्पत्तिरासितर्धोऽवर्तता एनवेयदेति। आदिवादेन कळातिथिवेका
 नो ग्रहणी। तत्कळा नाम कुक्कुपक्षेर्वैकळावर्तते कलपक्षे सीयते। तत्रापि क्षयकालेष्टमा। भारत्युत्तरमा
 दास्याप्यर्तं कुंतीति थयश्चतुर्थ्यार्धोऽद्यमारस्यवतु देशघटिका पर्यंतं समुद्रस्य क्षांतेऽवति सार्य

श्री
 २४

इकळानामतंदस्तं प्रादिकर्मन कुर्यात्। तद्वत्तु पुनः। अथ घटिका पर्यंतं वेकानां स्तितदास्तं कुर्यादिति अथ
 त्र्यारिकर्मकाः। वरयोच्चाट मृतिस्तीना। क्षुण्माह जडादयः। अतः व. शीतिर्न। यमसुखाद्याद्यपराणिते रति म
 त्रनप्रकाशे। दिनादियामिनी प्रांतमृतवः पद्व्यवस्थिताः। शिखिराद्या समाक्रम्य ना। १२ वा २३ वा २४ वा
 लधकलावाकः शिखिरा वर्यकर्मणि। उज्जयिने व विज्ञयो वसी तोलो हितो युवा। यीवमा धूम्रशरीरस्क मारुपत नित्य
 ज्यते। आतुदू धूम्रशरीरस्क स्तेनन स निज्यते। शरीरकुलामता रुष्टे मंत्रो मुत्तसृजकैः। हेमो तो धवलो दृष्ट गीति
 कुर्यादिकर्म कला मंत्र तंत्र प्रकाराः। सर्वास्ति वा सुर्म कर्म वास्ते वा पिनिगद्यते। लक्ष्मीः सारस्वतं वर्यमा कला गीति
 तथाथा आयुधवेर्धनीव तिषट् सुना निषव क्षते। अदाध बुद्धि वत्साय त्तं वर्यमा प्रादिके। विषयय ज्यते
 मध्याह्ने पुद्गुराय च उच्चाटनाथाय ३३ पक्षे मध्याह्नात्परतो मर्ग। मारणी तु प्रकर्तव्यं यमाह ध्वं द्वितीयकारि ति
 अथ विष्णुसयनादिकाः। शुचा कर्कशो मंत्र निविस्वयो हरः भुतो। सीधायी परिहृष्टो स्यात्तु नित्य
 नेदिवा। कुर्ज इति ह्येवाह द्रव्यो एतत्पक्षे कं परिकर्तनीयं अथोद्गाह पदपरिहृष्टो ह्येवाह द्रव्यो एतत्पक्षे कं परिकर्तनीयं
 आधोऽधो कर्कशं कर्तनीयं तो ह्येवाह द्रव्यो एतत्पक्षे कं परिकर्तनीयं अथोद्गाह पदपरिहृष्टो ह्येवाह द्रव्यो एतत्पक्षे कं परिकर्तनीयं
 अथोद्गाह पदपरिहृष्टो ह्येवाह द्रव्यो एतत्पक्षे कं परिकर्तनीयं अथोद्गाह पदपरिहृष्टो ह्येवाह द्रव्यो एतत्पक्षे कं परिकर्तनीयं

कोऽपि नान्यथा सैनं गतेः शुक्लपक्ष एव वतीत्यर्थः। क्षिप्तं च होत्रेयः। अविध्यपुराणो। आश्विनमासितपक्षे शुक्लपक्षे
 वणरेवति। आदिमध्याह्नेषु स्वर्णापावर्तनोत्सवाः। आदिपादे अनुराधायां मध्यपादे श्रवणे अत्यपादे रे
 वत्यां क्रमाद्वाषाढा उपपदकार्तिकमासेषु अर्वापावर्तनोत्सवाः। सूरित्यर्थः। द्वादश्यां शुक्लपक्षे शुक्लपक्षे
 कर्त्तव्यं नोत्सव इति तथैव। निशि स्वापादिबोधान् संध्यायां परिवर्तनं। अन्यत्र पादयोः गोपि द्वादश्यामेव कारयेत्
 तिस्रस्तयोः नात्र विनश्यत् द्वादश्यामेव कार्यमित्याह हरा बुध्नावेति पिषेवेति द्वादश्यां नक्षत्राणां विदुति
 कुतस्तस्मात् द्वादश्यां चैव कार्यमित्यर्थः। ब्राह्मपुराणे। द्वादश्यां संधि समये नक्षत्राणामसंज्ञे वा आश्विनमासितपक्षे शु
 क्यतावर्तनादिकं संधि समये संध्याकाळ इत्यर्थः। अन्यदेवते। तत्र तिथिधुनि द्वादीति तिथिर्नक्षत्राणामप्य
 पत्तिरिति। अन्यदेवतायां नपरिवर्तनं। बोधास्तत्र तिथिधुनश्चेत्तु वा कार्य इत्यर्थः। तदुक्तं पुनः पुरा
 णे। अथ यस्य तु देवस्य यन् नक्षत्रं तिथिश्च यः तस्य देवस्य तस्मिंश्च नक्षत्रे वा कार्य इत्यर्थः। तदुक्तं पुनः पुरा
 ण्यायां वासराद्वा धत्ति वैश्वत्रये उत्तराषाढा त्रयं हरा द्वादश्यां बुध्ना उपपुराणे। द्वादश्यां तु सितपक्षे मासोत्स
 वपदे तथा। इति सुद्धोधये द्वाजा वैश्वत्रये वासरादिकं। बोधा उगमिया धर्तुः। अंकसायीति याविति उगालि क्षया
 इति तु कायां अंकनक्यां अमया ममावास्यायामिति। तथा जगत्पुराणे। कन्यायां कलपक्षे तु पूजयित्वा वयं

मानवमास एव देवमास इति त्वनैः। कन्यायां च द्वादश्यां नक्षत्रे वासरादिकं। अथ यस्य तु देवस्य यन् नक्षत्रं तिथिश्च यः तस्य देवस्य तस्मिंश्च नक्षत्रे वा कार्य इत्यर्थः। तदुक्तं पुनः पुरा
 णे। अथ यस्य तु देवस्य यन् नक्षत्रं तिथिश्च यः तस्य देवस्य तस्मिंश्च नक्षत्रे वा कार्य इत्यर्थः। तदुक्तं पुनः पुरा
 ण्यायां वासराद्वा धत्ति वैश्वत्रये उत्तराषाढा त्रयं हरा द्वादश्यां बुध्ना उपपुराणे। द्वादश्यां तु सितपक्षे मासोत्स
 वपदे तथा। इति सुद्धोधये द्वाजा वैश्वत्रये वासरादिकं। बोधा उगमिया धर्तुः। अंकसायीति याविति उगालि क्षया
 इति तु कायां अंकनक्यां अमया ममावास्यायामिति। तथा जगत्पुराणे। कन्यायां कलपक्षे तु पूजयित्वा वयं

लान्मत्तं ह्येन तु कस्यां दुर्गात्तापे न मासत्रयेण वृद्धिर्देविके विहारे सुखापने पिदाकर्त्तृकद्वयं न वतितदा कृत्यमो दुर्गा
 तापने रात्रि के देवी तापनामिति तावः अथ विष्णुनामकोर्त्तिकाकः अथ सर्वाणि नामानि सर्वकार्ये हरि उच्यते
 विष्णोर्मातृकतो ज्ञेय इति मातृ उच्यते। चक्रिणी ह किर्त्तये वशाद्धिं पीरवर्जिनैतया। माता धर प्रजपद्राज गदिरुपाव्या
 दिनुत्तराक्षरं तावत्तैवाधिकं वै स सर्वसर्वेश्वरं धृष्टुम्। मीस्मरेत्पुरुषं न कथा वा वहा रं धुम् सर्वदा। कृत्वा वरादिमन्त्रं न
 कप्रतरणे स्मरेत्। प्राजिह्नुत निजनने जपे नाम त्वत्तदिति। स्यात्प्राजिह्नुत वागकन्यस्य स्मरेत् पराजितो कुरु सर्वे दुः
 का ह्येन मन्त्रास्तथा जपेत्। नेत्रबाधास्तु सर्वास्तु हृषीकेशी तथैव। अन्युत्तनामृते वतपि जपे दोषं वक्तुमिह। ननु उ
 च्यते नुत्तराक्षरादापदे मुच्यते नराक्षर उच्यते हिरोरगं विषवीर्यं वशांम्यति। अहं न भव पीश सुदेवा बाधा दवा भुवः।
 सुदेवैरनिरोधेषु व्याघ्रसिंहसिंहे कर्त्तव्यं धकार तथा त्रैलोक्ये नरसिंह त्रैलोक्ये त्रैलोक्ये नारायणो आधिपत्यं। धर
 उच्यते। नमो क्षणी। वामनैरवकिर्त्तये वदुः स्वप्नेषु तु स स्मरेत्। अग्निदाहसंमुख्ये नमो स्मरेत्। उच्यते। शायिनी। वक्तुं न दत्तुं युद्ध
 यः कथारं ने ज्ञायुधं। उत्तराक्षरं विज्याय रीशमस्युद्ये नृप। मांगल्यं मंगलं विष्णु मांगल्यं पुत्रक। त्रैलोक्ये
 अग्निघातधरो धधु विशक्ति तितथा जपेत्। उच्यते। नृकीर्त्तये दिह्यं प्रसुप्तमाधर्वनरः। नमो जने वक्तुं विदुः सर्व
 मपुंसदत्ता। तानुयणी सर्वकारे धुत प्रसव कित्तादिह। स्नाने देवा वने हने प्रणिपाते प्रदक्षिणा। कीर्त्तये श सुदेव अ

उच्यते। प्रणिपाते प्रदक्षिणा। कीर्त्तये श सुदेव अ
 तस्याद्युधेष्टं। देवनाम सर्वधु कार्ये धृष्टुं नृपे त्वया। अथ गोणकाकाः गोणकाकः स्वकाकः वत उत्तराक्षरं
 सुगताका। उत्तराक्षरः काकः इत्यर्थः। चिकुडमिडन। स्वकाका। उत्तराक्षरः काकः स्वकाकः वत उत्तराक्षरं
 रक्षया जावेका ग्येन वति। स्वकास्तत्रैव वत। नमो जने वक्तुं विदुः सर्व
 काकः पिका न्येन। अथानिले। नमो जने वक्तुं विदुः सर्व
 कर्मवर्त्तनराक्यते। गोणकाके पिका त्वं गोणाय नृशोभ वत। ईदृशं मुखकाकः सदृशं काम्यं तु गोणका
 कनकीर्त्तये। जयावका कनिर्णयकारा। एतज्जगोपाकाकः ग्रहणं नका न्येन वत। हस्तदोगतपरीहारशक्तं नमो जने
 का प्रणिपादनादिति। अथ मुखकाकः। त्रैलोक्यं जावेका पिका नृशोभ वत। ईदृशं मुखकाकः सदृशं काम्यं तु गोणका
 किं मे प्रणिपातं गोणमगमनं। नमो जने वक्तुं विदुः सर्व
 नामगुणकः। नमो जने वक्तुं विदुः सर्व
 का उच्यते। नमो जने वक्तुं विदुः सर्व
 गोणिका नमो जने वक्तुं विदुः सर्व

